

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารั้วนี้ นำเสนอในเรื่องประวัติความเป็นมาของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทิศทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.1 วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาคเอเชีย ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ และทำนุบำรุงวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐาน

1.2 พันธกิจ

พันธกิจที่ 1 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมฐานความรู้บนพื้นฐานพหุวัฒนธรรมและหลัก เศรษฐกิจ พอเพียง โดยให้ผู้ใฝ่รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ในหลากหลายรูปแบบ

พันธกิจที่ 2 สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ และเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล

พันธกิจที่ 3 ผสมผสานและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์การปฏิบัติสู่การสอน เพื่อสร้างปัญญา คุณธรรม สมรรถนะและโลกทัศน์สากลให้แก่บัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ มีวิสัยทัศน์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา สู่ดินแดนภาคใต้เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของท้องถิ่น และเพื่อการสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเจตนาแต่เริ่มก่อตั้ง ที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต โดยมุ่งมั่นที่จะให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการระดับสูงเพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคใต้ และเป็นสถาบันที่รับใช้ชุมชน ได้อย่างแท้จริง

1.3 ปรัชญาและปณิธาน

ปรัชญาและปณิธานในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้น้อมนำพระราชโองการของเจ้าฟ้ามหาดลลิตยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ มาเป็นศูนย์รวมจาริตที่พึงยึดมั่น ที่ฝังลึกในสำนึกของจิต และความนึกคิดของบุคลากรและนักศึกษาทุกคน ที่ดำเนินรอยตามที่ว่า “ขอให้ถือผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาก ทรัพย์ และเกียรติยศ จะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์ ” ทั้งคุณค่าเจตคติและปณิธานนี้ได้น้อมนำและขยายผลสู่การทำกิจกรรม การทำคุณประโยชน์ต่อสังคม และปฏิบัติพันธกิจด้วยความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของบุคลากรมาโดยตลอดและจะผูกติดอยู่ควบคู่กับองค์กรแห่งนี้ตลอดไป

1.4 ประวัติความเป็นมา

ในปี พ.ศ. 2505 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล โดยคณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำโครงการที่จะจัดให้มีมหาวิทยาลัยในภาคใต้ขึ้นตาม แผนพัฒนาภาคใต้ ในขั้นต้นคณะกรรมการจัดทำโครงการคิดกันว่าจะจัดตั้งในระดับวิทยาลัย ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (College of Arts and Sciences) แล้วต่อไปจึงขยายเป็นมหาวิทยาลัย คณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการตามโครงการถึงขั้นสำรวจบริเวณที่จะก่อตั้งมหาวิทยาลัย โดยทำการสำรวจที่ทุ่งนเรนทร์ ตำบลบ่อทอง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี แต่การดำเนินงานของคณะกรรมการชุดนี้ก็ต้องหยุดชะงักลง เพราะไม่ได้รับงบประมาณในปี 2506 ประกอบทั้งในช่วงนี้มีการเปลี่ยนรัฐบาล และได้มีการตั้งคณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ ชุดใหม่ โดยมี พ.อ.ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศในรัฐบาลชุดนั้นเป็นประธานคณะกรรมการ

คณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ชุดใหม่ ได้ดำเนินการตามโครงการที่จะจัดให้มีมหาวิทยาลัยในภาคใต้ต่อไปจนถึงปี 2508 คณะรัฐมนตรีก็อนุมัติในหลักการ 2 ประการคือ

1. ให้มีมหาวิทยาลัยภาคใต้ โดยมีศูนย์กลางที่ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยให้มีคณะวิศวกรรมศาสตร์ขึ้นก่อนและมีโครงการที่จะจัดตั้งคณะวิชาต่างๆ กระจายตามจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้ เช่น จะจัดตั้งคณะครุศาสตร์และคณะรัฐศาสตร์ ที่ตำบลเขาตวม อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จะจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ ที่ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา และจะจัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นต้น

2. ให้มีงบประมาณเพื่อดำเนินการตามข้อ 1 ในปี 2509 เป็นจำนวนเงิน 30 ล้านบาท

คณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ชุดนี้ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการก่อตั้งมหาวิทยาลัยภาคใต้ขึ้นในปี พ.ศ. 2508 โดยมี พ.อ.ถนัด คอมันตร์ เป็นประธานคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ เริ่มดำเนินการให้มีการก่อสร้างมหาวิทยาลัยที่ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ. 2509 โดยมุ่งที่จะใช้เป็นอาคารของคณะวิศวกรรมศาสตร์ก่อน ในขณะที่ดำเนินการก่อสร้างที่จังหวัดปัตตานีนั้น

มหาวิทยาลัยยังไม่มีชื่อเป็นทางการจึงใช้ชื่อว่า "มหาวิทยาลัยภาคใต้" และมีสำนักงานชั่วคราวของมหาวิทยาลัยอยู่ที่อาคารคณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ปัจจุบันคือ อาคารคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล) ในระยะนี้คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย อยู่ในรูปของคณะกรรมการ (คือ คณะกรรมการดำเนินการก่อตั้งมหาวิทยาลัยภาคใต้) โดยมีประธานคณะกรรมการทำหน้าที่เหมือนอธิการบดี ซึ่งในขณะนั้นคือ พ.อ.ถนัด คอมันตร์ ต่อมาคณะกรรมการฯ เห็นว่า เพื่อให้สถาบันแห่งนี้ เป็นศูนย์รวมในด้านจิตใจ ของประชาชนชาวไทย และเพื่อเป็นสิริมงคลแก่มหาวิทยาลัย ควรได้นำความกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อขอพระราชทานชื่อ ให้แก่มหาวิทยาลัย

ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานชื่อ เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2510 ว่า "มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" ตามพระนามฐานันดรศักดิ์ของสมเด็จพระบรมราชชนก กรมหลวงสงขลานครินทร์ (จากพระมหากษัตริย์คุณนี้ มหาวิทยาลัยจึงถือว่าวันที่ 22 กันยายน ของทุกปีเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเป็น "วันสงขลานครินทร์")

ในปี 2510 มหาวิทยาลัยก็เปิดรับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษารุ่นแรกของมหาวิทยาลัย จำนวน 50 คน โดยใช้อาคารเรียนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เช่นเดียวกัน ด้านการเรียนการสอนนั้น ศาสตราจารย์ ดร.สตาจค์ มงคลสุข ได้เสนอให้ตั้งคณะวิทยาศาสตร์ขึ้นมาเพื่อเป็นแกนกลางบริการสอนวิชาพื้นฐาน ทางด้านวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เปิดรับนักศึกษาแล้ว และแก่คณะอื่นๆ ที่จะเปิดรับต่อไป ในเดือนพฤษภาคม 2510 มหาวิทยาลัยก็มีอาจารย์รุ่นแรกจำนวน 5 คน คือ ดร.ประดิษฐ์ เขยจิตร ดร.ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์ ดร.นาท ตันทวิรุพห์ อาจารย์เย็นใจ เลาหวนิชย์ และ ดร.ศิริพงษ์ ศรีพิพัฒน์ ทำการสอนวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาพื้นฐานด้านวิศวกรรมศาสตร์นั้น ได้รับความร่วมมือในการสอน และวัสดุอุปกรณ์การทดลอง จากโรงเรียนช่างฝีมือทหาร กรุงเทพฯ

ในระหว่างที่การดำเนินการก่อสร้างมหาวิทยาลัยที่ปัตตานีดำเนินการแล้วเสร็จ เป็นบางส่วนแล้วนั้น ศาสตราจารย์ ดร.สตาจค์ มงคลสุข และคณะอาจารย์ใหม่ ของมหาวิทยาลัยได้เดินทางไปสำรวจดูแลการก่อสร้าง และพบว่าบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ไม่เหมาะสมที่จะสร้างเป็นอาคารของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพราะสภาพพื้นดินเป็นที่ลุ่มและดินมีความอ่อนมาก ไม่สามารถรองรับน้ำหนักเครื่องจักร หรือรับน้ำหนักอาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นอาคารใหญ่ๆ ได้ และอีกประการหนึ่ง บริเวณนี้อยู่ติดชายทะเล ความชื้นและไอน้ำจากทะเลจะทำให้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ของคณะ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโลหะและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์เสื่อมสภาพได้ง่าย คณะสำรวจจึงเห็นว่าปัตตานีเหมาะที่จะใช้เป็นอาคารคณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิชาทางศิลปศาสตร์มากกว่า ส่วนอาคารของคณะวิศวกรรมศาสตร์นั้น คณะสำรวจได้พิจารณาหาสถานที่ใหม่ที่มีความเหมาะสม คณะสำรวจเห็นว่าบริเวณที่ตำบลคองหส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย

มาก คณะสำรวจจึงได้ติดต่อกับคุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร ซึ่งคุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร ก็ได้บริจาคที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นจำนวน 690 ไร่ เพื่อให้จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยต่อไป

ส่วนในด้านการ บริหารนั้น ในวันที่ 12 มีนาคม 2511 ได้มีพระบรมราชโองการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขึ้น มหาวิทยาลัยจึงกำหนดให้วันที่ 13 มีนาคม ของทุกปี เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดเป็น “วันสถาปนามหาวิทยาลัย” และในวันที่ 8 เมษายน 2511 ก็มีประกาศแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. สำนักงานอธิการบดี
2. คณะวิทยาศาสตร์
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์

และในวันที่ 17 เมษายน 2511 ก็ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ ฯพณฯ พ.อ. ถนัด คอมันตร์ เป็นอธิการบดี และศาสตราจารย์ ดร.สตางค์ มงคลสุข เป็นรองอธิการบดี ในปี 2511 มหาวิทยาลัยก็เปิดรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์รุ่นแรก จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาศาขาศาสตร์ 35 คน และสาขาศิลปศาสตร์ 25 คน โดยในภาคการศึกษาแรกก็ยังคงใช้อาคารเรียนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์อยู่ เมื่อการก่อสร้างอาคารที่ปัตตานีแล้วเสร็จเป็นบางส่วน ในภาคการศึกษาที่ 2 คณะอาจารย์และนักศึกษาก็ได้ย้ายมาที่ศูนย์ปัตตานีพร้อมกันในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2511 ส่วนนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็ยังคงอาศัยเรียนที่กรุงเทพฯ ต่อไป ต่อมาในวันที่ 5 ธันวาคม 2511 มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ให้ยกเลิกการแบ่งส่วนราชการ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2511 โดยประกาศฯ ใหม่ ให้เพิ่มคณะศึกษาศาสตร์เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเพิ่มเติม

สำหรับการก่อสร้างมหาวิทยาลัยที่ศูนย์ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลานั้น เริ่มก่อสร้างในปี 2512 เมื่อการก่อสร้างบางส่วนแล้วเสร็จในปี 2514 วันที่ 5 กรกฎาคม 2514 อาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีที่ 2 , 3 และ 4 ประมาณ 200 คน ก็ย้ายมาอยู่ประจำที่ศูนย์หาดใหญ่ ส่วนนักศึกษาปีที่ 1 ก็ยังคงเรียนที่กรุงเทพฯ และย้ายตามลงมาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2515 สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ซึ่งเริ่มเปิดรับรุ่นแรกในปี 2512 จำนวน 60 คน และบุคลากรหน่วยต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ก็ย้ายมายังศูนย์หาดใหญ่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2515เช่นเดียวกัน จึงถือว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ย้ายที่ทำการมาอยู่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อย่างถาวรภายในปี 2514

จากนั้นเป็นต้นมา มหาวิทยาลัยฯ ก็ดำเนินงานมาด้วยความเจริญก้าวหน้า และได้เปิดคณะวิชาต่างๆ จนถึงปัจจุบันมี 30 คณะ ในด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยฯ เปิดสอนสาขาวิชาการต่างๆ จำนวน 236 สาขา เป็นการศึกษาในระดับปริญญาเอกและเทียบเท่า 20 สาขา หลักสูตรฝึกอบรมแพทย์

เฉพาะทาง 9 สาขา, ปริญญาโท 86 สาขา, ประกาศนียบัตรบัณฑิต 2 สาขา, ปริญญาตรี (4-6 ปี) 121 สาขา ซึ่งพอจะสรุปพัฒนาการได้ตามลำดับดังนี้

ปี 2510 - รับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

2511 - รับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

2512 - รับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

2516 - รับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์

2517 - รับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

2518 - รับนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2519 - รับนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

2520 - รับนักศึกษาคณะทรัพยากรธรรมชาติและ

- รับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต (อนุปริญญา)

2522 - รับนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์

- รับนักศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัย สาขาเคมีศึกษาเป็นสาขาแรก

2526 - รับนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์

2528 - รับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2529 - รับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต่อเนื่อง (1 ปี และ 2 ปี)

2532 - รับนักศึกษาวิทยาลัยอิสลามศึกษา

2533 - รับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี (อนุปริญญา)

- โครงการจัดตั้งวิทยาเขตภูเก็ต

2534 - รับนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โครงการขยาย

การศึกษาที่จังหวัดตรัง

2535 - โครงการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม

2536 - โครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมเกษตร

2537 - รับนักศึกษาคณะการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาเขตภูเก็ต

2538 - รับนักศึกษามัธยมศึกษาาระดับปริญญาเอก สาขาชีวเคมีเป็นสาขาแรก

2539 - พัฒนาโครงการขยายการศึกษาที่จังหวัดตรัง เป็นวิทยาเขตสารสนเทศ

2540 - โครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์

2542 - รับนักศึกษาโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

2543 - เปลี่ยนชื่อโครงการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาเขตภูเก็ต

เป็นโครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมบริการ

- จัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ที่วิทยาเขตปัตตานี
  - จัดตั้งสถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา ที่วิทยาเขตปัตตานี
- 2545 - จัดตั้งคณะวิทยาการสื่อสาร ที่วิทยาเขตปัตตานี
- จัดตั้งคณะนิติศาสตร์ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่
  - เปลี่ยนชื่อโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เป็นคณะเทคโนโลยีและการจัดการ
- 2546 - จัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ ที่วิทยาเขตตรัง
- 2546 - จัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่
- 2547 - กำหนดให้จัดการศึกษาที่ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และตรัง เป็นเขตการศึกษา
- 2548 - จัดตั้งโครงการจัดตั้งคณะการแพทย์แผนไทย
- เปิดรับนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าศึกษาในโรงเรียน ม.อ.วิทยานุสรณ์ที่วิทยาเขตหาดใหญ่
  - จัดตั้งคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ที่เขตการศึกษาภูเก็ต
- 2549 - จัดตั้งโครงการจัดตั้งคณะรัฐศาสตร์ ที่วิทยาเขตปัตตานี
- 2550 - จัดตั้งคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี
- 2551 - โครงการจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่ (งานประชาสัมพันธ์ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2547)
- โดยสรุปแล้ว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถือเป็นมหาวิทยาลัยระดับชั้นนำของประเทศไทย ในการบริการวิชาการสู่สังคมภายใต้พันธกิจและนโยบายเน้นการสร้างประโยชน์ให้กับมวลมนุษยชน โดยน้อมนำพระราชปณิธานในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศ อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก เป็นการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่สังคม “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นกิจที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ เป็นกิจที่หนึ่ง ลาก ทรัพย์ และเกียรติยศ จะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์”

2. แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2555-2558

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2555-2558 เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังนี้ (กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: 2555)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคง

1.1 การเงินและสินทรัพย์ : จัดระบบการบริหารงบประมาณและการจัดหารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้มีเสถียรภาพทางการเงินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนามหาวิทยาลัย

1.2 ทรัพยากรบุคคล : พัฒนาทรัพยากรบุคคลและกำกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบุคคลสายวิชาการทั้งมิติแผนอัตรากำลังและแผนพัฒนาบุคลากรให้เน้นการมีศักยภาพพร้อมต่อการพัฒนางานวิจัย บัณฑิตศึกษาและนานาชาติ

1.3 ระบบคุณภาพ : ยกระดับคุณภาพงานการพัฒนาในทุกมิติให้มีมาตรฐานเหนือการกำกับด้วยระบบเกณฑ์คุณภาพและการประเมินองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกิจที่เชื่อมโยงเป็นระบบที่ทรงประสิทธิภาพ

2.1 การวิจัยและบัณฑิตศึกษา : เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เชื่อมต่องบระบบบัณฑิตศึกษาที่เข้มแข็ง เพื่อพัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในระดับนานาชาติ การตอบโจทย์เชิงบูรณาการที่หลากหลายของประเทศ และยกระดับศักยภาพของชุมชน

2.2 การจัดการศึกษา : เพื่อสร้างบัณฑิตคุณภาพ ที่มีศักยภาพสูงบ มีสมรรถนะในการเข้าสู่ตลาดงานสากล บนพื้นฐานแห่งคุณธรรม สำนึกสาธารณะ และภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์และความเป็นไทย

2.3 การบริการวิชาการ : สร้างศักยภาพการบริการวิชาการที่เปิดกว้าง เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาระบบการเผยแพร่วิชาการออกสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงและหรือชุมชนเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างหลากหลาย

2.4 การทำนุบำรุงวัฒนธรรม : ธำรงรักษา และเสริมสร้างคุณค่าแห่งวัฒนธรรมเพื่ออนุชนรุ่นหลังและขยายผลสู่การปลูกฝังสำนึกด้านการอนุรักษ์ และทำนุบำรุงวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษาและประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัยและระบบวิทยาเขต

3.1 การบริหารมหาวิทยาลัย : เพื่อพัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูงในรูปแบบของ “ระบบมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต” มีการบริหารจัดการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพและปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

3.2 โครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุน : เพื่อสร้างระบบนิเวศน์แวดล้อมในมิติ มหาวิทยาลัยสีเขียว/วิทยาเขตสีเขียว และระบบนิเวศน์ความเป็นอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยดำเนินบทบาทอุดมศึกษาบรรลุสัมฤทธิ์ผลได้อย่างยั่งยืน

3.3 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ : พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น e-university เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินภารกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเข้าถึงได้อย่างไม่จำกัด รวมถึงการขยายให้รองรับระบบนิเวศน์ทางปัญญาและการเรียนรู้ การตัดสินใจทางการบริหารเชิงรุก

3.4 สร้างองค์กรสัมพันธ์และเครือข่ายภายนอก : รักษาระดับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่น หรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกันทำงานอย่างเกื้อกูลและพร้อมต่อการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ก้าวสู่ความเป็นสากล/นานาชาติ : พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น Education-hub ภายใต้วาทกรรมเป็นเสรีของอาเซียน และเตรียมความพร้อมของระบบสนับสนุนการศึกษาให้เป็นสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคง

1.1 การเงินและสินทรัพย์

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : จัดระบบการบริหารงบประมาณและการจัดหารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้มีเสถียรภาพทางการเงินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนามหาวิทยาลัย

KPI_1 = อัตราการเพิ่มขึ้นของงบประมาณเงินรายได้ ร้อยละ 20

PI = จำนวนเงินจากแหล่งเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. วางระบบการบริหารกองทุนในภาพรวม (ทุกกองทุน) และสร้างมูลค่าเพิ่มในสินทรัพย์/ที่ดิน/และพื้นที่ว่างของให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด

2. สร้างรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญา นวัตกรรมการวิจัย การบริการวิชาการและการให้คำปรึกษาที่ทำงานเชิงรุกและบริหารรายได้อย่างเป็นระบบ

3. สร้างกลไกการจัดหางบประมาณเพิ่มจากแหล่งอื่น และกลไกการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพภายใน โดยเน้นการจัดงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์กลางและแผนพัฒนาวิทยาเขต

4. ระดมทุนเพื่อการศึกษาและการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจากผู้ที่ต้องการให้การสนับสนุนและศิษย์เก่า โดยใช้องค์กรสัมพันธ์เป็นตัวนำ
5. ปรับระบบงานการเงินให้รวดเร็วและทันสมัย ตอบสนองต่อการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. จัดทำแผนงบประมาณและการเงินระยะยาว เพื่อเป็นกรอบเป้าหมายความเป็นไปได้ในการดำเนินงานในภาพรวม

1.2 ทรัพยากรบุคคล

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : พัฒนาทรัพยากรบุคคลและกำกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบุคคลสายวิชาการทั้งมิติแผนอัตรากำลังและแผนพัฒนาบุคลากรให้เน้นการมีศักยภาพพร้อมต่อการพัฒนางานวิจัย บัณฑิตศึกษาและนานาชาติ

KPI_2 = คุณภาพอาจารย์มีคะแนนที่ระดับ 6 (จาก 10) ตามเกณฑ์ สมศ.

KPI_3 = มีอาจารย์ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 60.(Ph.D 60 %)

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดการเชิงระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งบุคลากรที่มีสมรรถนะสูง คุณลักษณะบุคลากร และสามารถขับเคลื่อนให้มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกเพิ่มมากขึ้น
  - 1.1 สร้างระบบเพื่อขับเคลื่อนการรับอาจารย์เกษียณอายุที่มีศักยภาพในการทำวิจัย เข้าทำงานต่อไปได้
  - 1.2 ใช้ระบบประเมินสมรรถนะเพื่อกำหนดผลตอบแทนเพิ่มเติมแบบจูงใจของบุคลากร/พนักงานมหาวิทยาลัยเพื่อรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ
  - 1.3 วางระบบการดูแลบุคลากรหลังปริญญาเอก (post-doc) เพื่อสร้างสรรค์งานวิจัย
  - 1.4 สร้างระบบการให้ทุนนักเรียน ม.ปลาย ที่มีผลการเรียนดี มาศึกษา และให้ทุนเรียนต่อจนจบ ป.เอก แล้วมาเป็นอาจารย์
2. บริหารอัตรากำลังคนให้เหมาะสม/เป็นระบบ เพียงพอกับภารกิจ ภายใต้การปรับสมดุลของภาระงานทุกมิติ และกำหนดความเชี่ยวชาญบุคคล (สอนหรือวิจัย) เพื่อผลักดันการสร้างงานตามบทบาทของหน่วยงานให้บรรลุผล
3. สร้างระบบบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย ที่ทุกสายงานมีเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจน มีขวัญกำลังใจและคุณภาพชีวิตให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ
  - 3.1 สร้างระบบสนับสนุนการขอตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งการสร้างระบบตำแหน่งวิชาการที่เป็นระบบเฉพาะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

4. พัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความรอบรู้ คุณธรรม และทักษะในการทำงานอย่างมืออาชีพ ควบคู่กับการทำงานร่วมกับชุมชนและองค์กรภายในด้วยความภาคภูมิใจต่อมหาวิทยาลัย

4.1 ปลูกฝังคุณค่าวิถีแห่งวัฒนธรรมวิจัยให้กับบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

4.2 เสริมสร้างจิตสำนึกในการรับใช้สังคมส่วนรวมของบุคลากร

5. สนับสนุนให้มีการพัฒนานักวิจัยทุกรูปแบบทั้งบุคลากร สายวิชาการและสายสนับสนุน และระบบช่วยวิจัยให้ เอื้ออำนวยต่อการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ

6. ปรับปรุงระบบงานบุคคลสายวิชาการ ให้สามารถมีการปรับสมดุลของภาระงานทุกมิติ ที่นำไปสู่ความเชี่ยวชาญตัวบุคคล (สอนหรือวิจัย) และเน้นทำงานเป็นทีมที่มีเป้าหมายชัดเจน เชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

7. สร้างเสริมเจตคติค่านิยมผู้บริหารระดับคณะ/ภาควิชาต่าง ๆ ให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ที่ร่วมขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแบบเกื้อกูลไม่แยกส่วน ไปในเป้าหมายหลักทิศทางการพัฒนา มหาวิทยาลัย

1.3 ระบบคุณภาพ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : ยกระดับคุณภาพงานและการพัฒนาในทุกมิติให้มีมาตรฐานเหนือการกำกับด้วยระบบเกณฑ์คุณภาพและการประเมินองค์กรในรูปแบบต่างๆ โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงานดังนี้

1. บูรณาการระบบ KPI เข้ากับระบบคุณภาพต่าง ๆ ให้เป็นระบบคุณภาพ ม.อ. ที่เป็นหนึ่ง โดยใช้ระบบสารสนเทศกลาง ลดการทำงานซ้ำซ้อน รวมทั้งการใช้เวลาที่ไม่มีประสิทธิภาพในงานเอกสาร

2. บ่มเพาะจิตสำนึกแห่งการเรียนรู้และการแสวงหาปัญญาที่ถูกต้อง ชัดเจน ให้เกิดการสานต่อการปฏิบัติงานที่มีคุณค่าและพัฒนาสู่การสร้าง Team learning เพื่อให้เกิดการสร้างสมความรู้อยู่กับองค์กร

3. สานสร้างระบบ Knowledge Management และการสร้างสม/จัดเก็บองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดเป็นขุมความรู้ของมหาวิทยาลัย

4. กำหนดให้ระบบ TQF ของหลักสูตรเป็นกรอบในการดำเนินการจัดการเรียนให้มีคุณภาพและให้หลักสูตรมีอิสระในการเสนอวิธีการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่จำกัดกรอบความคิด

5. ใช้ระบบคุณภาพที่เหมาะสมกับแต่ละกองในสำนักงานอธิการบดี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและเป็นต้นแบบเพื่อการขยายผลไปยังหน่วยงานต่าง ๆ

6. ปรับโครงสร้างการทำงาน และระบบการทำงานของกองต่าง ๆ ในสำนักงานอธิการบดี รวมทั้งการเพิ่มสมรรถนะการทำงานของสายสนับสนุน เพื่อให้ตอบสนองต่อภารกิจทั้ง 4 ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ภารกิจที่เชื่อมโยงเป็นระบบที่ทรงประสิทธิภาพ

2.1 การวิจัยและบัณฑิตศึกษา

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เชื่อมโยงกับระบบบัณฑิตศึกษาที่เข้มแข็ง เพื่อพัฒนางานวิจัยสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในระดับนานาชาติ การตอบโจทย์เชิงบูรณาการที่หลากหลายของประเทศ และยกระดับศักยภาพของชุมชน

KPI_4 = Ranking SCi maco Top 10 ของสถาบันวิจัยและการศึกษาในอาเซียน

KPI_5 = มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์มากกว่า 30 % (จำนวนผลงานต่ออาจารย์)

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดการระบบเครือข่ายวิจัยหรือกลุ่มวิจัยภายในที่เป็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้มุ่งสู่ความเป็นเลิศระดับชาติและนานาชาติโดยปรับทิศทางการวิจัยให้เน้นหนักเชิงบูรณาการ และให้การสนับสนุนงบประมาณแบบหวังผล

1.1 การจัดตั้งสถาบันวิจัยที่เป็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เช่น ปาล์มน้ำมัน

อาหาร และพหุวัฒนธรรม

1.2 กำหนดสัดส่วนของงบประมาณที่จะสนับสนุน โครงการวิจัยแบบมุ่งเป้าเพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

1.3 สร้างจุดเน้นของวิทยาเขต เพื่อให้มีความเป็นเลิศเฉพาะเรื่อง (Flagships)

1.4 สนับสนุนห้องปฏิบัติการวิจัยที่เป็นเลิศ

1.5 ปรับทิศทางการวิจัยเชิง Discipline-based ให้เน้นหนักเชิงบูรณาการเพื่อการใช้ประโยชน์ และสนับสนุนการวิจัย Issue-based และ n Area-based โดยเฉพาะการพัฒนางานวิจัยเชิงระบบที่เชื่อมโยงอย่างลงตัวระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

1.6 สร้างความเป็นเลิศในประเด็นวิจัย AEC

2. มุ่งการสร้างรายได้จากงานวิจัยและนวัตกรรมโดยการขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์ รวมทั้งจัดทำระบบและกลไกในการสังเคราะห์งานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทุกระดับ

2.1 ขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์ให้มีการวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และการสร้างรายได้

2.2 จัดทำระบบและกลไกในการสังเคราะห์งานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์โดยการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากหน่วยงานภาคีต่าง ๆ ทั้งในมิติด้านการเรียนการสอน การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ และเชิงนโยบาย

2.3 บูรณาการการเรียนการสอนกับการวิจัยโดยกำหนดให้มีการสอดแทรก ผลงานวิจัยในรายวิชาที่สอน รวมทั้งวิชาอบรม In-house training จากผลงานวิจัย

3. ใช้องค์กรสัมพันธ์เป็นเครื่องมือในการแสวงหาแหล่งงบประมาณวิจัย เผยแพร่ชื่อเสียง และผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานภายนอก

3.1 การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศทั้งในด้าน การเสาะแสวงหาแหล่งงบประมาณ การทำวิจัยร่วม และการถ่ายทอดองค์ความรู้

3.2 สร้างองค์กรสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและผลงานวิจัย ของมหาวิทยาลัย

3.3 ประสานหน่วยงานที่มีภารกิจด้านองค์กรสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์ภายในให้ ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

3.4 สร้างความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยต่างประเทศใน ภูมิภาคเอเชีย เช่น การจัดให้มีการประชุมนำเสนองานวิจัยร่วมกันกับมหาวิทยาลัยเป้าหมายเพื่อจับคู่ งานวิจัย

4. ขับเคลื่อนเครือข่ายวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสร้างระบบ สนับสนุนให้มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติมากขึ้น รวมทั้งการใช้ประโยชน์

4.1 สร้างระบบขับเคลื่อนเครือข่ายวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

4.2 กำหนดประเด็นและสร้างแผนที่นำทางวิจัยทางการแพทย์ให้มีจุดเด่น

4.3 ขับเคลื่อนและสนับสนุนให้มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ในระดับนานาชาติมากขึ้น

4.4 จัดทำแผนการวิจัยและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้มี การวิจัยมากขึ้น

4.5 สร้างเครือข่ายกลุ่มผู้ที่เข้าใจในศิลปวัฒนธรรมและนักวิจัยที่สนใจเพื่อทำวิจัย และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม

4.6 บูรณาการร่วมกับงานวิจัยเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมคู่ AEC

5. สร้างกลยุทธ์ในการเพิ่มบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และการเพิ่ม หลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เน้นจุดเด่นของมหาวิทยาลัยและความเป็นเลิศ รวมทั้งระบบเคลื่อนย้าย นักศึกษาและหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

5.1 สร้างกลยุทธ์ในการเพิ่มบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และการเพิ่มหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เน้นจุดเด่นของมหาวิทยาลัยและเป็นเลิศ

5.2 สร้างหลักสูตรที่เป็นจุดเน้นของพื้นที่ในวิทยาเขตเพื่อให้มีความเป็นเลิศเฉพาะเรื่อง

5.3 การเคลื่อนย้ายนักศึกษาบัณฑิตศึกษาไปทำวิทยานิพนธ์ในอีกวิทยาเขต โดยเรียนวิชาทฤษฎีในวิทยาเขตที่มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

5.4 ส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรในวิทยาเขตที่มีความเข้มแข็งไปเปิดสอนในวิทยาเขตใหม่ ๆ

5.5 การเพิ่มหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยพันธมิตรในเอเชีย

5.6 การขยายตัวของหลักสูตรบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย

6. สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถของนักวิจัยทุกระดับให้มีศักยภาพสูงรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและสร้างระบบเคลื่อนย้ายอาจารย์ข้ามวิทยาเขตรวมทั้งการไปทำงานในภาคอุตสาหกรรม

6.1 พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่โดยมีระบบอาจารย์พี่เลี้ยง

6.2 สนับสนุนนักวิจัยทุกระดับให้มีศักยภาพสูงรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของอาเซียน

6.3 สร้างระบบเพื่อขับเคลื่อนการรับอาจารย์เกษียณอายุที่มีศักยภาพในการทำวิจัยเข้าทำงานต่อไปได้

6.4 สร้างระบบให้อาจารย์สามารถไปทำงานในภาคอุตสาหกรรม โดยมีระบบจ่ายค่าชดเชยให้กับหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงกับงานวิจัยและการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

6.5 จัดให้มีกลไกที่ส่งเสริมให้มีการใช้บุคลากรข้ามวิทยาเขตในกิจกรรมวิจัยและผลักดันให้มีกิจกรรมมากขึ้น

7. พัฒนาระบบงานและองค์ประกอบสนับสนุนงานวิจัย ให้รองรับและขับเคลื่อนการทำวิจัยของบุคลากรได้อย่างต่อเนื่อง

7.1 สร้างระบบการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยที่เชื่อมโยงการเรียนการสอน โดยเฉพาะการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาในโครงการนักศึกษาปริญญาตรี และระบบวิจัยในบัณฑิตศึกษาที่ชัดเจน (มีทุน fellowship ที่หลากหลาย เช่น RA, post grad, pre-doc, post-doc เป็นต้น)

7.2 จัดหาครุภัณฑ์ให้เพียงพอและรวมศูนย์การจัดการครุภัณฑ์วิจัยราคาแพงให้มีการใช้งานที่คุ้มค่าที่สุด

7.3 การบูรณาการงานวิจัยกับการบริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม โดยใช้พื้นที่ภาคใต้เป็นฐาน

7.4 ทบทวนการสนับสนุนเครือข่ายวิจัยให้มี KPIs ที่เหมาะกับลักษณะงาน

2.2 การจัดการศึกษา

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : เพื่อสร้างบัณฑิตคุณภาพ ที่มีศักยภาพสูง มีสมรรถนะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในการเข้าสู่ตลาดงานสากล บนพื้นฐานแห่งคุณธรรม สำนึกสาธารณะและภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์ และความเป็นไทย

KPI₆ = ภาวการณ์มีงานทำของบัณฑิต เท่ากับร้อยละ 85 (4.25/5.00)

KPI₇ = ความพึงพอใจของนายจ้าง เท่ากับ ร้อยละ 84 (5.20/5.00)

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อเพิ่มเติมในการสื่อสาร การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และดำรงอยู่ได้ในสถานการณ์โลกอนาคต
2. จัดการระบบมาตรฐาน และกำกับคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกหลักสูตร ให้อยู่เหนือเกณฑ์มาตรฐาน และเป็นไปตามกรอบมาตรฐาน TQF และมาตรฐานสภาวิชาชีพต่าง ๆ การเปิดหลักสูตรใหม่และการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์และตามความต้องการของสังคม คำนึงถึงเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานของ ส.ม.ศ. และให้เสนอตัวชี้วัดในการดำเนินงาน
3. ปฏิรูปการเปิดหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับศาสตร์ในอนาคตที่ทิศทางการบูรณาการข้ามศาสตร์หรือผนึกกำลังร่วมกันระหว่างศาสตร์
  - 3.1 ทบทวนหลักสูตรที่กระจัดกระจายและมีจำนวนมากให้มีจำนวนลดลงและใช้ทรัพยากรน้อยลง
  - 3.2 ควบคุมจำนวนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในกรณีที่จะเปิดหลักสูตรใหม่ต้องมีความเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ แต่ให้มีการขยายตัวของหลักสูตรบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย
4. พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การ เป็น Education – hub ภายใต้ภาวการณ์เปิดเสรีของอาเซียน
  - 4.1 รูปแบบ/วิธีการจัดการศึกษาแบบควบคู่ในระบบสองปริญญา ปริญญาร่วม เพื่อเพิ่มเติมความรู้ความสามารถ ให้กับนักศึกษามากขึ้น
5. เพิ่มการเปิดหลักสูตรนานาชาติและรับนักศึกษาต่างชาติมากขึ้น โดยเฉพาะบัณฑิตศึกษา โดยจัดให้มีหลักสูตรร่วมระหว่างคณะตามเป้าหมายการใช้ความรู้และการพัฒนากำลังคน สู่ AEC
6. ปรับระบบการจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีความยืดหยุ่นหลากหลายได้ตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถพัฒนาสู่มาตรฐานที่เป็นหนึ่งเดียวและหรือสามารถเทียบเคียงร่วมกันได้ในทุกวิทยาเขต

7. บริหารประสิทธิภาพในการรับนักศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาให้ได้จำนวนตามเป้าหมายแผนการรับนักศึกษาที่กำหนดไว้
8. จัดการ การบ่มเพาะนักศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาการ และพัฒนาระบบกิจกรรมนักศึกษาให้นักศึกษาสามารถสะท้อนภาวะผู้นำ ทักษะชีวิต ตามคุณลักษณะบัณฑิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างดี
9. พัฒนาระบบสหกิจศึกษาให้เข้มแข็งและเชื่อมโยงกับงานวิจัย และเพิ่มช่องทางการมีงานทำของนักศึกษา

2.3 การบริการวิชาการ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : สร้างศักยภาพการบริการวิชาการที่เปิดกว้าง เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาระบบการเผยแพร่วิชาการออกสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงและหรือชุมชนเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างหลากหลาย

KPI₅ = มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์มากกว่า 30 % (จำนวนผลงานต่ออาจารย์)

KPI₈ = ผลการเรียนรู้ที่เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง (ทำหลายมิติ/ทั้งระบบ) 30 ชุมชน (เชิงพื้นที่, ชุมชนร่วมวิจัย)

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. สร้างระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (Knowledge Bank) ส่งการใช้ประโยชน์ และเพิ่มช่องทางการสื่อสารเผยแพร่ในวงกว้าง
2. เน้นการกระจายโอกาสทางวิชาการอุดมศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ที่เปิดให้ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเข้าสู่กระบวนการ/กิจกรรมของมหาวิทยาลัยได้อย่างสะดวก
3. จัดระบบข้อมูลและระบบจัดการทรัพยากรองค์ความรู้ เพื่อการถ่ายทอดวิชาการ ทั้งด้านทรัพยากรบุคคล/ทักษะชำนาญการ/สื่อ ให้สามารถสนองตอบตามความต้องการได้ตามเฉพาะกรณี
4. พัฒนาระบบการตลาดการบริการวิชาการ ทั้งลักษณะการเปิดหลักสูตรรูปแบบพิเศษ และการอบรม/สัมมนา เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างคุ้มค่า และยกระดับมาตรฐานการศึกษาของชุมชน/สังคม
5. สร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับชุมชน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำโครงการบริการวิชาการ รวมทั้งหน่วยงานระดับท้องถิ่นให้ร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาร่วมกัน
6. พัฒนาระบบเครือข่ายร่วมในการให้บริการทั้ง 5 วิทยาเขต ให้เกิดเป็นเวทีวิชาการ และศูนย์ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่เพื่อให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่ามหาวิทยาลัยที่อยู่ควบคุมชุมชนอย่างใกล้ชิด
7. กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือแบบยั่งยืนระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานองค์กรท้องถิ่น หรือมูลนิธิ และเสาะแสวงหาโจทย์วิจัยจากชุมชน

8. จัดระบบการบริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพและดำเนินการเชิงรุกที่เป็นศูนย์บริการ วิชาการกลางในการประสานการทำงานกับเครือข่ายภายนอกและภายใน

8.1 การจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการกลาง เพื่อทำหน้าที่ และบูรณาการกับงานวิชาการที่ รับใช้สังคมที่มาจากงานวิจัยและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า 70 %

8.2 บูรณาการบริการวิชาการ การเรียนการสอน การวิจัย เพื่อการพัฒนานักศึกษา

2.4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : อนุรักษ์ และเสริมสร้างคุณค่าแห่งวัฒนธรรมเพื่ออนุชนรุ่น หลังและขยายผลสู่การปลูกฝังสำนึกด้านการอนุรักษ์ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้แก่ นักศึกษาและประชาชน

KPI_9 = ความพึงพอใจนายจ้างด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

PI = จำนวนโครงการที่ร่วมกับหน่วยงานภายนอกมากกว่า 4.25

KPI_{10} = จำนวนเครือข่ายวัฒนธรรม 20 เครือข่าย

KPI_{11} = จำนวนโครงการด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมที่บูรณาการกับการเรียนการสอน

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. กำหนดให้มีการบูรณาการระหว่างการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา เช่น การกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์และโครงการที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น
2. จัดทำแผนการวิจัยและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนในพื้นที่ และส่งเสริมให้มี งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมากขึ้น
3. บูรณาการร่วมกับงานวิจัยเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมสู่ AEC
4. สร้างกระบวนการเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเครือข่ายพหุวัฒนธรรม ในการส่งเสริมความเข้าใจ ศาสนา ประเพณี ความเชื่อที่แตกต่าง
5. สร้างแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการจัดกิจกรรมส่งเสริมเผยแพร่องค์ความรู้และ การเผยแพร่ผลงานที่เป็นศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมภายนอกทั้งในและต่างประเทศ
6. สร้างเอกลักษณ์ ความผูกพัน และความภาคภูมิใจในความเป็นสงขลานครินทร์ ตาม ปณิธาน “ประโยชน์เพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง”
7. สร้างและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนสู่ความยั่งยืน โดยใช้ฐานองค์ความรู้ด้าน วัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัยและระบบวิทยาเขต

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : เพื่อพัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูงในรูปแบบของ “ระบบมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต” มีการบริหารจัดการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพและปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. สร้างระบบการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยและการจัดการเชิงรุก ให้สามารถปรับกลยุทธ์การพัฒนาเฉพาะด้านได้อย่างทันเหตุการณ์
    2. กำหนดแผนและทิศทางการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ให้มีความเป็นเอกลักษณ์จุดเน้นที่ชัดเจนในแต่ละวิทยาเขตเพื่อให้มีความเป็นเลิศเฉพาะเรื่อง (Flagships)
  3. สร้างระบบการบริหารวิทยาเขตที่มีความอิสระภายใต้กรอบนโยบายของมหาวิทยาลัย มีผู้บริหารที่รับผิดชอบวิทยาเขตในภาพรวม และผู้บริหารที่รับผิดชอบด้านการเรียนการสอน และการวิจัย
  4. สนับสนุนการบริหารจัดการในการใช้ทรัพยากรของทุกวิทยาเขตอย่างมีประสิทธิภาพ และผลักดัน PSU system เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ทรัพยากร และ โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในแต่ละวิทยาเขตอย่างมีประสิทธิภาพ
    - 4.1 ให้มีการเคลื่อนย้ายบุคลากรและนักศึกษากันระหว่างวิทยาเขต
    - 4.2 ส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรในวิทยาเขตที่มีความเข้มแข็งไปเปิดสอนในวิทยาเขตใหม่ ๆ
    - 4.3 จัดกลไกส่งเสริมให้มีการใช้บุคลากรข้ามวิทยาเขตในกิจกรรมการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ
  5. ขับเคลื่อนการพัฒนาให้เกิดความเป็น University life ให้วิทยาเขตใหม่
  6. วางระบบการพัฒนาระบบสนับสนุนส่วนกลางให้เข้มแข็งในลักษณะศูนย์บริหารการสนับสนุนกลาง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสนองความพอใจการให้บริการภายในได้อย่างดี
  7. แปลงระบบบริหารจัดการ และการเงิน ตามหลักการบริหารงานสมัยใหม่ และหลักธรรมาภิบาลให้เข้าสู่วิถีการปฏิบัติงานประจำในทุกกระบวนการ/ระบบงาน
- 3.2 โครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุน
- วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : เพื่อสร้างระบบนิเวศน์แวดล้อมในมิถิมหาวิทยาลัยสีขาว/วิทยาเขตสีเขียว และระบบนิเวศน์ความเป็นอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยดำเนินบทบาทอุดมศึกษาบรรลุสัมฤทธิ์ผลได้อย่างยั่งยืน

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. การปรับภูมิทัศน์ของมหาวิทยาลัยให้มีน่าอยู่เสมือนบ้าน เน้นความเป็น Green campus
2. สนับสนุนห้องปฏิบัติการวิจัยที่เป็นเลิศ รวมทั้งการจัดหาครุภัณฑ์ให้เพียงพอและรวมศูนย์การจัดการครุภัณฑ์วิจัยราคาแพงให้มีการใช้งานที่คุ้มค่าที่สุด

3.3 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น E-university เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินภารกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเข้าถึง ได้อย่างไม่จำกัด รวมถึงการขยายให้รองรับระบบนิเวศน์ทางปัญญาและการเรียนรู้ การตัดสินใจทางการบริหารเชิงรุก

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. พัฒนาระบบข้อมูลกลางทางบริหารขนาดใหญ่เพื่อช่วยในการสกัดข้อมูลใน War room สู่การสังเคราะห์การตัดสินใจของฝ่ายบริหารมีความชัดเจน และตอบโต้ภัยการกำกับตรวจสอบตามหลักธรรมาภิบาลได้อย่างสมบูรณ์ เน้นการบริหารเชิงรุก ใช้ข้อมูลในการตัดสินใจและมีระบบ IT ในการติดตามงานอย่างเป็นระบบ

2. สร้างระบบข้อมูลคลังความรู้และระบบจัดการทรัพยากรองค์ความรู้ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจทั่วไป

3. สร้างระบบข้อมูลบุคลากร ทั้งจำนวนทรัพยากรบุคคล/ทักษะชำนาญการเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลและสื่อเพื่อการถ่ายทอดวิชาการ ให้สามารถสนองตอบตามความต้องการได้ตามเฉพาะกรณี

4. วางมาตรการการใช้ระบบสารสนเทศเดียวกันหรือมีการเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ ตั้งแต่ระดับคณะถึงวิทยาเขต เพื่อส่งเสริมการทำงาน “ระบบวิทยาเขต” ร่วมกันในทุกภารกิจ

5. สร้างมาตรฐานการเข้าถึง การเชื่อมโยง และพัฒนาคุณภาพของระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัยฯ ให้ครอบคลุมการติดต่อระหว่างวิทยาเขต และภายในพื้นที่

6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ รวมถึงสื่อการเรียนรู้สำเร็จรูปที่หลากหลายเพื่อรองรับอย่างก้าวทันต่อรูปแบบ วิถีชีวิตสังคมอนาคต

7. สร้างความเข้มแข็งของระบบคอมพิวเตอร์ที่รองรับการพัฒนาสู่การเป็น E-university ที่สมบูรณ์ ปลอดภัยภายใต้การจัดการและบริหารความเสี่ยงที่ดี

3.4 สร้างองค์กรสัมพันธ์และเครือข่ายภายนอก

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : รักษาระดับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่น หรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกันทำงานอย่างเกื้อกูลและพร้อมต่อการสนับสนุน กิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

1. เพิ่มกิจกรรมการดำเนินงาน ที่เป็นการเชื่อมโยง/รักษาระดับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบัณฑิตและศิษย์เก่า และวางบทบาทให้มีความภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์และให้การสนับสนุนกิจกรรมมหาวิทยาลัย
2. กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือแบบยั่งยืนระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานองค์กรท้องถิ่นหรือมูลนิธิ และเสาะแสวงหาโจทย์วิจัยจากชุมชน
3. ให้มีระบบชุมชนสัมพันธ์ การตลาดเชิงรุก และประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ในระดับมหาวิทยาลัย วิทยาเขต และคณะ/หน่วยงานเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นทางเลือกแรกของสังคมและชุมชน
4. ประสานหน่วยงานที่มีภารกิจด้านองค์กรสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ภายในให้ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ก้าวสู่ความเป็นสากล/นานาชาติ

KPI₁₅ = สัดส่วนจำนวนนักศึกษาต่างชาติระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น

(นักศึกษาไทย : นักศึกษาต่างชาติ = 90 : 10)

KPI₁₆ = สัดส่วนจำนวนหลักสูตรนานาชาติเพิ่มขึ้น (หลักสูตรปกติ : หลักสูตรนานาชาติ = 80 : 20) ; วัดจากฐานหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

PI_{16.1} = จำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศ

PI_{16.2} = จำนวน Visiting Professor

PI_{16.3} = จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ

PI_{16.4} = จำนวนโครงการวิจัยร่วมกับต่างประเทศ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น Education-hub ภายใต้ภาวะการณเปิดเสรีของอาเซียน และเตรียมความพร้อมของระบบสนับสนุนการศึกษาให้เป็นสากล

1. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษและการสื่อสารภาษาต่างประเทศ สำหรับอาจารย์ให้มีศักยภาพในการผลิตผลงานทางวิชาการ ระดับนานาชาติอย่างมีคุณภาพ

2. สร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจัดให้มีระบบการทดสอบภาษาอังกฤษ (Exit tes)

3. เพิ่มการเปิดหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา และให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในแต่ละหลักสูตรตามความเหมาะสมของศาสตร์

4. พัฒนาหลักเกณฑ์และระบบการรั้งนักศึกษาชาวต่างประเทศและการจัดหา/จ้างบุคลากรชาวต่างประเทศ

5. มุ่งสร้างพันธมิตรในการพัฒนาร่วมกัน ในระดับภูมิภาคเอเชียเพื่อการเป็นผู้นำใน AFC

6. ปรับระบบสนับสนุนทางการศึกษาและโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพให้เป็นสากล รอบรับอย่างเหมาะสมต่อการเข้าศึกษาของนักศึกษาต่างชาติ

7. เชื่อมโยงระบบวิเทศสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์ในทุกกรอบภารกิจ เพื่อเสริมกลยุทธ์การเชื่อมโยงกับต่างประเทศ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พ.ศ.2555–2559

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พ.ศ.2555-2559 เพื่อเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ดังนี้ (กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : 2555)

1. วิสัยทัศน์

“มหาวิทยาลัยเป็นเลิศ บนฐานพหุวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์” โดยคุณลักษณะของวิสัยทัศน์ สามารถแยกประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

- 1.1 มหาวิทยาลัยบนฐานพหุวัฒนธรรม
- 1.2 มหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์
- 1.3 มหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศ

มหาวิทยาลัยบนฐานพหุวัฒนธรรม หมายถึง เป็นมหาวิทยาลัยที่มีแนวทางการสร้างความเข้าใจ บนพื้นฐานสังคมที่มีบุคคลหลากหลายครอบครัว หลายเชื้อชาติ หลายศาสนา หลายชนชั้น มาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่มีการแบ่งแยกชนชั้น

เพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ หมายถึง จิตวิญญาณ “ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ เป็นกิจที่หนึ่ง” ซึ่งเป็นพระราชดำรัสของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศรคุลยุคลเดชวิกรม พระบรมราชชนก ที่ว่า

“ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัว เป็นที่สอง

ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ เป็นกิจที่หนึ่ง

ลาภ ทรัพย์ และเกียรติยศ จะตกแก่ท่านเอง

ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพ ไว้ให้บริสุทธิ์

”

โดยถูกนำมากล่าวถึง นำมาสู่การสัมผัส นำมาสู่การปฏิบัติ ให้เป็นวัฒนธรรมองค์กรอย่างแท้จริง และถ่ายทอดให้กับคนรุ่นต่อ ๆ ไป เพื่อจะทำหน้าที่อันมีคุณค่าต่อสาธารณะ ในการพัฒนา มหาวิทยาลัยก็จะมุ่งสู่ทิศทางเดียวกันเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณค่า มีเกียรติยศ มีความสง่างาม มีศักดิ์ศรีเป็นที่ศรัทธาของสาธารณะ เป็นสมบัติสาธารณะอันล้ำค่าของสังคมไทย

มหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศ หมายถึง เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ซึ่งเป็นการจัดการทั้งองค์กร เพื่อบรรลุความสำเร็จขององค์กร เป็นไปอย่างบูรณาการและแนวทางเดียวกัน ในการพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสู่ความเป็นเลิศในทุกด้าน โดยมีค่านิยมหลักและแนวคิด 11 ประการ คือ 1) การนำองค์กรอย่างมีวิสัยทัศน์ 2) ความเป็นเลิศที่มุ่งเน้นลูกค้า 3) การเรียนรู้ขององค์กรและของแต่ละบุคคล 4) การเห็นคุณค่าของพนักงานและลูกค้า 5) ความคล่องตัว 6) การมุ่งเน้นอนาคต 7) การจัดการนวัตกรรม 8) การจัดการโดยใช้ข้อมูลจริง 9) ความรับผิดชอบต่อสังคม 10) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์และการสร้างคุณค่า 11) มุมมองเชิงระบบ

2. พันธกิจ

วิทยาเขตปัตตานี มีพันธกิจโดยกำหนดตามความสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ

พันธกิจ 1 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมฐานความรู้ บนพื้นฐานพหุวัฒนธรรมและหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ผู้ใช้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ในหลากหลายรูปแบบ

พันธกิจ 2 สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการ ในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ และเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล

พันธกิจ 3 ผสมผสานและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์การปฏิบัติสู่การสอนเพื่อสร้างปัญญา คุณธรรม สมรรถนะและโลกทัศน์สากลให้แก่บัณฑิต

3. ประเด็นยุทธศาสตร์

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (พ.ศ.2555-2559) เป็นการกำหนดตามภารกิจหลัก เพื่อเป็นการแปลงแผนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ เพื่อให้ผู้บริหาร คณะ/หน่วยงาน และผู้รับผิดชอบนำไปพิจารณาประกอบการดำเนินงานต่อไป โดยวิทยาเขตปัตตานีได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 บริการวิชาการสู่ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิต

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
1. บัณฑิตมีความรู้ มี คุณธรรม	1. สัมฤทธิ์ผลทาง การศึกษาของนักศึกษา 2. บัณฑิตมีงานทำภายใน ระยะเวลาที่กำหนด 3. การประเมินความพึง พอใจของผู้ใช้บัณฑิต (ด้านความรู้ คุณธรรม จริยธรรม) 4. ร้อยละของหลักสูตรที่ ได้รับมาตรฐาน 5. ร้อยละของผู้สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตร และระยะเวลาที่กำหนด	1. ส่งเสริมให้น้อมนำพระราชปณิธานฯ มา ใช้ในการเรียนการสอน 2. สนับสนุนให้มีการเรียนการสอนบนฐาน ของงานวิจัย 3. จัดทำแนวทางและกรอบในการรับ นักศึกษาเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพ และ หลากหลายพื้นที่ (เน้นนักเรียนที่มีผลการ เรียนดี ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้) 4. พัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐานตามที่ กำหนด (สกอ. พรบ.การศึกษา ฯลฯ) 5. ส่งเสริมการจัดรูปแบบการประเมินผลการ เรียนการสอนเน้นสภาพจริง 6. พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่ โดยสนับสนุน ใช้การเรียนรู้สมัยใหม่ พัฒนาทรัพยากรการ เรียนรู้สมัยใหม่ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 7. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษา โดย ใช้หลักการมีส่วนร่วมกับชุมชน สังคม และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบนฐานพหุวัฒนธรรมใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ (ใช้หลักการมีส่วนร่วม ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิต (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
2. บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ด้านภาษา และทักษะสากล	1. บัณฑิตมีความรู้ทางด้านภาษาโดยเน้นภาษาอังกฤษ จีน มลายู 2. บัณฑิตมีความรู้และทักษะด้านสารสนเทศ ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ	1. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ 2. สนับสนุนโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรในแถบเอเชียภายในปี 2559 3. ส่งเสริมทักษะด้านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 2 ภาษา (เน้นภาษาจีน) 4. ส่งเสริมกระบวนการสร้างความเข้มแข็งด้านทักษะชีวิตบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม นักศึกษาสู่สากล 5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะสารสนเทศและทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
1. งานวิจัยที่มีคุณภาพ บนฐานพหุวัฒนธรรม และเชื่อมโยงสู่สากล	1. จำนวนผลงานวิจัยที่ใช้ประโยชน์หรือได้รับการตีพิมพ์ (จดสิทธิบัตร อ้างอิงนำมาใช้ในการพัฒนาชุมชน) ในระดับชาติ/นานาชาติ โดยใช้สหวิทยาการ 2. มีกลไกในการสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัย	1. สร้างเครือข่ายวิจัยด้านพหุวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ/นานาชาติ 2. สนับสนุนการตีพิมพ์ นำเสนอผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ การประชุมวิชาการทั้งในระดับชาติ/นานาชาติ 3. มีระบบกลไกสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัย 3. มีระบบกลไกสนับสนุนการพัฒนา งานวิจัยบนฐานพหุวัฒนธรรมที่มีคุณภาพ (งบประมาณวิจัย/ที่ปรึกษา/คลินิกวิจัย/ระบบที่เลี้ยง/ศูนย์/สำนักวิจัยที่เป็นระบบชัดเจน)
2. เป็นศูนย์กลางการวิจัย และพัฒนาเพื่อ	1. จำนวนผลงานนวัตกรรมที่เกิดขึ้นใหม่	1. ส่งเสริมเครือข่ายการทำงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมและพัฒนากลไกในการทำการวิจัย

สร้างนวัตกรรม		<p>ผู้การพัฒนานวัตกรรม</p> <p>2. จัดทำข้อตกลงความร่วมมือในการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษาและคณะวิชาต่าง ๆ ในต่างประเทศเพื่อส่งเสริมคุณภาพการวิจัยและการเผยแพร่งานวิจัยสู่ระดับนานาชาติ</p> <p>3. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการในศาสตร์ที่มีความโดดเด่นเฉพาะด้าน</p> <p>4. บูรณาการความรู้จากงานวิจัย นวัตกรรมสู่กระบวนการเรียนการสอน การบริการวิชาการ</p>
---------------	--	---

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัย

<p>3. มุ่ง ความรู้การ วิจัยเพื่อ ยกระดับ ความสามารถ ของชุมชน และ แก้ปัญหา 3 จังหวัด ชายแดน ภาคใต้อย่าง ยั่งยืน</p>	<p>1. อัตราส่วน งานวิจัยที่ สามารถ นำไปใช้ ประโยชน์ใน การพัฒนาการ แก้ไขปัญหา หรือยกระดับ ความสามารถ ของชุมชน</p> <p>2. จำนวน กิจกรรม/งาน ใหม่ที่เกิดขึ้น ในชุมชนซึ่ง เป็นผลมาจาก งานวิจัย (output outcome)</p>	<p>1. ร่วมมือกับองค์กร ชุมชน หน่วยงานในพื้นที่กำหนดโจทย์วิจัยที่ตรงกับความต้องการของชุมชนในการแก้ปัญหา</p> <p>2. ส่งเสริมงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ</p> <p>3. สนับสนุนการวิจัยที่กำหนดโจทย์วิจัยจากชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและขยายขอบข่ายการวิจัยโดยการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>4. สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับความสามารถของชุมชนและการพัฒนาชุมชนต้นแบบเพื่อเป็นกรณีศึกษา</p> <p>5. จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและสถานการณ์ความไม่สงบของภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อต่อยอดในการพัฒนาโจทย์วิจัยและการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหา</p>
--	--	--

<p>4. มีกลไกการพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. จำนวนเครือข่ายนักวิจัยเพื่อข้ามสาขาตามโจทย์วิจัย</p> <p>2. ระบบข้อมูลการวิจัย/โจทย์วิจัย</p> <p>3. มีระบบยกย่องนักวิจัย</p> <p>4. จำนวนนักวิจัยรุ่นใหม่</p>	<p>1. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยและการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย</p> <p>2. จัดตั้งคลินิกนักวิจัยให้คำปรึกษาการทำวิจัย การตีพิมพ์ผลงานวิจัย วิชาการระดับนานาชาติ</p> <p>3. พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ครบวงจร ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4. จัดทำระบบบริหาร โจทย์วิจัย งานวิจัยและองค์ความรู้โดยการเผยแพร่</p> <p>5. จัดทำระบบบริหารเครือข่ายนักวิจัย การจัดตั้งเครือข่าย</p> <p>6. พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยที่เอื้อและสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมการทำงานวิจัย</p> <p>7. เพิ่มศักยภาพของนักวิจัยตามระดับของประสบการณ์และความจำเป็นอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับความต้องการ</p>
--	---	--

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 บริการวิชาการสู่ชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
<p>1. เป็นศูนย์กลางความรู้ในการบริการวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน/สังคม โดยมีเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายในและภายนอก</p>	<p>1. จำนวนศูนย์รวมองค์ความรู้ (เช่น ศูนย์ศาลาลานวิจัยความชัดแจ้งฯ และศูนย์พัฒนาวิชาชีพครู เป็นต้น)</p> <p>2. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการวิชาการ</p> <p>3. ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อศูนย์รวมองค์ความรู้</p> <p>4. จำนวนตัวแบบ/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน/สังคม</p> <p>5. จำนวนองค์ความรู้และผลงานวิจัยที่นำสู่การดำเนินงานบริการวิชาการเพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน/สังคม</p>	<p>1. ส่งเสริมการจัดระบบศูนย์รวมองค์ความรู้ที่ชุมชน/สังคมสามารถเข้าถึง</p> <p>2. จัดให้มีการร่วมมือในการประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรภายนอกและส่งเสริมสนับสนุนการเชื่อมโยงเครือข่ายองค์ความรู้</p> <p>3. สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายองค์กรความรู้</p> <p>4. สร้างและประชาสัมพันธ์ตัวแบบ/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน</p>

	(เช่น การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น)	
2.การนำองค์ความรู้ จากงานวิจัยสู่การ ให้บริการวิชาการที่ มีเป้าหมายเพื่อการ พัฒนาศักยภาพของ ชุมชน/สังคม	1. จำนวนโครงการวิจัย/กิจกรรมที่ ถ่ายทอดผลงานวิจัยสู่ชุมชน/ สังคม 2. ร้อยละของคณะ/หน่วยงานที่มี ส่วนร่วมในการนำองค์ความรู้สู่ การบริการวิชาการ 3. จำนวนโครงการ/กิจกรรมการ ให้บริการวิชาการที่ถ่ายทอด ผลงานวิจัยสู่ชุมชน/สังคม	1. จัดระบบงาน/สนับสนุนงานวิจัยเพื่อ แก้ปัญหาของชุมชน/สังคมและสร้าง ประโยชน์ต่อสังคม 2. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการถ่ายทอด ผลงานวิจัยสู่ชุมชน/สังคม 3. จัดให้มีการเผยแพร่การวิจัยสู่ชุมชน/ สังคมหลายช่องทาง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 บริการวิชาการสู่ชุมชน (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
3. ชุมชนและสังคม ได้รับการบริการ วิชาการด้วยช่องทาง หลากหลายสอดคล้อง กับความต้องการของ	1. จำนวนช่องทางการ ถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน/ สังคม 2. จำนวนชุมชนต้นแบบ ต่อคณะ	1. สร้างพัฒนารูปแบบและวิธีการ นำองค์ ความรู้ไปใช้ในการบริการวิชาการที่ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย 2. สนับสนุนในการเกิดชุมชนต้นแบบใน การพัฒนาแบบยั่งยืน

<p>ชุมชนโดยใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย</p>	<p>3. จำนวนฐานข้อมูล/แหล่งถ่ายทอดความรู้ที่ทันสมัย</p> <p>4. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ</p> <p>5. หน่วยงานของรัฐที่นำองค์ความรู้/แนวทาง/รูปแบบ/งานพัฒนาที่ มอ. สร้างนำไปใช้เป็นนโยบาย/แนวทางการดำเนินงาน (วัดทั้งหน่วยงานและชิ้นงาน)</p>	<p>3. สร้าง/พัฒนาระบบสารสนเทศ/พัฒนาระบบฐานข้อมูล สนับสนุนในการบริการวิชาการ</p> <p>4. พัฒนาแหล่งถ่ายทอดความรู้ที่ทันสมัย</p>
<p>4. ระบบการประชาสัมพันธ์งานบริการวิชาการที่สามารถสื่อสารสู่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. จำนวนช่องทางระบบการประชาสัมพันธ์ในการบริการวิชาการ</p> <p>2. ความพึงพอใจของผู้รับข้อมูลข่าวสาร</p>	<p>1. ส่งเสริมการจัดระบบการประชาสัมพันธ์กิจกรรมถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน/สังคมหลากหลายช่องทาง</p> <p>2. จัดให้มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับชุมชน</p>
<p>5. ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน/สังคม</p>	<p>1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมการให้บริการวิชาการ</p> <p>2. ระดับความพึงพอใจ</p>	<p>1. ส่งเสริมระบบงานบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนบนฐานเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2. จัดให้มีโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพ/โครงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตตามความต้องการของชุมชน/สังคม</p> <p>3. ส่งเสริมให้เกิดมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ชุมชน/สังคมบนฐานทรัพยากรของชุมชน/สังคม</p> <p>4. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
-------------	-----------	---------

<p>1. มีระบบการเรียนรู้ ด้านวัฒนธรรม บน พื้นฐานของนิเวศ วัฒนธรรม</p>	<p>1. จำนวนโครงการ/ กิจกรรม 2. ระดับความพึงพอใจ 3. ร้อยละของความสำเร็จ ในการบรรลุตามแผน</p>	<p>1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย 2. สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทาง วัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย 3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดองค์ ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมลักษณะต่าง ๆ สู่ สังคม</p>
<p>2. สร้างองค์ความรู้ทาง วิชาการด้าน วัฒนธรรม</p>	<p>1. จำนวนผลงานที่รับการ เผยแพร่ 2. จำนวนกิจกรรม/ โครงการ 3. จำนวนแหล่งและ ช่องทางการเรียนรู้ทาง วัฒนธรรม</p>	<p>1. ส่งเสริมให้ทีมงานวิชาการทางด้าน วัฒนธรรม 2. จัดกิจกรรมส่งเสริมเผยแพร่ความรู้สู่ สาธารณชน 3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทาง วัฒนธรรมในหลากหลายรูปแบบ 4. สร้างเครือข่ายทางวิชาการกับหน่วยงาน ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน 5. ส่งเสริม สนับสนุน ให้บุคลากรมีการ พัฒนาศักยภาพอันนำไปสู่การเผยแพร่ งานวิจัย</p>
<p>3. บริหารจัดการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถดำเนิน กิจกรรมทางด้าน วัฒนธรรมสู่สังคมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. มีระบบสารสนเทศที่มี ประสิทธิภาพตอบสนอง ความร้องการขององค์กร 2. จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่ส่งเสริมและ เผยแพร่สู่สังคม 3. มีแหล่งเรียนรู้ทาง วัฒนธรรมที่ได้มาตรฐาน 4. จำนวนนักศึกษาที่ ลงทะเบียนเรียน/ร่วม กิจกรรม 5. ระดับความสำเร็จของ</p>	<p>1. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการ โดยใช้ ระบบสารสนเทศ 2. ส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทางด้าน วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย 3. สร้างและส่งเสริมความเข้มแข็งของสังคม โดยผ่านกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม 4. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรม ขององค์กรให้ได้มาตรฐานสากล 5. จัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมด้าน วัฒนธรรม, คุณธรรม, จริยธรรม</p>

	การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักศึกษา	
4. สร้างความร่วมมือ กับหน่วยงานภายใน และภายนอกเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน วัฒนธรรม	1. จำนวนเครือข่ายทาง วัฒนธรรมและความ ร่วมมือ 2. ระดับความพึงพอใจไม่ ต่ำกว่าร้อยละ 75 (3.51)	1. ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานทั้ง ภายในและภายนอก 2. ส่งเสริมให้มีกิจกรรม/โครงการที่ เชื่อมโยงเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
1. ผู้ที่มีส่วนเสียมมีความเชื่อมั่น ในการบริหารจัดการที่ใช้ หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้ง องค์กร	1. จำนวนช่องทางการ สื่อสารทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร 2. ระดับประสิทธิภาพของ ช่องทางการสื่อสาร	1. พัฒนาระบบและกลไกในการ ถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์และกล ยุทธ์ให้หน่วยงานภายในและบุคลากร ทุกระดับ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสย รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วม

	<p>3. ระดับประสิทธิภาพของระบบประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานขององค์กร</p> <p>4. ระดับความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อองค์กรในด้านธรรมาภิบาล</p>	<p>2. กำหนดกลยุทธ์ทางการเงินเพื่อการจัดหาและบริหารจัดการงบประมาณที่สามารถขับเคลื่อนกลยุทธ์ขององค์กรในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย</p> <p>3. พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างครบถ้วน ตรวจสอบได้</p> <p>4. บูรณาการหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติภารกิจโดยคำนึงถึงประโยชน์ขององค์กรและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในด้านคุณภาพทางวิชาการและประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการบริหารภารกิจ</p>
<p>2. ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบภารกิจสามารถบริหารงานและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ระบบสารสนเทศที่มีศักยภาพ</p>	<p>1. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ</p> <p>2. ระดับประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศตามองค์ประกอบมาตรฐานการประเมิน</p> <p>3. ระดับความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร</p>	<p>1. พัฒนาระบบสารสนเทศที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ระบบ เพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจขององค์กร และสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>2. ส่งเสริมการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่มภารกิจหลักและภารกิจสนับสนุน</p> <p>3. ร่วมพัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันทั้งทางด้านวิชาการ การวิจัย การบริการวิชาการ การอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการบริหารจัดการ</p>

<p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนนวัตกรรมหรือกิจกรรมที่ยกระดับหรือส่งเสริมคุณภาพการทำงาน 2. ระดับประสิทธิภาพของระบบจัดการความรู้ตามองค์ประกอบมาตรฐานการประเมิน 3. จำนวนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขยายและต่อยอดความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร 4. จำนวนองค์ความรู้ที่ถ่ายทอดภายในองค์กรและบุคลากรได้นำไปปฏิบัติจริง 5. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. บูรณาการการจัดการความรู้กับการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ขององค์กร และพัฒนาระบบการถ่ายทอดความรู้เพื่อการพัฒนาและพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องพร้อมดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย 2. แสวงหา สร้าง จัดการ และใช้ประโยชน์ความรู้ทั้งในส่วนความรู้ภายในองค์กรที่เกิดจากการปฏิบัติความรู้ภายนอกองค์กร และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และองค์กรแห่งการเรียนรู้ 3. กำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ขององค์กรอย่างน้อยให้ครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
<p>4. บุคลากรของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีสามารถ พัฒนางานและองค์กรได้อย่าง มีประสิทธิภาพในสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแห่งความสุข</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระดับความผูกพันของบุคลากรที่มีต่อองค์กร 2. ระดับความพึงพอใจและความผูกพันของบุคลากรต่อสวัสดิการบรรยากาศในการทำงาน และสิ่งแวดล้อม 3. ร้อยละบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและ/หรือมีเส้นทางเดินตำแหน่งงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำระบบพัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกกลุ่มในฐานะที่เป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาองค์กร โดยการขยายความรู้เสริมทักษะ และสร้างความเชี่ยวชาญของบุคลากรให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน 2. สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การจัดสวัสดิการ และการยกย่องให้เกียรติบุคลากรที่มีผลงานหรือมีพฤติกรรมการทำงานที่โดดเด่น 3. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณูปโภคที่อำนวยความสะดวก

		<p>มีความปลอดภัย มีสถานที่พักผ่อน และภูมิทัศน์ภายในวิทยาเขตที่ร่มรื่น สวยงาม</p> <p>4. จัดทำระบบวิเคราะห์ระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง</p>
--	--	--

Prince of Songkla University
Pattani Campus

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2555-2558

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2555-2558 ตามทิศทางและนโยบายของมหาวิทยาลัย คือการนำมหาวิทยาลัยไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของอาเซียนโดยมีการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเตรียมพร้อมที่เข้าสู่ในการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 พร้อมทั้งกายผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของชุมชน โดยการนำผลงานวิจัยและพัฒนาไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้เป็นสังคมแห่งปัญญาหรือสังคมความรู้

อย่างยั่งยืน รวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ การที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปในทิศทางดังกล่าวจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน 4 ด้านด้วยกันคือ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการทรัพยากรให้มีความมั่นคงและเพียงพอ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาระบบที่ทรงประสิทธิภาพที่เอื้อต่อภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน ยุทธศาสตร์องค์กรสัมพันธ์และเครือข่ายเพื่อสร้างเครือข่ายในกรยกกระดับชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และ ยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยระบบวิทยาเขตเพื่อขับเคลื่อนระบบ PSU system (กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : 2555)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฐานทรัพยากรที่มั่นคง

ยุทธศาสตร์นี้จะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาฐานทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ โดยทุกระบบจะเน้นการพัฒนาเชิงรุก และบูรณาการให้เป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ 1 การเงิน

- การบริหารกองทุนทุกกองทุนในภาพรวมและสินทรัพย์ที่ดินให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด
- โดย ดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการและจํานวนอาชีพมาดำเนิน
- การสร้างรายได้จากกิจกรรมการวิจัย การบริการวิชาการและให้คำปรึกษาที่ทำงานเชิงรุกและบริหารรายได้อย่างเป็นระบบ
- จัดระบบจัดสรรงบประมาณแผ่นดินที่ตอบสนองแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและวิทยาเขต
- การระดมทุนจากผู้ที่ต้องการบริจาคเพื่อการศึกษาโดยใช้อักรสัมพันธ์ส่วนตัวนำ
- ปรับระบบการเงินให้ทันสมัยและรวดเร็วที่ตอบสนองต่อภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 บุคลากร

- พัฒนานักวิจัยทุกระดับตั้งแต่รุ่นใหม่ รุ่นกลาง และอาวุโสให้มีศักยภาพสูงรองรับการเป็น

มหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของอาเซียน มีระบบอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อพัฒนานักวิจัยใหม่

- พัฒนาศักยภาพการสอนของอาจารย์ เพื่อผลิตบัณฑิตสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
- สร้างระบบสนับสนุนการของตำแหน่งทางวิชาการและตำแหน่งชำนาญการ รวมทั้งการสร้างระบบตำแหน่งวิชาการที่เป็นระบบเฉพาะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- พัฒนาการผู้บริหารระดับคณะเพื่อให้มีแนวคิดเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยในแบบเกื้อกูลกัน ไม่มองแยกส่วนคณะกับมหาวิทยาลัย

- เสริมสร้างจิตสำนึกในการรับใช้สังคมส่วนรวมของบุคลากร

- ปรับปรุงความสมดุลของภาระงานทุกมิติและกำหนดความเชี่ยวชาญของบุคคล

(สอนหรือวิจัย)

- ใช้ระบบประเมินสมรรถนะเพื่อกำหนดผลตอบแทนเพิ่มเติมแบบจูงใจของพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ

- สร้างระบบที่สามารถขับเคลื่อนให้มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเพิ่มขึ้น เช่น การให้ทุนนักเรียน ม.ปลาย ที่มีผลการเรียนดีมาศึกษา และให้ทุนเรียนต่อจนจบ ป.เอก แล้วมาเป็นอาจารย์

- สร้างระบบเพื่อขับเคลื่อนการรับอาจารย์เกษียณอายุที่มีศักยภาพในการทำวิจัยในการเข้าทำงานต่อไปได้

- พัฒนาการบุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งสร้างความภาคภูมิใจต่อองค์กร

กลยุทธ์ที่ 3 โครงสร้างพื้นฐาน

- จัดหาครุภัณฑ์ให้เพียงพอและรวมศูนย์การจัดการครุภัณฑ์วิจัยราคาแพงให้มีการใช้งานที่คุ้มค่าที่สุด

- สนับสนุนห้องปฏิบัติการวิจัยที่เป็นเลิศ

- ขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์ให้ตอบสนองต่อทิศทางการวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

- การปรับภูมิทัศน์ของมหาวิทยาลัยให้ที่ความน่าอยู่เสมือนบ้าน เน้นความเป็น

green campus

- จัดระบบการจราจร ที่จอดรถ รวมทั้งระบบการบริการรถไฟฟ้าที่เชื่อมต่อบุคลากรและนักศึกษา

กลยุทธ์ที่ 4 ระบบสนับสนุน

- ใช้ระบบคุณภาพที่เหมาะสมกับแต่ละกองในสำนักงานอธิการบดีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

- ปรับโครงสร้างการทำงานและระบบการทำงานของกองต่าง ๆ ในสำนักงานอธิการบดี รวมทั้งเพิ่มสมรรถนะการทำงานของงานสนับสนุน เพื่อให้ตอบสนองต่อภารกิจทั้ง 4 ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- จัดตั้งหน่วย International Student Office เพื่อเป็น One-stop service และดูแลนักศึกษาต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 สารสนเทศ

- จัดตั้งหน่วยของมูลสารสนเทศกลางเพื่อรวบรวมข้อมูลทุกมิติให้เชื่อมโยงกัน และจัดให้มีการบริหารข้อมูลสารสนเทศแบบรวมศูนย์ให้ตามสนองต่อทุกภารกิจแบบบูรณาการ รวมทั้งใช้ในการตัดสินใจในการบริหารเชิงรุก

- พัฒนาระบบที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและการติดตามการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานหลักของมหาวิทยาลัย เช่น งานวิจัย การเรียนการสอน และการเงิน เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 6 นักศึกษา

- ผลิตภัณฑ์ที่มีจริยธรรมและจิตสำนึกต่อสังคม แก้ไขปัญหาด้วยความรู้และปัญญา

- สร้างระบบเชิงรุกในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพ โดยสร้างเครือข่ายกับโรงเรียนมัธยม และการให้ทุนการศึกษา

- จัดให้มีกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับปณิธาน ”ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง”

- สร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ปรับปรุงห้องเรียน ที่อ่านหนังสือ และห้องสมุดต่างๆ

- สนับสนุนการกีฬา โดยการบริหารศูนย์กีฬาฯ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีทุนการศึกษาสำหรับนักกีฬา

- จัดระบบให้มีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักศึกษาปริญญาตรี โท และเอก โดยเฉพาะด้านการวิจัยและให้บริการวิชาการแก่ชุมชน

- ให้นักศึกษามีพื้นที่ค้นแบบในการเรียนรู้ และพื้นที่เป้าหมายในการทำวิจัยเพื่อพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 7 คุณภาพ

- บูรณาการระบบคุณภาพให้เป็นระบบคุณภาพ ม.อ. ที่เป็นหนึ่ง โดยใช้ระบบสารสนเทศกลาง ลดการทำงานซ้ำซ้อน รวมทั้งการใช้เวลาที่ไม่มีประสิทธิภาพในงานเอกสาร

- กำหนดให้ระบบ TQF ของหลักสูตรเป็นเพียงข้อแนะนำ ให้หลักสูตรมีอิสระมรการนำเสนอวิธีการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพโดยไม่จำกัดกรอบความคิด

- มุ่งขับเคลื่อนตัวชี้วัดที่มีความเป็นนานาชาติเพื่อให้มหาวิทยาลัยมีอันดับโลกที่ดีขึ้น

- มุ่งหาพันธมิตรในการพัฒนาร่วมกันในระดับเอเซียเพื่อการเป็นผู้นำใน AEC

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ระบบที่ทรงประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์นี้จะเน้นเพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมและระบบนิเวศที่มีความเป็นนานาชาติให้เอื้อต่อภารกิจหลักทุกด้านให้มีความสำคัญต่อการเชื่อมโยงทุกภารกิจเข้าด้วยกัน โดยใช้การวิจัยที่มีทิศทางที่ชัดเจนเป็นฐาน เพื่อตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ ภูมิภาค และมหาวิทยาลัย และใช้จุดแข็งทางวิชาการเพื่อชี้นำสังคมให้เป็นสังคมแห่งปัญญา

กลยุทธ์ที่ 1 วิจัยและบัณฑิตศึกษา

- มุ่งเน้นความเป็นเลิศในหัวยุทธศาสตร์การวิจัย (ตามยุทธศาสตร์ที่มีอยู่เดิมและอาจเพิ่มเติม ยุทธศาสตร์การวิจัยที่มีศักยภาพ) โดยการจัดตั้งสถานบันวิจัย เช่น ปาล์มน้ำมัน อาหาร พหุวัฒนธรรม เป็นต้น และกำหนดสัดส่วนของงบประมาณ และกลไกที่จะสนับสนุน โครงการวิจัยแบบมุ่งเป้าเพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

- สร้างจุดเน้นของวิทยาเขต เพื่อให้มีความเป็นเลิศโดยเฉพาะเรื่อง
- เพิ่มกลยุทธ์ในการเพิ่มบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะปริญญาเอก และการเพิ่มหลักสูตร

บัณฑิตศึกษาที่เน้นจุดเด่นของมหาวิทยาลัยและความเป็นเลิศ

- ขับเคลื่อนเครือข่ายวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสร้างระบบสนับสนุนให้มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในระดับนานาชาติมากขึ้น

- จัดทำระบบและกลไกในการสังเคราะห์งานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากหน่วยงานภาคีต่างๆ ทั้งในมิติด้านการเรียนการสอน การใช้ประโยชน์ เศรษฐาธารณะ เศรษฐาณิษฐ์ และเชิงนโยบาย

- สร้างความร่วมมือด้านวิจัยกับหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยต่างประเทศในภูมิภาคเอเซีย เช่น การจัดให้มีการประชุมนำเสนองานวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยเป้าหมายเพื่อจับคู่งานวิจัย

- การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศ ทั้งในด้านแสวงหาแหล่งงบประมาณและการทำวิจัยร่วม เช่น รัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน และมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

เป็นต้น สร้างระบบให้อาจารย์สามารถไปทำงานในภาคอุตสาหกรรม โดยมีระบบจ่ายค่าชดเชยให้กับหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงกับงานวิจัยและการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สร้างระบบทำการวิจัยของมหาวิทยาลัยที่เชื่อมโยงการเรียนการสอน โดยเฉพาะการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาในโครงการนักศึกษาศึกษาปริญญาตรี และระบบวิจัยในบัณฑิตศึกษาที่ชัดเจน

- การบูรณาการงานวิจัยกับการบริหารวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม โดยใช้พื้นที่ภาคใต้เป็นฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 การเรียนการสอน

- พัฒนาการเรียนการสอน เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมีการพัฒนาทักษะของนักศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

พัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบ Problem-based learning หรือ Project- based learning

พัฒนาหลักสูตรให้มีวิชาการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ รวมทั้งการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ โดยมีการเข้าถึงและใช้สารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามหลักจริยธรรม

การพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต โดยมีการยืดหยุ่น และความสามารถในการปรับตัว รวมทั้งการเรียนรู้และการทำงานได้ด้วยตนเอง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ด้วยจัดการเรียนการสอนแบบ Project- based learning

- จับมือเป็นเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ (โดยเฉพาะมาเลเซียและสิงคโปร์) เพื่อจัดทำหลักสูตร Summer School ส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในเครือข่ายในภาคฤดูร้อนเพื่อเรียนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและและวิชาเลือกเสรีที่สามารถโอนหน่วยกิตได้เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะด้านความเป็นนานาชาติ

- การจัดให้มีการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษให้ได้มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อหน่วยกิตภายใน 3 ปี และจัดให้ระบบการประเมินภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษารวมทั้งมีสถาบันภาษาที่จะทำหน้าที่ในการเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา เพื่อมุ่งสู่ AEC

- สร้างระบบที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียนวิชาหมวดศึกษาทั่วไปและวิชาเลือกเสรีได้หลากหลายตามความต้องการเรียนรู้ของนักศึกษา

- สร้างระบบความภูมิใจให้คณาจารย์เขียนตำราที่มีคุณภาพมากขึ้น และจัดตั้งสำนักพิมพ์เพื่อผลิตตำราที่เขียนโดยคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

- การเพิ่มหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรีให้ได้ 20 % ภายใน 3 ปี

- การเพิ่มหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยพันธมิตรในเอเชีย

- ควบคุมจำนวนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในกรณีที่จะเปิดหลักสูตรใหม่ต้องมีความเป็นเอกลักษณ์ของภาคได้ แต่ให้มีการขยายตัวของหลักสูตรบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย

- สร้างหลักสูตรที่เป็นจุดเน้นของพื้นที่ในวิทยาเขตเพื่อให้มีความเป็นเลิศเฉพาะเรื่อง

- ทบทวนหลักสูตรที่กระจายและจัดกระจายและมีจำนวนมากให้มีจำนวนลดลงและใช้ทรัพยากรน้อยลง
- จัดให้มีหลักสูตรร่วมระหว่างคณะ ตามเป้าหมายการใช้ความรู้และการพัฒนากำลังสู่อEC
- บูรณาการการเรียนการสอนกับการวิจัยโดยกำหนดให้มีการสอนแทรกผลงานวิจัยในวิชาที่สอน รวมทั้งวิชาอบรม In-house training จากผลงานวิจัย
- พัฒนาระบบสภกิจศึกษาให้เข้มแข็งและเชื่อมโยงกับงานวิจัย และมีหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน

กลยุทธ์ที่ 3 การบริการวิชาการ

- จัดระบบการบริการที่มีประสิทธิภาพและดำเนินการเชิงรุกโดยการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการกลาง เพื่อทำหน้าที่ประสานการทำงานกับเครือข่ายภายนอกและภายใน และบูรณาการกับงานวิจัยโดยถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มาจากงานวิจัยและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า 70%
- กำหนดกลยุทธ์การบริหารวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
- สร้างระบบพัฒนางานบริการวิชาการเป็นฐานในการพัฒนานักศึกษาและการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- กำหนดให้มีการบูรณาการระหว่างทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา เช่น การกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์และโรงงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น
- จัดทำแผนการวิจัยและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนในพื้นที่ และส่งเสริมให้มีการวิจัยมากขึ้น
- สร้างเครือข่ายกลุ่มผู้ที่เข้าใจในศิลปวัฒนธรรมและนักวิจัยที่สนใจเพื่อทำวิจัยและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม
- บูรณาการร่วมกับงานวิจัยเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมสู่อEC
- เผยแพร่ผลงานที่เป็นวัฒนธรรมสู่สังคมภายนอกทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 องค์กรสัมพันธ์และเครือข่าย

ยุทธศาสตร์นี้จะเน้นการใช้องค์กรสัมพันธ์เชิงรุกอย่างเป็นระบบและมุ่งเน้นที่เป้าหมายอย่างชัดเจนในการสร้างเครือข่ายเพื่อการยกระดับสถานะของมหาวิทยาลัยทั้งในมิติของชื่อเสียงและความมั่นคงทางการเงิน อันนำไปสู่การขับเคลื่อนภารกิจหลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างเครือข่ายภายนอก

- ไข่เครือข่ายที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์เต็มที่

กลยุทธ์ที่ 2 องค์กรสัมพันธ์

- สร้างกลยุทธ์องค์กรสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและผลงานของมหาวิทยาลัยในทุกมิติ เช่น การวิจัย การเรียนการสอน บริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม

- สร้างกลยุทธ์องค์กรสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกเพื่อแสวงหาการสนับสนุนการวิจัย เพื่อเพิ่มสัดส่วนทุนจากภายนอกให้มากขึ้น โดยเฉพาะภาคเอกชน

- การแสวงหารายได้ให้มหาวิทยาลัยโดยใช้องค์กรสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อเพิ่มแหล่งงบประมาณที่มีอยู่เพียง 2 แหล่งคืองบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้จากนักศึกษา

- ประสานหน่วยงานที่มีภารกิจด้านองค์กรสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์ภายในให้ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารมหาวิทยาลัยระบบวิทยาเขต

ยุทธศาสตร์นี้จะเน้นการสร้างระบบบริหารมหาวิทยาลัยในองค์กรร่วมและวิทยาเขตให้ระบบบริหารที่ดี มีความคล่องตัว เอื้อต่อการทำงานของบุคลากร มีระบบบริหารการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการที่เกื้อกูลกันระหว่างวิทยาเขต นอกจากนั้นยังมีการใช้ระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงกัน

กลยุทธ์ที่ 1 ระบบบริหารมหาวิทยาลัยและวิทยาเขต

- เน้นการบริหารเชิงรุก ใช้ข้อมูลในการตัดสินใจและมี ระบบ IT ในการติดตามงานอย่างเป็นระบบ

- สร้างระบบการบริหารวิทยาเขตที่มีความอิสระภายใต้กรอบนโยบายของมหาวิทยาลัย มีผู้บริหารที่รับผิดชอบวิทยาเขตในภาพรวม และผู้บริหารที่รับผิดชอบด้านการเรียนการสอนและการวิจัย มีการใช้ระบบสารสนเทศเดียวกัน หรือมีการเชื่อมโยงข้อมูลกันได้เพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักศึกษา การทำงานร่วมกันในทุกภารกิจระหว่างวิทยาเขต

- ขับเคลื่อนให้วิทยาเขตเล็ก ๆ มีความเป็น University Life ภายใน 3 ปี

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างระบบเกื้อกูลกันระหว่างวิทยาเขต

- สร้างระบบและกลไกที่สนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายนักศึกษาระหว่างวิทยาเขตเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากอาจารย์และโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในแต่ละวิทยาเขต เช่น เปิดโอกาสให้นักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตสามารถลงทะเบียนเรียนวิชาหมวดศึกษาทั่วไปในวิทยาเขตอื่นในภาคฤดูร้อน

- การเคลื่อนย้ายนักศึกษาระดับอุดมศึกษาไปทำวิทยานิพนธ์ในอีกวิทยาเขต โดยเรียนวิชาโทในวิทยาเขตที่มีความเข้มแข็งทางวิชาการ เช่น นักศึกษาทางด้านเทคโนโลยีอาหารของสุราษฎร์ธานี มาเรียนวิชาโทที่หาดใหญ่แล้วกลับไปทำวิทยานิพนธ์ที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

- ส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรในวิทยาเขตที่มีความเข้มแข็งไปเปิดสอนในวิทยาเขตใหม่

- จัดให้มีกลไกที่ส่งเสริมให้มีการใช้บุคลากรข้ามวิทยาเขตในกิจกรรมการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ

โดยสรุปแล้วเป้าหมายของยุทธศาสตร์ในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2555-2558 ตามทิศทางและนโยบายของมหาวิทยาลัย คือการนำมหาวิทยาลัยไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของอาเซียน โดยมีการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเตรียมพร้อมที่เข้าสู่การเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 พร้อมทั้งกายผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยการนำผลงานวิจัยและพัฒนาไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้เป็นสังคมแห่งปัญญาหรือสังคมความรู้ที่ยั่งยืนต่อไป

5. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เห็นชอบให้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตเป็น สามด้าน โดยคำนึงถึงคุณลักษณะพื้นฐานในความเป็นท้องถิ่น และนำกระแสพระราชดำริของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนกที่ว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ” มาประกอบการพิจารณากำหนดเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังนี้ (รายงานผลงานดำเนินงาน2552-2553 กองแผนงานวิทยาเขตปัตตานี สำนักงานอธิการบดี: 2554)

1. ทักษะพื้นฐานประกอบด้วย

1.1 มีทักษะในการคิดสร้างสรรค์

1.2 มีทักษะในการสื่อสาร หมายถึงการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และการสรุปเป็น โดยเฉพาะเน้นภาษาต่างประเทศ

1.3 มีทักษะในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มีทักษะในการลำดับข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์

1.4 มีทักษะด้านสารสนเทศ

1.5 มีทักษะในการจัดการ

1.6 มีทักษะในการวิเคราะห์สังเคราะห์

1.7 มีความสามารถในการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง

1.8 มีความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างที่ตนเองและผู้อื่นมีความสุข

2. ความสามารถทางสังคม

2.1 มีวินัย ปฏิบัติกติกาสังคม

2.2 มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.3 มีความรับผิดชอบต่อตนเอง

2.4 มีความสามารถในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

2.5 มีความหวังใจและเสียสละเพื่อสังคม

2.6 มีความเข้าใจในวิถีชนบท

2.7 มีทักษะในการแสดงความคิดเห็น

2.8 มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

3. ความสามารถทางวิชาชีพ

3.1 ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

3.2 ด้านความรู้ความสามารถทั่วไป

3.3 ด้านบุคลิกภาพ

3.4 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

นอกจากนี้ทบวงมหาวิทยาลัย (2552) ได้จัดทำ “โครงการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย” และได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ (ด้านวิชาการ วิชาชีพ วิชาชีพชีวิต) และความสามารถระดับสากลเรียนรู้ (ใฝ่รู้) ตลอดชีวิต

2. มีคุณธรรม จริยธรรม วินัย ความรับผิดชอบและความเป็นผู้นำ

3. มีสติปัญญาและวิจารณญาณ มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบและสามารถแก้ไขปัญหาได้

4. เข้าใจความเป็นจริงของสังคมไทย และสังคมโลกรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงการแข่งขัน

ในระดับสากล และสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุข

5. มีความเป็นประชาธิปไตย

6. มีจิตสำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย สามารถใช้ภูมิปัญญาไทยในการพัฒนาประเทศ

6. คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตามกระแสพระราชดำรัสของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศรคุลยุติธรรมพระบรมราชชนก “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นกิจที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง” นำมาประกอบการพิจารณากำหนดคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม จึงได้กำหนดพฤติกรรมคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาดังนี้ (เอกสารสรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: 2554)

1. มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ มีน้ำใจ มีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น และช่วยเหลือสังคม
2. มีวินัย ประพฤติตน ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย กฎหมายและสังคม
3. มีความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา และปฏิบัติตรงต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ และไม่ทำให้เสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

โดยสรุปแล้วมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้กำหนดคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเป็นแนวทางและให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคมและประเทศชาติต่อไป

7. การจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา สู่ดินแดนภาคใต้เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของท้องถิ่น และเพื่อการสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเจตนาแต่เริ่มก่อตั้ง ที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต โดยมุ่งมั่นที่จะให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการระดับสูงเพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคใต้ และเป็นสถาบันที่รับใช้ชุมชนได้อย่างแท้จริงโดย มีภารกิจที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภารกิจที่สำคัญคือ การผลิตบัณฑิตนอกจากจะทำให้บัณฑิตเป็นผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาระดับบัณฑิตให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม หรืออาจจะกล่าวง่ายๆว่าบัณฑิตที่ผลิตออกไปนั้น

จะต้องเป็น บัณฑิตที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3 ประการ คือ การเป็นผู้มีคุณธรรมคุณภาพและคุณค่า การเรียนการสอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ไม่อาจพัฒนาให้เกิดลักษณะดังกล่าวได้ ดังนั้นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาจึงไม่เพียงแต่จัดการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนานิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในทุกๆด้านอันจะเป็นการพัฒนาประเทศอย่างมากอีกด้วย การพัฒนานิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษานั้น มีปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น การจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การบริหารงานของสถาบัน สภาพแวดล้อมของสถาบันและงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้านต่างๆ เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา กิจกรรมทางด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม เป็นปัจจัยอันสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และการจัดสัมมนากิจกรรมนักศึกษา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 253 4) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ยังให้ความสำคัญต่อกิจกรรมด้านวิชาการ โดยมีกลุ่มชมรมด้านวิชาการเป็นแกนหลักในการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ การบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาส่วนกลางนอกจากมหาวิทยาลัยจะได้กำหนดระเบียบว่าด้วยองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2523 เพื่อให้กลุ่มกิจกรรมถือแนวปฏิบัติ ในการควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมนักศึกษาระดับนโยบาย ซึ่งมีคณะกรรมการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี นั่นคือ กองกิจการนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่สังกัดสำนักงานอธิการบดี วิทยาเขตปัตตานี ที่ประกอบด้วย 4 งานคือ งานกิจกรรมนักศึกษา งานแนะแนวการศึกษา งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา และงานบริหารและจัดการทั่วไป โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อม ความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และคุณธรรม ตลอดจนการจัดการอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในมหาวิทยาลัย และหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้ว (กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2553)

มหาวิทยาลัยได้กำหนดนโยบายให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป ทุกคณะ วิทยาเขต และเขตการศึกษา จะต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนานักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วย จึงจะได้รับการเสนอชื่อเพื่อขอเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนานักศึกษาที่จะต้องเข้าร่วมในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 - ปีสุดท้าย) มีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 17 กิจกรรม

มีจำนวนหน่วยชั่วโมงที่เข้าร่วมไม่น้อยกว่า 100 หน่วยชั่วโมง มีโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำแนกได้ดังนี้ (กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2553)

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งกำหนดให้นักศึกษาเข้าร่วมในลักษณะบังคับเลือก หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาต้องเข้าร่วม แต่นักศึกษาสามารถเลือกกิจกรรมที่จะเข้าร่วมได้ตามที่มหาวิทยาลัย กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 7 กิจกรรม และมีจำนวนชั่วโมงที่เข้าร่วมไม่น้อยกว่า 40 หน่วยชั่วโมง กิจกรรมในส่วนนี้ ให้เป็นไปตามที่วิทยาเขตหรือเขตการศึกษาที่นักศึกษาสังกัดกำหนดไว้ในแต่ละปี การศึกษา

2. กิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งกำหนดให้นักศึกษาเลือกเข้าร่วม หมายถึง กิจกรรมที่ มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาเลือกเข้าร่วมได้ตามความชอบ ความสนใจจากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่า 10 กิจกรรม มีจำนวนชั่วโมงเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 60 หน่วยชั่วโมง ตามประเภทกิจกรรมที่กำหนดให้ 5 ประเภท ดังนี้

2.1 กิจกรรมเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และความมีวินัย ได้แก่ การมีจิตสำนึกเพื่อสังคมส่วนรวมโดยเน้นสังคมผู้ด้อยโอกาส จิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม และความมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

2.2 กิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางสังคม วิชาการ วิชาชีพ และเสริมสร้างสมรรถนะ สากลบนพื้นฐานความเป็นไทย ได้แก่ กิจกรรมในลักษณะส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ การเปิดโลกทัศน์สู่สากล การกล้าแสดงออก ทักษะทางภาษา คอมพิวเตอร์ และส่งเสริม ประสิทธิภาพทางวิชาชีพ

2.3 กิจกรรมเสริมสร้างความภาคภูมิใจในสถาบัน ความเป็นลูกพระบิดา เป็นหนึ่งเดียว ไม่แยกวิทยาเขตหรือเขตการศึกษา ได้แก่ กิจกรรมในลักษณะปลูกฝังการปฏิบัติตามแนวพระบรม ราชโองการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความภาคภูมิใจในสถาบัน การแต่งกายถูกระเบียบ กิจกรรม แสดงออกถึงความกลมเกลียวภายในคณะ ระหว่างคณะ วิทยาเขตและเขตการศึกษา

2.4 กิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจในพหุวัฒนธรรมและความเป็นประชาธิปไตย โดยมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ได้แก่ กิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจในความแตกต่างทาง ศาสนา เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรม กิจกรรมหลอมรวมพหุวัฒนธรรม และกิจกรรม ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย

2.5 กิจกรรมเสริมสร้างและพัฒนาสุขภาพ ได้แก่ กิจกรรมการออกกำลังกาย นันทนาการ การพัฒนาสมาธิ และการพัฒนาจิตใจ กิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละประเภท นักศึกษา ต้องเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ต้องเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า 12 หน่วย ชั่วโมงโดยมีข้อยกเว้นสำหรับนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) เข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรเพื่อพัฒนานักศึกษาตลอดระยะเวลาที่ศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่า 8 กิจกรรม มีจำนวนหน่วย

ชั่วโมงไม่น้อยกว่า 45 หน่วยชั่วโมง โดยแบ่งเป็นกิจกรรมบังคับเลือกไม่น้อยกว่า 3 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงการเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 15 หน่วยชั่วโมง กิจกรรมเลือกเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงการเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยชั่วโมง ตามประเภทกิจกรรมที่กำหนดไว้ 5 ประเภท โดยต้องเข้าร่วมได้ประเภทละไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม 6 หน่วยชั่วโมง

8. ธรรมนูญองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

เพื่ออนุมัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พุทธศักราช 2523 ในการจัดและดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จึงได้ออกประกาศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องธรรมนูญองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พุทธศักราช 2525 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2525 แต่สภาพที่เปลี่ยนแปลงของสังคม จำนวนนักศึกษา และคณะที่มากขึ้น และเพื่อให้กิจกรรมนักศึกษา สอดคล้องต่อสภาพการณ์ร่วมสมัย และสนองต่อนโยบายของมหาวิทยาลัย องค์การบริหารนักศึกษา โดยความเห็นชอบของสภานักศึกษา จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขธรรมนูญองค์การนักศึกษาขึ้นใหม่ โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษากิจการนักศึกษาประจำวิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จึงได้ออกประกาศ เรื่อง ธรรมนูญองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ดังนี้ (โครงการจัดตั้งกองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี: 2545)

หมวดที่ 1 บททั่วไป

มาตรา 1 ธรรมนูญนี้เรียกว่า “ธรรมนูญองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พุทธศักราช 2535”

มาตรา 2 ธรรมนูญนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใช้

มาตรา 3 ให้ยกเลิก กฎ คำสั่ง ประกาศ ระเบียบข้อบังคับใดที่ว่าด้วยองค์การนักศึกษาที่ขัดแย้งกับธรรมนูญองค์การนักศึกษานี้

มาตรา 4 ในธรรมนูญฉบับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“คณะ” หมายความว่า คณะวิทยาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“องค์การนักศึกษา” หมายความว่า องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“สภา” หมายความว่า สภานักศึกษา องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“องค์การบริหาร” หมายความว่า องค์การบริหารองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“สโมสร” หมายความว่า สโมสรนักศึกษาคณะ สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยองค์การบริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“ชมรม” หมายความว่า ชมรมกิจกรรมนักศึกษา องค์การบริหารองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“พรรค” หมายความว่า พรรคนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“ผู้แทนชั้นปี” หมายความว่า ผู้แทนนักศึกษาแต่ละชั้นปีของแต่ละคณะวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“ผู้แทนหอพัก” หมายความว่า หัวหน้าหอพักแต่ละหอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

มาตรา 5 ตามธรรมนูญนี้ ให้ตีความตามตัวอักษร หรือโดยความหมายแห่งเหตุผลบัญญัตินั้น อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยสภา ภายใน 7 วัน คณะกรรมการดังกล่าวได้รับการคัดเลือกมาจากสภา องค์การบริหาร สโมสร ชมรม ฝ่ายละ 2 คน ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวดำเนินการให้เสร็จสิ้นแล้ว แจ้งผลให้สภาทราบภายใน 3 วัน หากยังมีปัญหา ให้ดำเนินการตามมาตรา 114

มาตรา 6 องค์การนักศึกษาใช้คำย่อว่า “อ.สน.วิทยาเขตปัตตานี” ใช้เป็นภาษาอังกฤษว่า Prince of Songkla University Student Organization Pattani และใช้ชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า P.S.U.S.O.P.

มาตรา 7 สภา ใช้ชื่อว่า “สน.อ.สน.วิทยาเขตปัตตานี” ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Prince of Songkla University Student Council Pattani และใช้ชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า P.S.U.S.C.P.

มาตรา 8 องค์การบริหาร ใช้ชื่อย่อว่า “อบ.อ.สน.วิทยาเขตปัตตานี” ใช้เป็นภาษาอังกฤษว่า Prince of Songkla University Student Union Pattani และใช้ชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า P.S.U.S.U.P.

มาตรา 9 องค์การนักศึกษาดังอยู่ภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

หมวดที่ 2 วัตถุประสงค์

มาตรา 10 วัตถุประสงค์ขององค์การนักศึกษา

- (1) เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่นักศึกษา
- (2) เพื่อให้ นักศึกษามีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีทัศนคติกว้างขวาง
- (3) เพื่อให้ นักศึกษามีส่วนในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
- (4) เพื่อให้ นักศึกษาฝึกการใช้สิทธิเสรีภาพ และการปกครองตนเองในระบบประชาธิปไตย
- (5) เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งทางด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา
- (6) เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา
- (7) เพื่อส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามทั้งของท้องถิ่นและชาติ
- (8) เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

หมวดที่ 3 สมาชิกองค์การนักศึกษา

มาตรา 11 สมาชิกองค์การนักศึกษาประกอบด้วย

- (1) สมาชิกสามัญ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่กำลังศึกษาอยู่ตามหลักสูตรในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่า
- (2) สมาชิกวิสามัญ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่กำลังศึกษาอยู่ตามหลักสูตรในระดับปริญญาตรี

มาตรา 12 สมาชิกมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) สมาชิกมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าร่วมกิจกรรม และใช้บริการต่าง ๆ ขององค์การนักศึกษา ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น
- (2) สมาชิกสามัญเท่านั้นมีสิทธิลงคะแนนเสียเลือกตั้ง ตลอดจนสมัครรับเลือกตั้งภายในองค์การนักศึกษา
- (3) สมาชิกมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามแนวทางประชาธิปไตย บนพื้นฐานของการเคารพต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นด้วย ในขอบเขตมาตรา 10
- (4) สมาชิกมีสิทธิเข้าร่วมฟังการประชุมของสภาและองค์การบริหาร เมื่อได้รับอนุญาตจากประธานในที่ประชุม และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นหรือให้คำแนะนำ แต่ไม่มีสิทธิในการลงคะแนน

(5) สมาชิกสามัญตั้งแต่ร้อยละ 15 ขึ้นไป มีสิทธิยื่นหนังสือต่อประธานสภาให้มีการพิจารณาและเปลี่ยนแปลง กฎ คำสั่ง ข้อบังคับ ซึ่งประกาศใช้โดยองค์การนักศึกษา และเรื่องอื่น ๆ ยกเว้นมาตรา 5

(6) สมาชิกสามัญร้อยละ 15 ขึ้นไป มีสิทธิยื่นหนังสือต่อประธานสภา ให้เรียกประชุมสภา เพื่อสอบสวนคณะกรรมการองค์การบริหาร หรือกรรมการองค์การบริหาร เป็นรายบุคคล เมื่อมีเหตุผลสมควร โดยประธานสภาจะเรียกสมาชิกสภาภายใน 10 วัน นับตั้งแต่วันรับหนังสือและแจ้งผลให้สมาชิกทราบภายใน 15 วันหลังจากวันประชุมครั้งแรก

(7) สมาชิกร้อยละ 20 ขึ้นไป มีสิทธิยื่นหนังสือต่อสภาให้มีการพิจารณาเพื่อเสนอขอประหามติให้มีการเปลี่ยนแปลงธรรมนูญ

(8) สมาชิกมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่กิจกรรมนักศึกษาที่ระบุไว้ในธรรมนูญนี้

(9) สมาชิกมีหน้าที่ปฏิบัติตามธรรมนูญนี้

(10) สมาชิกที่ทุจริตในการลงคะแนนเสียง ตลอดจนการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งภายในองค์การนักศึกษา จะถูกเพิกถอนสิทธิในการลงคะแนนเสียงการเลือกตั้ง การสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง ตลอดความเป็นสมาชิกภาพขององค์การนักศึกษา การเพิกถอนสิทธิดังกล่าวหรืออื่น ๆ ที่บัญญัติในธรรมนูญนี้ หรือระเบียบข้อบังคับอื่นที่บัญญัติโดยอาศัยอำนาจธรรมนูญนี้ให้ออกประกาศโดยมหาวิทยาลัย

มาตรา 13 สมาชิกองค์การนักศึกษาจะสิ้นสภาพเมื่อพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

หมวดที่ 4 สภานักศึกษา

ส่วนที่ 1 สมาชิกสภา

มาตรา 14 สมาชิกสภาประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากประเภททั่วไป และประเภทคณะ ทั้งนี้สมาชิกสภาที่ได้รับเลือกจากประเภททั่วไปและประเภทคณะต้องมีจำนวนเท่า ๆ กัน

สมาชิกสภาประเภทคณะให้คิดจากนักศึกษาภายในคณะ 200 คน ต่อสมาชิกสภา 1 คน และส่วนที่ไม่ถึง 200 คน แต่มากกว่า 100 คน ให้มีได้อีก 1 คน และถ้าหากว่าในคณะนั้น ๆ มีนักศึกษาไม่เกิน 100 คน ให้มีสมาชิกสภาได้ 1 คน

สมาชิกสภาประเภททั่วไป เป็นสมาชิกสภาที่ได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกองค์การนักศึกษา ในอัตราส่วนเท่ากับจำนวนสมาชิกประเภทคณะ

มาตรา 15 สมาชิกสามัญเป็นผู้ออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภา สมาชิกสามัญ 1 คน มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในประเภททั่วไปและประเภทคณะที่ตนสังกัด

มาตรา 16 คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภา

(1) ต้องเป็นสมาชิกสามัญ

- (2) ต้องเป็นสมาชิกพรรคที่จดทะเบียนถูกต้องแล้ว
- (3) ต้องเป็นนักศึกษาในคณะนั้น ๆ สำหรับสมาชิกสภาประเภทคณะ

มาตรา 17 ให้องค์การบริหารดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาประจำปีการศึกษาถัดไป ภายใน 90 วันนับแต่เปิดภาคเรียนที่ 2 โดยให้องค์การบริหารแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง และประกาศวัน เวลา สถานที่ ที่จะมีการเลือกตั้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ส่วนเงื่อนไข และรายละเอียดอื่น ๆ ถ้าจำเป็นต้องมี ให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนด การเลือกตั้งสมาชิกสภาให้สมัครเป็นพรรค โดยเรียงหมายเลข เป็นรายบุคคล สมาชิก ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาเป็นรายบุคคลตามหมายเลขไม่เกินสิทธิที่กำหนดให้ พรรคต้องส่งสมาชิกเข้ารับการเลือกตั้งสมาชิกสภาไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของแต่ละ ประเภท

มาตรา 18 สภามีตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสภาดังต่อไปนี้

- (1) ประธานสภา
- (2) รองประธานสภา 1
- (3) รองประธานสภา 2
- (4) เลขานุการสภา
- (5) รองเลขานุการสภา 1
- (6) เกร็ดญิกสภา
- (7) ประชาสัมพันธ์สภา
- (8) กรรมการบริหารตำแหน่งอื่นตามที่สภาเห็นสมควรอีกไม่เกิน 7 ตำแหน่ง

มาตรา 19 คณะกรรมาธิการสภามีดังนี้

- (1) คณะกรรมาธิการงบประมาณและตรวจสอบการเงิน
- (2) คณะกรรมาธิการติดตามและประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา
- (3) คณะกรรมาธิการข้อมูลและข่าวสาร
- (4) คณะกรรมาธิการสวัสดิการและรับฟังความคิดเห็น
- (5) คณะกรรมาธิการวินัยและนักศึกษาสัมพันธ์
- (6) คณะกรรมาธิการวิสามัญอื่น ๆ ที่สภาเห็นสมควร

มาตรา 20 คณะกรรมการบริหารสภา ได้มาโดยสมาชิกสภาแต่ละคนเสนอชื่อสมาชิกสภาได้ 1 ตำแหน่ง การเสนอชื่อนั้นให้สมาชิกสภาอื่นรับรองไม่น้อยกว่า 3 คน ในกรณีที่มีการเสนอชื่อเพียงชื่อ เดียว ให้ถือว่าผู้ถูกเสนอชื่อนั้น ได้รับเลือกตั้ง เมื่อที่ประชุมลงมติรับรองด้วยคะแนนเสียงเกินกว่า ครึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาที่เข้าประชุม

ในกรณีที่ผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันให้มีการเลือกตั้งใหม่ระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเสียงเท่ากัน

มาตรา 21 สภามีกำหนดวาระ 1 ปีการศึกษา นับตั้งแต่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยจนหมดวาระตามมาตรา 24

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาสิ้นสุดลงเมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออกต่อประธานสภา และได้รับอนุมัติ ยกเว้นตำแหน่งประธานสภาต้อง

ลาออกต่อมหาวิทยาลัย

- (4) หมดสภาพการเป็นสมาชิกพรรค
- (5) หมดสภาพการเป็นนักศึกษา
- (6) ขาดประชุมเกิน 3 ครั้งติดต่อกัน โดยไม่แจ้งให้ประธานสภาทราบอย่างเป็นทางการ

ลักษณะอักษร

- (7) สมาชิกลงประชามติให้ออกตามความในหมวดที่ 10
- (8) สมาชิกสภา 2 ใน 3 ของสมาชิกสภาทั้งหมดลงมติให้ออกเมื่อมีความประพฤติที่

ไม่เหมาะสม

มาตรา 22 การเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภา

(1) ในกรณีที่สมาชิกสภาสิ้นสุดสมาชิกภาพตามความในมาตรา 21 ให้สภาดำเนินการแต่งตั้งซ่อมให้เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน โดยเสนอชื่อผู้ที่ได้คะแนนรองจากผู้ที่ได้รับเลือกตั้งคนสุดท้ายของสมาชิกสภาแต่ละประเภทให้องค์การบริหาร เพื่อนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยดำเนินการแต่งตั้งต่อไป ในกรณีที่ไม่มีบุคคลตามวรรคแรก ให้องค์การบริหารดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกตามประเภททั้งหมดสมาชิกภาพภายใน 20 วัน

(2) ให้นายกองคการบริหารเสนอชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อการแต่งตั้งซ่อม หรือผู้ที่ผ่านการเลือกตั้งซ่อมตามความในมาตรา 22 (1) ต่อมหาวิทยาลัยภายใน 5 วัน หลังจากวันเลือกตั้งซ่อม หรือได้รับเรื่องการเสนอแต่งตั้งซ่อมจากสภา

(3) ในกรณีที่สมาชิกสภาสิ้นสุดลง ในขณะที่ยังเหลือระยะเวลาไม่ถึง 60 วัน ก่อนปิดภาคการศึกษาที่ 2 ไม่ต้องทำการเลือกตั้งซ่อม

มาตรา 23 ภายใน 3 วันหลังประกาศผลการเลือกตั้ง ให้ประธานสภาคนปัจจุบันประชุมนักศึกษาที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา เพื่อเลือกคณะกรรมการบริหารสภาตามความในมาตรา 18 นายกองคการบริหารเสนอรายชื่อสมาชิกสภาชุดใหม่ต่อมหาวิทยาลัย แต่งตั้งภายใน 5 วัน หลังประชุมสมัยสามัญครั้งที่ 1 เรียบร้อยแล้ว

เว้นแต่ตามความในมาตรา 26 (12) ให้นายกองค้การบริหารเรียกประชุมนักศึกษาที่
ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา

มาตรา 24 สมาชิกจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว การดำรง
ตำแหน่งจะอยู่คราวละ 1 ปีการศึกษา และจะสิ้นสุดลง สมาชิกสภาจะสมบูรณ์นับตั้งแต่มหาวิทยาลัย
ประกาศแต่งตั้ง

ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่

มาตรา 26 อำนาจหน้าที่ของสภามีดังนี้

- (1) ควบคุมและดำเนินการให้เป็นไปตามธรรมนูญนี้
- (2) ตรวจสอบประเมินผลและให้ข้อท้วงติงต่าง ๆ ในการดำเนินงานขององค์การ
บริหาร ให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภา
- (3) พิจารณารับรองการออกระเบียบขององค์การบริหารที่ออกภายใต้เงื่อนไขของ
ธรรมนูญนี้
- (4) พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อนโยบายขององค์การบริหาร นอกเหนือจากที่เคย
แถลงไว้ตอนที่รับสมัครเลือกตั้ง
- (5) เป็นตัวแทนสมาชิกในการพิทักษ์ผลประโยชน์รับคำร้อง และดำเนินตามมติของ
สภา
- (6) สภาต้องกำหนดระเบียบการทำงาน การลงโทษสมาชิกสภาที่ทำผิดระเบียบ และ
สามารถถอดถอนสมาชิกบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ได้ โดยมติ 2 ใน 3 ของสมาชิกสภาทั้งหมด
- (7) พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อการจัดทำงบประมาณตามมาตรา
105 และ 106
- (8) ร่วมกับองค์การบริหารในการเสนอความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยในสิ่งที่
เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
- (9) เปิดอภิปรายไม่ว่างใจกรรมการองค์การบริหารเป็นรายบุคคลในกรณีไม่
ดำเนินตามนโยบาย หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยบุคคลนั้นมีสิทธิชี้แจงเหตุผลต่อที่ประชุม
สภาได้ หากสภาลงมติไม่ว่างใจด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกสภาทั้งหมด ให้แจ้งต่อ
องค์การบริหารในกรณีที่องค์การบริหารไม่เห็นด้วย องค์การบริหารมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อสภาภายใน
7 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับเรื่อง ถ้าหากสภายังยืนยันตามมติเดิมให้องค์การบริหารดำเนินการถอดถอน
และสรรหาบุคคลมาดำรงตำแหน่งแทน ยกเว้นนายกองค้การบริหารจะกระทำได้อีกต่อเมื่อลงมติไม่
ว่างใจทั้งคู่

(10) เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะกรรมการองค์การบริหารทั้งคณะ ในกรณีที่ไม่
 ดำเนินตามนโยบายหรือกระทำผิดวินัยนักศึกษาอย่างร้ายแรง ทั้งนี้คณะกรรมการองค์การบริหารมี
 สิทธิชี้แจงเหตุผลต่อที่ประชุมได้ หากสภาลงมติไม่ไว้วางใจด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกสภา
 ทั้งหมด ให้แจ้งต่อองค์การบริหาร หากองค์การบริหารไม่เห็นด้วยขององค์การบริหารมีสิทธิยื่นอุทธรณ์
 ต่อสภาภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากสภา ถ้าสภายังยืนยันตามมติเดิม ให้สมาชิกลง
 ประชามติชี้ขาดว่าสภาหรือองค์การบริหารฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะต้องสิ้นสุดสมาชิกสภา

(11) จำนวนสมาชิกสภาไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 มีสิทธิเข้าชื่อเสนอเปิดอภิปรายไม่
 ไว้วางใจ คณะกรรมการองค์การบริหารต่อประธานสภาได้

(12) ในกรณีที่คณะกรรมการองค์การบริหารสิ้นสุดสมาชิกภาพ ตามความในมาตรา
 26 (10) และลาออกทั้งคณะ ให้สภาเป็นผู้ดำเนินการเลือกตั้งซ่อมคณะกรรมการองค์การบริหารให้
 แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ลาออก ในระหว่างคณะกรรมการองค์การบริหารชุดใหม่ยัง
 ไม่ได้รับการแต่งตั้งจามมหาวิทยาลัยให้คณะกรรมการองค์การบริหารชุดเดิมรักษาการ ในกรณีที่สภา
 สิ้นสมาชิกภาพทั้งคณะตามความในมาตรา 26 (10) ให้องค์การบริหารเป็นผู้ดำเนินการเลือกตั้งซ่อม
 สมาชิกสภาให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันนับแต่วันที่สิ้นสุดสมาชิกภาพ

(13) พิจารณาข้อขัดแย้งระหว่างนักศึกษา และการกระทำที่ละเมิดธรรมนูญนี้
 รวมทั้งการกระทำใด ๆ ที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ที่ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

(14) เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในหมู่นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย
 มาตรา 27 สมาชิกสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกสภามีหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อ
 ส่วนรวม เพื่อส่วนรวม เพื่อเสนอให้สภาวินิจฉัย

(2) ประธานสภามีอำนาจหน้าที่

(2.1) บริหารงานสภาให้บรรลุตามนโยบายที่ได้แถลงไว้

(2.2) เรียกประชุมสภา

(2.3) แต่งตั้งสมาชิกสภา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของสภาโดยความเห็นชอบของสภา

(2.4) เป็นประธานการประชุมสภา และการดำเนินการของสภา

(2.5) เป็นผู้ลงนามในนามของสภา

(2.6) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อมอบงานของสภาแก่สภานักศึกษาชุดใหม่

(2.7) เข้าร่วมประชุมหรือสังเกตการณ์ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยที่ประชุม

คณบดี ที่ประชุมสภาอาจารย์ และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนักศึกษา ในเมื่อได้รับอนุญาตจาก
 ประธานในที่ประชุม และรายงานให้สมาชิกสภาทราบ

(3) รองประธานสภา มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานแทนประธานสภาในกิจการทั้งปวง เมื่อประธานสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนที่ 1 ทำการแทนแต่ถ้า รองประธานสภาคนที่ 1 ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนที่ 2 เป็นผู้ดำเนินการแทนประธานสภา และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่ประธานมอบหมาย

(4) เลขานุการสภา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(4.1) จัดวาระการประชุม และออกหนังสือเชิญประชุมสภา

(4.2) จัดดำเนินงานการประชุม

(4.3) จัดทำรายงานการประชุม

(4.4) เก็บและรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ของสภา และทำหน้าที่ธุรการของสภา

(4.5) กำกับดูแลสำนักงานสภา

(5) รองเลขานุการสภา มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานตามที่เลขานุการมอบหมายให้ และทำหน้าที่แทนเลขานุการเมื่อเลขานุการไม่อยู่

(6) เภรัญญิกสภา มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการใช้จ่ายเงินของสภาให้เป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และถูกต้องตามระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัย เก็บรักษาหลักฐานเอกสารการเงิน ทำบัญชีเงิน และรายงานด้านการเงินของสภาต่อที่ประชุมสภา

(7) ประชาสัมพันธ์สภา มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(7.1) เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสภาให้นักศึกษาทราบ

(7.2) แลกเปลี่ยนข่าวสารของสภากับองค์กรและสังคมภายนอกมหาวิทยาลัย

(8) คณะกรรมการงบประมาณและตรวจสอบการเงิน มีอำนาจหน้าที่

(8.1) ดำเนินการพิจารณางบประมาณองค์กรนักศึกษา หลังจากสภานักศึกษาให้ความเห็นชอบในวาระที่ 1 แล้ว

(8.2) ตรวจสอบสถานะการเงินและการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับอนุมัติจากสภาขององค์กรบริหาร ชมรม สโมสร และสภานักศึกษาเพื่อเสนอให้สภาทราบ

(8.3) มีสิทธิขอตรวจสอบรายละเอียดการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานสังกัดองค์กรนักศึกษา

(8.4) เรียกกรรมการองค์กรบริหาร ชมรม สโมสร สมาชิก มาสอบถามข้อเท็จจริงในงานที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณและการตรวจสอบการเงิน

(8.5) งานอื่น ๆ ที่สภามอบหมาย

(9) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา มีอำนาจหน้าที่

(9.1) ติดตามและประเมินผลโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ขององค์กรนักศึกษารวมถึงกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา

- (9.2) เสนอแนะแนวการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมนักศึกษาให้แก่องค์การบริหาร
ชมรม สโมสร
- (9.3) เรียกกรรมการองค์การบริหาร ชมรม สโมสร สมาชิกมาสอบถามข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา
- (9.4) งานอื่น ๆ ที่สภามอบหมาย
- (10) คณะกรรมการข้อมูลและข่าวสาร มีอำนาจหน้าที่
- (10.1) รับผิดชอบต่องานการศึกษา จัดหาและเตรียมเอกสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ การเคลื่อนไหวในสังคม สารสนเทศที่นักศึกษาควรรับรู้ และ
พิจารณากลับกรอง หาข้อมูลประกอบเพื่อเสนอต่อสมาชิกสภา ตลอดจนนักศึกษาทั้งปวง
- (10.2) อื่น ๆ ที่สภามอบหมาย
- (11) คณะกรรมการสวัสดิการและรับฟังความคิดเห็น มีอำนาจหน้าที่
- (11.1) รักษาสิทธิและเรียกร้องสวัสดิการของนักศึกษาที่พึงจะได้รับ
- (11.2) รับฟังความคิดเห็นและคำร้องเรียนของนักศึกษา เพื่อพิจารณาดำเนินการ
ต่อไป
- (11.3) งานอื่น ๆ ที่สภามอบหมาย
- (12) คณะกรรมการวินัยและนักศึกษาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่
- (12.1) ศึกษาหาแนวทางในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในหมู่นักศึกษา และ
นักศึกษากับบุคลากรอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (12.2) แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในหมู่นักศึกษา
- (12.3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนานักศึกษา ทั้งบุคลิกภาพ จริยธรรม วินัย เพื่อ
ดำเนินการหรือเพื่อเสนอต่อองค์การบริหาร สโมสร หอพัก และมหาวิทยาลัยในการดำเนินงานต่อไป
- (12.4) เรียกกรรมการองค์การบริหาร ชมรม สโมสร สมาชิกมาชี้แจงข้อเท็จจริง
ในงานที่เกี่ยวข้องกับวินัยและนักศึกษาได้
- (12.5) งานอื่น ๆ ที่สภามอบหมาย

ส่วนที่ 3 การดำเนินงาน

มาตรา 28 คณะกรรมการบริหารสภาเป็นผู้ดำเนินงานตามโครงการและงบประมาณของสภา
มาตรา 29 ให้สภาตั้งคณะกรรมการขึ้นตามความในมาตรา 19

ให้คณะกรรมการแต่ละฝ่ายเลือกตั้งประธานจากกรรมการในฝ่ายและสมาชิกสภาจะดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสภาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงตำแหน่งเดียว

ประธานคณะกรรมการสภา อาจเชิญบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่คณะกรรมการกำลังพิจารณาอยู่ได้ และให้คณะกรรมการดำเนินการตามที่สภามอบหมาย เพื่อพิจารณาให้เสร็จสิ้น แล้วให้รายงานต่อสภา

มาตรา 30 การเปิดอภิปรายทั่วไป

(1) ให้สภาดำเนินการเปิดอภิปรายทั่วไป ในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาขององค์การนักศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1.1) เมื่อสมาชิกสภาไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาทั้งหมดลงมติเห็นชอบ

(1.2) เมื่อสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกเข้าชื่อเสนอต่อ

สภา

มาตรา 31 การประชุมสภามี 2 ลักษณะคือ

(1) การประชุมสามัญสามัญ

(2) การประชุมสามัญวิสามัญ

มาตรา 32 การประชุมสามัญสามัญ มีการประชุมดังนี้

สมัยที่ 1 กำหนดวันประชุมนับตั้งแต่วันประกาศแต่งตั้งสมาชิกสภาจนถึงวันก่อนเปิดภาคการศึกษา

(1) ให้ประธานสภาคนปัจจุบันเรียกประชุมนักศึกษาที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาชุดใหม่ภายใน 3 วัน หลังจากทราบผลการเลือกตั้ง เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารตามมาตรา 18

(1) โดยให้ที่ประชุมเรียกสมาชิกที่อาวุโสที่สุดทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

(2) เพื่อให้องค์การบริหารแถลงนโยบาย

(3) เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารในวาระที่ 1 ตามความใน

มาตรา 105

สมัยที่ 2 ให้ประชุมภายใน 30 วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา ที่ 1

(1) พิจารณาการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารในวาระที่ 2 ตามมาตรา 105

(2) อื่น ๆ

สมัยที่ 3 ให้ประชุมภายใน 15 วัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษา ที่ 2 เพื่อให้องค์การบริหารสรุปงานและอื่น ๆ

สมัยที่ 4 ให้ประชุมภายใน 45 วัน ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การบริหารของปีการศึกษาถัดไป เพื่อรับทราบผลงานขององค์การบริหาร

ระยะเวลาที่ประชุมสภาสามัญสามัญ สมัยที่ 2-4 ให้สภาเป็นผู้กำหนด

มาตรา 33 การประชุมสามัญวิสามัญ ให้มีดังนี้ต่อไปนี้

- (1) ประธานสภาเรียกประชุม
- (2) สมาชิกสภาไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของสมาชิกสภาทั้งหมดเข้าชื่อให้สภาเรียกประชุม
- (3) นายกองค้การบริหารร้องขอต่อประธานสภาให้เรียกประชุม โดยต้องให้มีการประชุมภายใน 7 วันนับตั้งแต่ประธานสภาได้รับหนังสือร้องขอ
- (4) สมาชิกสามัญไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 เข้าชื่อต่อประธานสภาให้เรียกประชุม

มาตรา 34 การประชุมสภาจะต้องมีสมาชิกสภาเข้าร่วมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาทั้งหมด จึงครบองค์ประชุม เว้นแต่กรณีลงมติไม่ไว้วางใจสมาชิกสภาเป็นรายบุคคลและการลงมติไม่ไว้วางใจองค์การบริหารหรือคณะกรรมการองค์การบริหาร รวมถึงการพิจารณาแก้ไขธรรมนูญ ต้องมีสมาชิกสภาเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมด

ในกรณีที่มีสมาชิกสภาเข้าร่วมประชุมไม่ครบองค์ประชุมให้เรียกประชุมอีกครั้ง หลังจากประชุมครั้งแรกภายใน 3 วัน และในการประชุมครั้งหลังแม้มีสมาชิกสภาเข้าร่วมประชุมไม่ถึงครึ่งหนึ่งก็ถือว่าครบองค์ประชุม

มาตรา 35 ให้ประธานสภานัดวัน เวลา สถานที่ และวาระการประชุม ให้สมาชิกสภาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 5 วัน สำหรับการประชุมสภาสามัญสามัญ และไม่น้อยกว่า 1 วัน สำหรับการประชุมสภาสามัญวิสามัญ และการประชุมสภาสามัญวิสามัญ สมัยที่ 2 ถึง 4 ให้สภาแจ้งให้องค์การบริหารทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 5 วัน

มาตรา 36 การลงมติของสภาหากไม่มีข้อบัญญัติเป็นอย่างอื่น ให้ถือเสียงข้างมากในที่ประชุม ในกรณีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

หมวดที่ 5 องค์การบริหาร

มาตรา 37 องค์การบริหารมีคณะกรรมการองค์การบริหาร เป็นผู้บริหารองค์การนักศึกษาและเป็นผู้ประสานงานกับคณะกรรมการประสานงาน

ส่วนที่ 1 คณะกรรมการองค์การบริหาร

มาตรา 38 คณะกรรมการองค์การบริหาร มีจำนวน 15 คน ดังตำแหน่งต่อไปนี้

- (1) นายองค์การบริหาร
- (2) อุปนายกกิจกรรมภายใน
- (3) อุปนายกกิจกรรมภายนอก
- (4) เลขานุการ
- (5) ประธานฝ่ายการเงิน
- (6) ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์
- (7) ประธานฝ่ายศิลปกรรม
- (8) ประธานฝ่ายพัสดุและแสวงเสียง
- (9) ประธานฝ่ายสวัสดิการ
- (10) ประธานฝ่ายนักศึกษาสัมพันธ์
- (11) ประธานฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
- (12) ประธานฝ่ายวิชาการ
- (13) ประธานฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม
- (14) ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์
- (15) ประธานฝ่ายกีฬา

มาตรา 39 การเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การบริหาร ให้กระทำโดยการเลือกตั้งทั่วไป ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสมัครเป็นพรรค โดยระบุชื่อของกรรมการองค์การบริหารทุกตำแหน่ง และแถลงนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจนต่อคณะกรรมการรับสมัครเลือกตั้ง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากองค์การบริหารชุดปัจจุบัน

มาตรา 40 ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การบริหาร ต้องเป็นสมาชิกสามัญ

มาตรา 41 คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การบริหาร

- (1) ต้องเป็นสมาชิกสามัญ
- (2) ต้องเป็นสมาชิกพรรคที่จดทะเบียนถูกต้องแล้ว

มาตรา 42 ให้ทำการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การบริหารประจำปีการศึกษาถัดไป ภายในระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน นับตั้งแต่เปิดภาคเรียนที่ 2 โดยให้องค์การบริหารแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งและประกาศ วัน เวลา สถานที่ที่จะมีการเลือกตั้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ส่วนเงื่อนไขและรายละเอียดอื่น ๆ ถ้าจำเป็นต้องมีให้คณะกรรมการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนด

มาตรา 43 การเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การบริหาร ให้ถือว่าพรรคที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับเลือกตั้ง ถ้าปรากฏว่าพรรคได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน ให้มีการเลือกตั้งใหม่เฉพาะพรรคที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดนั้น ภายใน 15 วัน หลังจากวันเลือกตั้งครั้งก่อน

มาตรา 44 ภายใน 5 วันหลังจากประกาศผลการเลือกตั้ง ให้นายกององค์การบริหารคนปัจจุบัน เสนอรายชื่อคณะกรรมการองค์การบริหารชุดใหม่ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งภายใน 7 วัน

มาตรา 45 กรรมการองค์การบริหารมีกำหนดวาระ 1 ปีการศึกษา ตั้งแต่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยจนหมดวาระตามความในมาตรา 46

มาตรา 46 กรรมการองค์การบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ยื่นใบลาออกต่อนายกององค์การบริหารและได้รับอนุมัติ
- (4) สมาชิกสภาลงมติไม่ไว้วางใจตามความในมาตรา 26 (9)
- (5) สมาชิกลงประชามติให้ลาออกตามความในหมวดที่ 10
- (6) นายกององค์การบริหารลาออกจากตำแหน่งต่อสภาและได้รับการอนุมัติ
- (7) คณะกรรมการองค์การบริหารเห็นด้วยกับการลงมติไม่ไว้วางใจคณะกรรมการองค์การบริหารทั้งคณะของสภา
- (8) เมื่อหมดสภาพการเป็นนักศึกษา

มาตรา 47 ในกรณีที่กรรมการองค์การบริหารใดพ้นตำแหน่ง ให้นายกององค์การบริหารพิจารณาและเสนอชื่อบุคคลที่เห็นว่าสมควรดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อสภา เพื่อให้สภารับทราบ และให้นายกององค์การบริหารเสนอชื่อต่อมหาวิทยาลัยเพื่อประกาศแต่งตั้ง

มาตรา 48 การดำรงตำแหน่งของกรรมการองค์การบริหารจะสมบูรณ์นับตั้งแต่ประกาศแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย และพ้นจากตำแหน่งเมื่อกรรมการองค์การบริหารชุดใหม่เข้ารับตำแหน่งการมอบงานนั้นให้กระทำให้เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน หลังจากคณะกรรมการองค์การบริหารชุดใหม่ ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

มาตรา 49 หากคณะกรรมการองค์การบริหารพ้นตำแหน่งในขณะที่เหลือระยะเวลาไม่ถึง 60 วัน ก่อนปิดภาคการศึกษาที่ 2 ไม่ต้องมีการเลือกตั้งซ่อม โดยให้สภาเสนอชื่อคณะกรรมการองค์การบริหารให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งภายใน 10 วัน เพื่อรักษาการจนกว่าจะมีการเลือกตั้งตามมาตรา 42

ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่

มาตรา 50 คณะกรรมการองค์การบริหาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) บริหารกิจการทั้งปวงในองค์การนักศึกษา
  - (2) ควบคุมและให้ความสะดวกในการดำเนินงานขององค์การนักศึกษาภายใต้ขอบเขตของธรรมนูญ
  - (3) จัดทำงบประมาณประจำปีขององค์การนักศึกษาเสนอต่อสภาตามมาตรา 105
  - (4) พิจารณางบประมาณและโครงการของสภา องค์การบริหาร สโมสร และชมรมตามมาตรา 106
  - (5) เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมสภาทุกครั้งที่มีกิจการเกี่ยวข้อง
  - (6) แต่งตั้งสมาชิกเป็นกรรมการ อนุกรรมการ เพื่อดูแลและดำเนินการกิจกรรมขององค์การบริหาร โดยกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร
  - (7) มีอำนาจพิจารณาให้กรรมการองค์การบริหารเป็นรายบุคคลพ้นตำแหน่งแล้วแจ้งให้สภาทราบ
  - (8) เสนอออกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับสมาชิกต่อสภา
  - (9) รับรองการก่อตั้ง ยุบชมรม ซึ่งสามารถทำได้ตามลำดับขั้นตอนดังนี้
    - (9.1) คณะกรรมการองค์การบริหารเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของคณะกรรมการทั้งหมด
    - (9.2) เสนอสภาให้ความเห็นชอบจากสมาชิกสภา 2 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมด
  - (10) กำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่าย และเก็บรักษาเงินขององค์การนักศึกษาด้วยความเห็นชอบของสภา
  - (11) กำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงาน เอกสารเกี่ยวกับรับ จ่ายเงิน
  - (12) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาและกรรมการประสานงานองค์การบริหาร สโมสรนักศึกษา ผู้แทนชั้นปี ผู้แทนหอพักด้วยความเห็นชอบของสภา
  - (13) รายงานสรุปกิจการที่ดำเนินการไปให้สภาและมหาวิทยาลัยรับทราบอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง
- มาตรา 51 อำนาจหน้าที่ของกรรมการองค์การบริหาร มีดังนี้
- (1) นายกองการบริหาร มีอำนาจหน้าที่
    - (1.1) เป็นตัวแทนขององค์การบริหารในกิจกรรมต่าง ๆ
    - (1.2) เป็นประธานในที่ประชุมกรรมการองค์การบริหาร
    - (1.3) เสนอรายชื่อสมาชิกสภาเพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามความในมาตรา 22
    - (1.4) เสนอรายชื่อคณะกรรมการองค์การบริหารเพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามความในมาตรา 43
    - (1.5) เสนอการจัดตั้ง ยุบชมรมต่อมหาวิทยาลัยตามความในมาตรา 50 (9)

(1.6) มีอำนาจพิจารณาและเสนออนุมัติการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะกรรมการ
ประสานงาน และของสมาชิกต่อมหาวิทยาลัย

(1.7) เข้าร่วมประชุมหรือสังเกตการณ์ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยที่ประชุม
คณบดี ศาตราจารย์ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยการศึกษา เมื่อได้รับอนุญาตจากประธานในที่
ประชุมและรายงานให้คณะกรรมการและองค์การบริหารทราบ

(2) อุปนายกกิจกรรมภายในมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(2.1) กำกับดูแลงานสำนักงานองค์การบริหาร

(2.2) ปฏิบัติงานแทนนายกองค์การบริหาร ในกรณีที่นายกองค์การบริหารไม่
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(2.3) รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการภายในขององค์การบริหาร

(2.4) แต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงาน
สำนักงานขององค์การบริหาร

(2.5) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย

(3) อุปนายกกิจกรรมภายนอก มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(3.1) กำกับดูแลงานด้านกิจการภายนอกมหาวิทยาลัย กิจกรรมร่วมกับองค์กร
นักศึกษานอกมหาวิทยาลัย

(3.2) ปฏิบัติตามแทนนายกองค์การบริหาร ในกรณีที่นายกองค์การบริหาร และ
อุปนายกกิจกรรมภายในไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(3.3) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงาน
กิจการภายในไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(3.4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย

(4) เลขานุการ มีอำนาจหน้าที่

(4.1) จัดทำระเบียบวาระการประชุมองค์การบริหาร

(4.2) บันทึกและทำรายงานการประชุมองค์การบริหาร และส่งให้คณะกรรมการ
องค์การบริหารก่อนมีการประชุมครั้งต่อไปล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน

(4.3) รับ-ส่งและโต้ตอบหนังสือขององค์การบริหาร

(4.4) เก็บรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ขององค์การบริหาร

(4.5) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย

(5) ประธานฝ่ายการเงิน มีอำนาจหน้าที่

- (5.1) กำกับดูแลงานที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณทุกประเภทขององค์การนักศึกษา
- (5.2) ควบคุมรายรับ-จ่ายเงินทุกประเภทขององค์การบริหารให้เป็นไปตามระเบียบขององค์การบริหาร
- (5.3) จัดทำงบประมาณเสนอต่อกรรมการองค์การบริหาร
- (5.4) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายเสนอต่อที่ประชุมองค์การบริหาร
- (5.5) รายงานฐานะทางการเงินขององค์การบริหารต่อที่ประชุมองค์การบริหารอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง
- (5.6) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน
- (5.7) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย
- (6) ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่
- (6.1) กำกับดูแลงานด้านการประชาสัมพันธ์และสิ่งพิมพ์ขององค์การบริหาร
- (6.2) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และสารนิเทศ
- (6.3) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย
- (7) ประธานฝ่ายศิลปกรรม มีอำนาจหน้าที่
- (7.1) กำกับดูแลงานด้านศิลปกรรมขององค์การบริหาร
- (7.2) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านศิลปกรรมขององค์การบริหาร
- (7.3) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย
- (8) ประธานฝ่ายพัสดุและแสงเสียง มีอำนาจหน้าที่
- (8.1) กำกับดูแลงานด้านพัสดุและแสงเสียงขององค์การนักศึกษา
- (8.2) จัดทำบัญชีรายการพัสดุขององค์การบริหาร
- (8.3) จัดหาและซ่อมบำรุงรักษาพัสดุขององค์การบริหารให้เป็นไปตามระเบียบองค์การบริหาร
- (8.4) ควบคุมการเบิกจ่ายพัสดุขององค์การบริหาร
- (8.5) ตรวจสอบพัสดุขององค์การภายในองค์การนักศึกษา
- (8.6) รับผิดชอบงานด้านแสงเสียงขององค์การนักศึกษา
- (8.7) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานพัสดุและแสงเสียงขององค์การนักศึกษา
- (8.8) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย

- (9) ปรระชนฝ่ายสวัศดิการนักรศึกษา มีอำนาจหน้าที่
- (9.1) กำกับดูแลงานด้านสวัศดิการนักรศึกษา
  - (9.2) จัดสวัศดิการด้านต่าง ๆ ให้แก่นักรศึกษาตามนโยบายขององคัการบริหาร
  - (9.3) เสนอแต่งตั้งองนุกรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานสวัศดิการนักรศึกษา
  - (9.4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองคัการบริหารและชมรมด้านวิชากรมอบหมาย
- (10) ปรระชนฝ่ายนักรศึกษาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่
- (10.1) กำกับดูแลงานด้านการสร้างควมสัมพันธ์อันดีในหมู่นักรศึกษา
  - (10.2) พัฒนานักรศึกษาทางด้านอารมณ์ สังคม จิตใจ รวมทั้งสัณยในสังคม
  - (10.3) ปรสานงานกับผู้แทนชั้นปี ผู้แทนหอพัก
  - (10.4) เสนอแต่งตั้งองนุกรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้านการสร้างควมสัมพันธ์อันดีในหมู่นักรศึกษาและพัฒนาักรศึกษา
  - (10.5) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองคัการบริหารมอบหมาย
- (11) ปรระชนฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่
- (11.1) กำกับดูแลงานด้านกิจกรรมที่สัมพันธ์กับต่างประเทศ
  - (11.2) เสนอแต่งตั้งองนุกรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้านวิเทศสัมพันธ์
  - (11.3) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองคัการบริหารมอบหมาย
- (12) ปรระชนฝ่ายวิชากรมอบหมาย มีอำนาจหน้าที่
- (12.1) กำกับดูแลงานด้านวิชากรมอบหมายขององคัการบริหารและชมรมด้านวิชากรมอบหมาย
  - (12.2) เรียกประชุมชมรมด้านวิชากรมอบหมายและทำหน้าที่เป็นปรระชนที่ประชุม
  - (12.3) เสนอแต่งตั้งองนุกรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านวิชากรมอบหมายขององคัการบริหาร
  - (12.4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองคัการบริหารมอบหมาย
- (13) ปรระชนฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม มีอำนาจหน้าที่
- (13.1) กำกับดูแลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมขององคัการบริหารและชมรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม
  - (13.2) เรียกประชุมชมรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม และทำหน้าที่เป็นปรระชนที่ประชุม

(13.3) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารและชมรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม

(13.4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย

(14) ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีอำนาจหน้าที่

(14.1) กำกับดูแลด้านบำเพ็ญประโยชน์ขององค์การบริหารและชมรมด้านบำเพ็ญประโยชน์

(14.2) เรียกประชุมชมรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ และทำหน้าที่ประธานที่ประชุม

(14.3) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านบำเพ็ญประโยชน์ขององค์การบริหารและชมรมด้านบำเพ็ญประโยชน์

(14.4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารและมอบหมาย

(15) ประธานฝ่ายกีฬา มีอำนาจหน้าที่

(15.1) กำกับดูแลงานด้านกีฬาขององค์การบริหารและชมรมด้านกีฬา

(15.2) เรียกประชุมชมรมด้านกีฬา และทำหน้าที่ประธานที่ประชุม

(15.3) เสนอแต่งตั้งอนุกรรมการตามมาตรา 50 (6) เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านกีฬาขององค์การบริหารและชมรมด้านกีฬา

(15.4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกองค์การบริหารมอบหมาย

ส่วนที่ 3 การดำเนินงาน

มาตรา 52 องค์การบริหารชุดใหม่ต้องรับรู้งานจากองค์การบริหารชุดเดิม

มาตรา 53 กรรมการองค์การบริหาร สมาชิกสภา ตัวแทนชั้นปี ผู้แทนหอพัก กรรมการบริหารสโมสรจะดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการใดกรรมการหนึ่งในขณะเดียวกันไม่ได้

มาตรา 54 การประชุมองค์การบริหารมี 2 ลักษณะ คือ

(1) การประชุมสมัชชาสามัญ

(2) การประชุมสมัชชาวิสามัญ

มาตรา 55 การประชุมองค์การบริหารสมัชชาสามัญให้กระทำอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง การประชุมองค์การบริหารสมัชชาวิสามัญ ให้กระทำในกรณีเร่งด่วนหรือกรรมการองค์การบริหาร 1 ใน 3 ของกรรมการองค์การบริหารทั้งหมดร้องขอ ให้นายกองค์การบริหารเรียกประชุมโดยกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา 56 การประชุมองค์การบริหารตามมาตรา 54 จะครบองค์ประชุมได้จะต้องมีกรรมการองค์การบริหารไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของกรรมการองค์การบริหารทั้งหมด

มาตรา 57 การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม กรรมการองค์การบริหาร 1 คน ออกเสียงได้เพียง 1 เสียง ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

มาตรา 58 คณะกรรมการองค์การบริหารมีอำนาจเรียกคณะกรรมการประสานงานหรือกรรมการประสานงานบางส่วนเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการองค์การบริหาร

หมวดที่ 6 คณะกรรมการประสานงาน

ส่วนที่ 1 คณะกรรมการประสานงาน

มาตรา 59 คณะกรรมการประสานงาน ประกอบด้วย

- (1) ผู้แทนชั้นปี
- (2) ผู้แทนหอพัก
- (3) ประธานชมรม
- (4) นายกสโมสร

โดยมีนายกองค์การบริหารเป็นประธาน และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการ

ประสานงาน

มาตรา 60 ผู้แทนชั้นปี ผู้แทนหอพัก เป็นกรรมการ ในฝ่ายนักศึกษาสัมพันธ์ องค์การบริหาร โดยตำแหน่ง

มาตรา 31 การได้มาซึ่งคณะกรรมการประสานงาน จำนวน คุณสมบัติ วาระ การสิ้นสุด สมาชิกภาพ ตลอดจนการดำเนินการ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกรรมการประสานงานแต่ละประเภท และ/หรือระเบียบข้อบังคับขององค์การบริหาร ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภา

ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่

มาตรา 62 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประสานงาน มีดังนี้

- (1) ประสานงานในส่วนที่จัดกิจกรรมในส่วนที่ตนสังกัดกับองค์การบริหาร
- (2) รักษาผลประโยชน์และสิทธิอันชอบธรรมของหน่วยงานที่ตนสังกัดตามความใน

มาตรา 59

(3) เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการองค์การบริหาร เพื่อชี้แจงให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมที่ตนเองเกี่ยวข้องกับองค์การบริหาร

(4) เสนอแนะ และร่วมดำเนินการกับคณะกรรมการองค์การบริหารเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(5) มีสิทธิเข้าไปชี้แจงต่อสภา ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่ตนสังกัด

(6) มีสิทธิออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ภายใต้ธรรมนูญนี้ เสนอผ่านองค์การบริหาร เพื่อขอความเห็นชอบจากสภา

ส่วนที่ 3 การดำเนินการ

มาตรา 63 การดำเนินงานของคณะกรรมการประสานงานให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของ
กรรมการประสานงานแต่ละประเภท และ/หรือระเบียบข้อบังคับขององค์การบริหาร

หมวดที่ 7 สโมสรนักศึกษา

มาตรา 64 สโมสรเป็นศูนย์กลางกิจกรรมนักศึกษาคณะวิทยาลัย และดำเนินงานตาม
วัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การนักศึกษา

มาตรา 65 ชื่อ ชื่อย่อ เครื่องหมายสโมสร ให้สโมสรคณะนั้น ๆ เป็นผู้กำหนด

มาตรา 66 สมาชิกสโมสร ได้แก่ นักศึกษาที่สังกัดคณะนั้น ๆ

มาตรา 67 สิทธิและหน้าที่สมาชิกสโมสร ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของคณะ ว่าด้วย
สโมสรคณะนั้น ๆ

มาตรา 68 สมาชิกภาพของสมาชิกสโมสร จะสิ้นสุดลงเมื่อพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาคณะนั้น

ส่วนที่ 1 คณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา

มาตรา 69 สโมสรประกอบด้วยคณะกรรมการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้

- (1) นายกสโมสร
- (2) อุปนายกกิจการภายใน
- (3) อุปนายกกิจการภายนอก
- (4) เลขานุการ
- (5) เภรัญญิก
- (6) ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์
- (7) ประธานฝ่ายสวัสดิการ
- (8) ประธานฝ่ายวิชาการ
- (9) ประธานฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม
- (10) ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์
- (11) ประธานฝ่ายกีฬา
- (12) กรรมการตำแหน่งอื่น ๆ อีกไม่เกิน 4 คน

มาตรา 70 การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสโมสรให้กระทำโดยการเลือกตั้งทั่วไป ผู้สมัคร
เข้ารับการเลือกตั้งลงสมัครในนามกลุ่ม หรือโดยระบุชื่อของคณะกรรมการบริหารทุกตำแหน่ง และ
แถลงนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งในวันสมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา 71 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งและสมัครรับเลือกตั้งคณะกรรมการสโมสร จะต้องเป็นสมาชิกสามัญในสังกัดคณะนั้น ๆ

มาตรา 72 ให้ทำการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสโมสรประจำปีการศึกษาถัดไป ภายในระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน นับตั้งแต่วันเปิดเรียนภาคการศึกษาที่ 2 ให้ประกาศวัน เวลา สถานที่ ที่จะมี การเลือกตั้งให้สมาชิกรู้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน

มาตรา 73 การเลือกตั้งสโมสร ให้ถือว่ากลุ่มที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดได้รับตำแหน่ง ถ้าปรากฏว่ามีกลุ่มได้รับคะแนนเสียงสูงสุดเท่ากัน ให้มีการเลือกตั้งใหม่ภายใน 15 วัน เฉพาะกลุ่มที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดเท่ากันจนกว่าจะได้กลุ่มที่ได้คะแนนเสียงสนับสนุนสูงสุด

ในกรณีที่มิกลุ่มสมัครรับเลือกตั้งเพียงกลุ่มเดียว จะต้องได้รับคะแนนเสียงสนับสนุน ไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกในสังกัดคณะนั้น ๆ ที่มาใช้สิทธิลงคะแนนเสียง ถ้าคะแนนเสียงสนับสนุนไม่ถึง 2 ใน 3 ให้ทำการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นใหม่ให้เสร็จสิ้นภายใน 15 วัน หลังจากการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา

คณะกรรมการบริหารสโมสรชุดเดิมต้องส่งมอบงานต่อคณะกรรมการบริหาร สโมสรชุดใหม่ให้เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน นับตั้งแต่คณะกรรมการบริหารสโมสรได้รับการแต่งตั้งจาก คณะวิทยาลัย เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

มาตรา 74 กรรมการสโมสรมีกำหนดวาระหนึ่งปีการศึกษา นับแต่วันถัดจากวันปิดภาค การศึกษาที่ 2 จนถึงวันสุดท้าย ภาคการศึกษาที่ 2 ของปีถัดไป

มาตรา 75 ให้องค์การบริหารเป็นผู้ดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการสโมสรในแต่ละปีโดย ประสานงานกับสโมสรนั้น ๆ

มาตรา 76 ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารสโมสรพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการตาม มาตรา 49 โดยอนุโลม

มาตรา 77 สมาชิกภาพของกรรมการบริหารสโมสรแต่ละตำแหน่งสิ้นสุดเมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ขึ้นใบลาออกต่อนายกสโมสรเป็นลายลักษณ์อักษร และได้รับการอนุมัติ
- (4) หมดสภาพการเป็นนักศึกษา
- (5) กรรมการบริหารไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของคณะกรรมการบริหาร มีมติให้กรรมการ ผู้พ้นพ้นจากตำแหน่ง
- (6) เมื่อนายกสโมสรลาออกจากตำแหน่งต่อองค์การบริหารเป็นลายลักษณ์อักษร และได้รับการอนุมัติ

มาตรา 78 ในกรณีที่กรรมการบริหารสโมสรใดพ้นจากตำแหน่ง ให้นายกสโมสรพิจารณาแล้ว เสนอชื่อบุคคลที่เห็นว่าสมควรดำรงตำแหน่งแทนต่อองค์การบริหาร เพื่อให้องค์การบริหารรับทราบ
มาตรา 79 ให้คณะกรรมการบริหารสโมสรร่างระเบียบข้อบังคับของคณะ ว่าด้วยสโมสร นักศึกษาคณะ วิทยาลัย เสนอผ่านองค์การบริหาร เพื่อขอความเห็นชอบจากสภา และเสนอคณะเพื่อ ประกาศใช้

สโมสรมีสิทธิและหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมในระดับคณะตามระเบียบข้อบังคับ ของคณะ วิทยาลัย โดยไม่ขัดต่อธรรมนูญนี้

ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่

มาตรา 80 คณะกรรมการบริหารสโมสรมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันดังต่อไปนี้

- (1) บริหารกิจการทั้งปวงที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ
- (2) ควบคุมและให้ความสะดวกในการดำเนินงาน ของกลุ่มวิชาเอกในคณะนั้น ๆ ภายใต้อำนาจของธรรมนูญ
- (3) จัดทำงบประมาณประจำปีของสโมสร เสนอต่อองค์การบริหารตามความใน มาตรา 106
- (4) เข้าชี้แจงต่อสภาเมื่อได้รับแจ้งจากสภา
- (5) รายงานกิจการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปให้องค์การบริหาร และคณะวิทยาลัยที่ สังกัดอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง
- (6) มีอำนาจให้กรรมการสโมสรเป็นรายบุคคลพ้นจากตำแหน่ง แล้วแจ้งให้องค์การ บริหารทราบ

มาตรา 81 อำนาจหน้าที่กรรมการบริหารสโมสรมีดังนี้

- (1) นายกสโมสรมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการของสโมสร เป็นผู้เรียกประชุม และเป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการ
- (2) อุปนายกกิจการภายในมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลสำนักงานสโมสรกิจการภายใน ต่าง ๆ ของสโมสร ทำหน้าที่แทนนายกเมื่อไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และช่วยเหลือนายก สโมสรในการดำเนินงานของสโมสรตามที่ได้รับมอบหมาย
- (3) อุปนายกกิจการภายนอก มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลงาน ด้านกิจการภายนอกคณะ และปฏิบัติหน้าที่แทน เมื่อนายกสโมสรและอุปนายกกิจการภายในไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้
- (4) เลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเตรียมการประชุมและจัดบันทึกรายงานการ ประชุมและควบคุมงานสารบรรณของสโมสร

(5) เภรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการใช้จ่ายเงินของสโมสรให้เป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และถูกต้องตามระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัย เก็บรักษาหลักฐานการเงิน ทำบัญชี และรายงานฐานะการเงินของสโมสรต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสโมสรอย่างน้อยภาคการเรียนละ 2 ครั้ง

(6) ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ของสโมสร

(7) ประธานฝ่ายสวัสดิการมีอำนาจหน้าที่ งานด้านสวัสดิการของนักศึกษาและสโมสร

(8) ประธานฝ่ายวิชาการ มีอำนาจและหน้าที่ในด้านวิชาการของสโมสร โดยประสานงานกับนักศึกษาวิชาเอกต่าง ๆ ในคณะวิทยาลัย

(9) ประธานฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรมมีอำนาจหน้าที่งานด้านศิลปะและวัฒนธรรมของสโมสร โดยประสานงานกับนักศึกษาวิชาเอกต่าง ๆ ในคณะวิทยาลัย

(10) ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์มีอำนาจหน้าที่ ในด้านบำเพ็ญประโยชน์ของสโมสร

(11) ประธานฝ่ายกีฬา มีอำนาจหน้าที่ในด้านกีฬาของสโมสร โดยประสานงานกับนักศึกษาวิชาเอกต่าง ๆ ในคณะวิทยาลัย

(12) กรรมการตำแหน่งอื่น ๆ ช่วยเหลือโดยทั่วไป ในการดำเนินงานของสโมสรตามที่นายกสโมสรมอบหมาย

ส่วนที่ 3 การดำเนินงาน

มาตรา 82 ให้นายกสโมสรคนปัจจุบันเสนอชื่อคณะกรรมการบริหารสโมสรชุดใหม่ เพื่อให้คณะวิทยาลัย แต่งตั้งและแจ้งให้ห้องค้การบริหารทราบภายใน 5 วัน หลังจากการทราบผลเลือกตั้ง

มาตรา 83 สโมสรชุดใหม่ต้องรับรู้งานของคณะกรรมการสโมสรชุดเดิม

มาตรา 84 คณะกรรมการบริหารสโมสรจะต้องเสนอโครงการและงบประมาณต่อองค์การบริหารภายใน 10 วันนับตั้งแต่เปิดภาคการศึกษาที่ 1

มาตรา 85 การประชุมคณะกรรมการบริหารสโมสรจะต้องมีคณะกรรมการบริหารเข้าร่วมประชุม ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งจึงจะครบองค์ประชุม

หมวดที่ 8 ชมรม

มาตรา 86 ชมรม หมายถึง การรวมตัวของสมาชิกองค์การนักศึกษาที่ร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่ สมาชิกชมรม หรือทำกิจกรรมตามความเหมาะสมของชมรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และเป็นกรรมการดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ ในองค์การบริหาร

มาตรา 87 ชมรม มี 4 ประเภท ดังนี้

- (1) ชมรมด้านวิชาการ
- (2) ชมรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- (3) ชมรมด้านบำเพ็ญประโยชน์
- (4) ชมรมด้านกีฬา

ระเบียบของชมรม ต้องระบุประเภทของชมรมด้วย และชมรมประเภทใดต้องขึ้นอยู่กับฝ่ายนั้นขององค์การบริหาร

มาตรา 88 การจัดตั้งชมรม

- (1) จะต้องมีระเบียบหรือข้อบังคับของชมรมที่เสนอต่อฝ่ายองค์การบริหาร และได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายสภา และมหาวิทยาลัย
- (2) ชมรมแต่ละชมรมต้องมีสมาชิกแรกก่อตั้งไม่น้อยกว่า 100 คน สมาชิกแรกก่อตั้งต้องเป็นสมาชิกสามัญ และต้องไม่เป็นสมาชิกชมรมอื่นเกินกว่า 3 ชมรม
- (3) ต้องมีคณะกรรมการบริหารชมรม
- (4) ต้องจัดตั้งเพื่อสมาชิกทั่วไปทั้งมหาวิทยาลัย
- (5) มีโครงการบริหารนักศึกษาทั่วไปทั้งมหาวิทยาลัย และต้องอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์การบริหาร
- (6) จะต้องจดทะเบียนชมรมต่อองค์การบริหาร และประกาศจัดตั้งโดยมหาวิทยาลัย
- (7) ต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ชมรมละไม่เกิน 2 คน การรายงานเท็จเพื่อจัดตั้งชมรม แม้พบในภายหลังให้เพิกถอนการจัดตั้งชมรมนั้นได้

มาตรา 89 คุณสมบัติของสมาชิกชมรม

- (1) ต้องเป็นสมาชิกขององค์การนักศึกษา
- (2) สมาชิกองค์การนักศึกษา 1 คน สามารถเป็นสมาชิกของชมรมได้ไม่เกิน 3 ชมรม

ในแต่ละปีการศึกษา หากฝ่าฝืนจะเพิกถอนสิทธิในการเป็นสมาชิกชมรมเป็นเวลา 2 ปี โดยองค์การบริหารเสนอให้มหาวิทยาลัยประกาศ

มาตรา 90 คณะกรรมการบริหารชมรม จะต้องเป็นสมาชิกสามัญและได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกชมรม

มาตรา 91 คณะกรรมการบริหารชมรม ประกอบด้วย

- (1) ประธานชมรม
- (2) รองประธาน
- (3) เลขานุการ
- (4) เหรัญญิก
- (5) ประชาสัมพันธ์
- (6) พัสดุ
- (7) กรรมการบริหารอื่น ๆ ที่เห็นสมควรไม่เกิน 9 คน โดยได้รับการแต่งตั้งจาก

มหาวิทยาลัย

มาตรา 92 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

- (1) บริหารงานทั่วไปให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของชมรม
- (2) กำหนดนโยบายจัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณประจำปีของชมรม

เสนอต่อองค์การบริหารตามมาตรา 106

- (3) เสนอระเบียบปฏิบัติของชมรมต่อองค์การบริหารเพื่อขออนุมัติจากสภา
- (4) ประชุมใหญ่สมาชิกชมรมไม่น้อยกว่าภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง
- (5) เสนอรายงานกิจการชมรมให้แก่สมาชิกชมรม องค์การบริหาร และมหาวิทยาลัย

ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง

- (6) จัดทำบัตรสมาชิกให้แก่สมาชิกชมรม
- (7) รับผิดชอบดูแลเอกสารและพัสดุของชมรม

มาตรา 93 รายได้ของชมรม ได้มาจาก

- (1) งบประมาณที่องค์การบริหารจัดสรรให้
- (2) งบประมาณที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้
- (3) เงินค่าสมาชิกชมรม ค่าบำรุงต่าง ๆ ของชมรม
- (4) การรับบริการจากสมาชิก บุคคล หรือหน่วยงานโดยไม่มีเงื่อนไข
- (5) การหารายได้ของชมรม

มาตรา 94 คณะกรรมการบริหารชมรม มีวาระการดำรงตำแหน่ง 1 ปีการศึกษาและพ้นตำแหน่ง
ตั้งคณะเมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ประธานชมรมพ้นจากตำแหน่ง
- (3) การพ้นตำแหน่งเนื่องมาจากมาตรา 20 (9)

มาตรา 95 กรรมการบริหารชมรมพ้นตำแหน่งเมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานชมรม
- (4) คณะกรรมการ 2 ใน 3 มีมติให้ออก
- (5) หมดสภาพนักศึกษา

มาตรา 96 ก่อนปิดภาคการศึกษาที่ 2 คณะกรรมการชมรมชุดเก่าจะต้องจะตั้งมอบงานให้คณะกรรมการบริหารชมรมชุดใหม่ให้เสร็จสิ้นภายใน 15 วัน นับแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา 97 กรรมการบริหารชุดใหม่จะต้องเสนอโครงการและงบประมาณ รวมถึงวัตถุประสงค์ของชมรมต่อองค์การบริหารภายใน 10 วัน นับแต่เปิดภาคการศึกษาที่ 1

มาตรา 98 ให้คณะกรรมการบริหารชมรมจัดทำรายงานประเมินกิจการของชมรมในรอบปีเสนอต่อสมาชิกชมรม องค์การบริหาร และมหาวิทยาลัย ก่อนสิ้นสุดวาระกรรมการชมรมในปีนั้น

มาตรา 99 กรณีสิ้นสุดสภาพของชมรมให้ออนทรัพย์สินทั้งหมดของชมรมต่อองค์การบริหาร

มาตรา 100 ให้ชมรมติดต่oprสานงานกับองค์การบริหารในการดำเนินการของชมรมโดยผ่านประธานฝ่ายที่ชมรมสังกัดอยู่

มาตรา 101 การยุบหรือเลิกชมรมอาจกระทำได้โดยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ได้ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของชมรม หรือดำเนินการฝ่าฝืนวัตถุประสงค์
- (2) ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญนี้
- (3) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 88
- (4) ตามมาตรา 50(9)
- (5) สมาชิกชมรมน้อยกว่า 100 คน

มาตรา 102 ทุกชมรมต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย โดยให้ประธานชมรมเสนอชื่อรายงานผ่านองค์การบริหารเพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัย สามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมได้

หมวดที่ 9 การเงินและงบประมาณ

มาตรา 103 ปีงบประมาณให้มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ถัดจากวันปิดภาคการศึกษาที่ 2 จนถึงวันสุดท้ายภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษาถัดไป

การใช้จ่ายงบประมาณองค์การนักศึกษา ต้องเป็นไปตามระเบียบขององค์การนักศึกษาวาด้วยงบประมาณประจำปีซึ่งจัดทำโดยองค์การบริหาร โดยความเห็นชอบของสภา และมหาวิทยาลัย ประกาศใช้

มาตรา 104 เงินรายได้ขององค์การนักศึกษาได้จาก

- (1) เงินค่าบำรุงกิจกรรม
- (2) เงินที่มีผู้บริจาคให้องค์การนักศึกษา
- (3) เงินที่หามาได้
- (4) เงินที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้

มาตรา 105 ให้องค์การบริหารจัดสรรงบประมาณเป็น 5 ส่วน ให้เสร็จสิ้นก่อนสิ้นสุดเดือนเมษายน ดังต่อไปนี้

- (1) ส่วนของสภา
- (2) ส่วนขององค์การบริหาร โดยแสดงให้เห็นร้อยละของแต่ละฝ่ายในองค์การบริหาร ทั้งนี้ไม่นับความใน (3)
- (3) ส่วนของชมรมในมาตรา 87 (1),(2),(3),(4) โดยแสดงให้เห็นร้อยละของแต่ละประเภทของชมรม
- (4) ส่วนของสโมสร
- (5) ส่วนของบกลาง

แล้วเสนอสภาเพื่อขอความเห็นชอบในการประชุมสภาเพื่อพิจารณางบประมาณในวาระที่ 1 และให้สภาพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน นับตั้งแต่สภาได้เอกสารระเบียบขององค์การนักศึกษา ว่าด้วยงบประมาณประจำปีจากองค์การบริหาร ทั้งนี้ต้องให้เสร็จสิ้นไม่เกินเดือนพฤษภาคม ถ้าพ้นกำหนดนี้ถือว่าสภาเห็นชอบตามที่องค์การบริหารเสนอ

หากสภาไม่เห็นชอบให้แก้ไขโดยสมาชิกสภาออกเสียงสนับสนุนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของสมาชิกสภาทั้งหมด แล้วให้องค์การบริหารพิจารณาใหม่ เพื่อเสนอสภาเพื่อขอความเห็นชอบภายใน 5 วัน นับตั้งแต่วันที่สภาส่งเอกสารงบประมาณคืน หากยังมีความเห็นขัดแย้งกัน ให้สภาและองค์การบริหารแต่งตั้งอนุกรรมการร่วมฝ่ายละ 5 คน โดยมีประธานสภาอีก 1 คนเป็นประธานการประชุม เพื่อพิจารณาหาข้อยุติให้เสร็จสิ้น และให้ถือเป็นที่ยุติ

มาตรา 106 ขั้นตอนในการจัดสรรงบประมาณตามโครงการ ให้กระทำได้ดังนี้

(1) ให้สภา องค์การบริหาร ชมรม สโมสร จัดทำโครงการให้เสร็จ แล้วเสนอให้องค์การบริหารพิจารณาเพื่อจัดสรรงบประมาณตามความมาตรา 105 ภายใน 10 วัน นับตั้งแต่เปิดภาคการศึกษาที่ 1 และให้องค์การบริหารพิจารณาจัดสรรงบประมาณดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน 10 วัน หลังจากนั้น

(2) ให้องค์การบริหารจัดทำระเบียบขององค์การนักศึกษาวาดด้วยงบประมาณประจำปีเสนอต่อสภาเพื่อขอความเห็นชอบในการประชุมสภาวาระที่ 2 โดยต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 20 วัน นับตั้งแต่เปิดภาคการศึกษาที่ 1 การพิจารณางบประมาณในชั้นสภา ในวาระ 2 ให้สภาพิจารณา

ให้เสร็จสิ้นภายใน 10 วัน นับตั้งแต่วันที่สภาได้รับระเบียบของคณบดีว่าด้วยงบประมาณประจำปี ถ้าพ้นกำหนดนี้ถือว่าสภาเห็นชอบตามที่องค์การบริหารเสนอมา

(3) หากสภาไม่เห็นชอบตาม (2) ให้แก้ไขโดยสมาชิกสภาออกเสียงสนับสนุนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมด แล้วให้องค์การบริหารพิจารณาใหม่ เพื่อเสนอสภาขอความเห็นภายใน 3 วัน นับแต่วันที่สภาส่งคืนร่างระเบียบของคณบดีว่าด้วยงบประมาณประจำปี หากยังมีความเห็นขัดแย้งกันให้สภาและองค์การบริหารแต่งตั้งอนุกรรมการร่วมฝ่ายละ 5 คน โดยมีประธานสภาอีก 1 คน เป็นประธานที่ประชุม เพื่อพิจารณาหาข้อยุติให้เสร็จสิ้นแล้วถือเป็นที่ยุติ แล้วให้เสนอต่อนายกองค์การบริหารตามความในมาตรา 107

(4) การประชุมสภาหรือกรรมการงบประมาณ เพื่อพิจารณาร่างระเบียบของคณบดีว่าด้วยงบประมาณประจำปีทุกครั้งสภาต้องแจ้งกำหนดการประชุมให้องค์การบริหารทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 2 วัน เพื่อกรรมการองค์การบริหารสามารถเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงต่อที่ประชุมสภา

มาตรา 107 ให้นายกองค์การบริหารนำร่างระเบียบของคณบดีว่าด้วยงบประมาณประจำปีที่ได้รับการอนุมัติจากสภาแล้วเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อประกาศใช้ต่อไป

ในระหว่างที่ไม่มีการประกาศระเบียบของคณบดีว่าด้วยงบประมาณประจำปี แต่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณ ให้องค์การบริหารเสนองบประมาณเป็นโครงการเพื่อขอความเห็นชอบต่อสภา หากมีความขัดแย้งกันให้มหาวิทยาลัยชี้ขาด ทั้งนี้การใช้งบประมาณในลักษณะนี้จะเกินร้อยละ 30 ของงบประมาณประจำปีไม่ได้

มาตรา 108 งบประมาณเหลือจ่ายในส่วนองค์การนักศึกษาแต่ละปีการศึกษาให้มหาวิทยาลัยนำมาสมทบกับงบประมาณองค์การนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป

หมวดที่ 10 ประชาชนติ

มาตรา 109 ประชาชนติเป็นเสียงข้างมากของสมาชิกที่ลงมติ ซึ่งจะต้องมีสมาชิกที่ลงคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของสมาชิกทั้งหมด

มาตรา 110 ประชาชนติย่อมกระทำได้ดังนี้ต่อไปนี้

(1) เกิดการขัดแย้งหรือเพื่อการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสภากับองค์การบริหาร ยกเว้นมาตรา 5 ในกรณีตีความหมายตามข้อบังคับของสภา

(2) เมื่อกรรมการองค์การบริหารอย่างน้อย 2 ใน 3 เห็นชอบ

(3) เมื่อสมาชิกสภาอย่างน้อย 2 ใน 3 เห็นชอบ

(4) เมื่อสมาชิกไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ร่วมกันเข้าชื่อยื่นเสนอต่อองค์การบริหาร

(5) ประชาชนติตามความในมาตรา 26 (10)

มาตรา 111 คณะกรรมการจัดการลงประชามติ ได้มาจากการประชุมร่วมระหว่างองค์การบริหารกับสภา และอาจมีผู้เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการด้วย

มาตรา 112 ก่อนลงประชามติตามความในมาตรา 110 จะต้องมีการเปิดอภิปรายทั่วไปให้สมาชิกทราบ เมื่อดำเนินการได้ผลตามประชามติให้แจ้งให้สมาชิกทราบโดยทั่วกัน ภายใน 24 ชั่วโมง หลังทราบผลประชามติ

หมวดที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์การนักศึกษา

มาตรา 113 ในกรณีมีเสียงสนับสนุนเกินกว่า 2 ใน 3 ของสมาชิกสภา องค์การนักศึกษาอาจให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจและขอทราบเหตุผลของฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัย ในเมื่อพิจารณาเห็นแล้วว่า การตัดสินใจนั้นจะมีผลเสียแก่มหาวิทยาลัยโดยรวม

มาตรา 114 ให้รองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวดที่ 12 การแก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 115 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกธรรมนูญนี้ กระทำได้ตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการดังนี้

(1) องค์การบริหาร นำญัตติเสนอต่อสภา และสภามีเสียงสนับสนุน 2 ใน 3 ของสมาชิกสภาทั้งหมดเห็นสมควรแก้ไข

(2) สภานำญัตติเสนอต่อองค์การบริหาร และองค์การบริหารมีเสียงสนับสนุน 2 ใน 3 ของคณะกรรมการบริหารทั้งหมดเห็นสมควรให้แก้ไข

(3) มติของการลงประชามติของสมาชิกให้มีการแก้ไข

(4) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามข้อ 1 หรือ 2 หรือ 3 ในมาตรานี้ ให้ประชาชนสภาเป็นผู้เสนอต่อมหาวิทยาลัยประกาศใช้ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

มาตรา 116 หากมีการลงมติแก้ไขธรรมนูญตามมาตรา 115 (3) ให้มีการประชุมสมาชิกเพื่อตั้งอนุกรรมการแก้ไขธรรมนูญขึ้นมา ประกอบด้วยตัวแทนจากสภา องค์การบริหาร และสมาชิกอื่นฝ่ายละเท่า ๆ กันตามมติที่ประชุม

มาตรา 117 การแก้ไขธรรมนูญขององค์การนักศึกษาตามมาตรา 116 ให้กระทำให้เสร็จสิ้นภายใน 20 วัน นับตั้งแต่วันที่แต่งตั้งอนุกรรมการแก้ไขธรรมนูญ และเสนอสภา เพื่อให้ความเห็นชอบ

หมวดที่ 13 หมวดเฉพาะกาล

มาตรา 118 ให้องค์การบริหาร สภา สโมสร และชมรมประจำปีการศึกษา 2535 ทำหน้าที่ภายใต้
 ธรรมนูญขององค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พุทธศักราช 2535 จนกว่า
 จะมีการเลือกตั้งและแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกสภาชุดใหม่

มาตรา 119 ให้ยุบชมรมที่มีอยู่ทั้งหมด หลังจากการแต่งตั้งคณะกรรมการองค์การบริหาร และ
 สมาชิกสภาประจำปีการศึกษา 2536 และให้ดำเนินการจดทะเบียนขึ้นภายใน 30 วัน

มาตรา 120 ให้ทรัพย์สินของชมรมที่ถูกยุบ ตามความในมาตรา 119 ซึ่งอยู่ภายใต้การรับผิดชอบ
 ขององค์การบริหาร ส่วนหนี้สินของชมรมที่ถูกยุบตามความมาตรา 119 ให้คณะกรรมการชมรม
 ประจำปี 2535 เป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา 121 ให้สโมสรประจำปี 2531 ยกร่างข้อบังคับสโมสรคณะภายใต้ธรรมนูญนี้ ให้เสนอ
 ผ่านองค์การบริหาร เพื่อเสนอต่อสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วให้สโมสรเสนอคณะ วิทยาลัย
 ประกาศใช้ต่อไป

มาตรา 122 ในการเลือกตั้งทั่วไปปีการศึกษา 2536 ให้ยกเว้นข้อความตามมาตรา 11 มาตรา 42
 มาตรา 72 และให้องค์การบริหารชุดปัจจุบันดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การบริหาร สมาชิก
 สภา คณะกรรมการบริหารสโมสร ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต
 นักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ พ.ศ. 2528 ให้เหมาะสมและสะดวกในการปฏิบัติยิ่งขึ้น และเพื่ออนุวัติ
 ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือที่ นร 0210/24537 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2535
 รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยจึงวางระเบียบการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมกิจกรรม
 นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการ
 ส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ พ.ศ. 2536”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกระเบียบการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยต่าง ๆ พ.ศ. 2528

ข้อ 3 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการผ่อนคลายระเบียบการเบิกจ่ายเงิน
 ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ” ทำหน้าที่พิจารณากำหนดวิธีการ
 และผ่อนคลายการเบิกจ่ายเงิน การสั่งจ้าง การสั่งซื้อสิ่งของ ค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ โดยมี
 ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนสำนักงาน
 ตรวจสอบเงินแผ่นดิน ร่วมเป็นกรรมการ

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“โครงการ” หมายถึง โครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ในเรื่องกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และบำเพ็ญประโยชน์

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการผ่อนคลากระเบียบการเบิกจ่ายเงิน ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ

“ใบสำคัญจ่าย” หมายถึง หลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หรือใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกใบเสร็จรับเงินได้

ข้อ 5 เงินตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ข้อ 6 เงินตอบแทนเจ้าหน้าที่อาสาสมัครปฏิบัติงานประจำสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ให้เบิกจ่ายได้ดังนี้

(1) เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร ให้เบิกจ่ายตามระดับคุณวุฒิในอัตราที่ทางราชการกำหนด

(2) นิสิตนักศึกษาอาสาสมัคร ให้เบิกจ่ายในอัตราคนละไม่เกิน 60 บาทต่อวัน

ข้อ 7 เงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ สำหรับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาประจำสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ให้เบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกจ่ายในอัตราตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

(2) เจ้าหน้าที่อาสาสมัครตามข้อ 6 (1) ให้เบิกจ่ายในอัตราตามระเบียบ

กระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม

ข้อ 8 ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานตามโครงการ ให้เบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ผู้ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ แล้วแต่กรณี

(2) ผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัครตามข้อ 6(1) ให้เบิกจ่ายตามอัตราในหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยอนุโลม

(3) ผู้ที่เป็นนิสิตนักศึกษาร่วมโครงการ หรือนิสิตนักศึกษาอาสาสมัครตามข้อ 6 (2) ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ดังนี้

ก. ค่าอาหารในอัตราคนละไม่เกิน 60 บาทต่อวัน

ข. ค่าพาหนะในอัตรายานพาหนะชั้นต่ำสุด

ค. ค่าเช่าที่พักในอัตราไม่เกินต่ำสุด ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

(4) ผู้ที่ไม่ใช่ข้าราชการหรือลูกจ้างหรือนิสิตนักศึกษา ให้เบิกจ่ายตามระเบียบหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

(5) การใช้จ่ายพาหนะในการปฏิบัติงาน ให้ปฏิบัติดังนี้

ก. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจ้างพาหนะสำหรับการเดินทางให้เบิกจ่ายค่าจ้างเหมาได้เท่าที่จ่ายจริงโดยประหยัด

ข. ในกรณียืมรถส่วนราชการใช้ให้เบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและล้อเส้นเท่าที่จ่ายจริงโดยให้ซื้อจากตัวแทนของสำนักงานจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยในลำดับแรก ถ้าไม่มีตัวแทนของสำนักงานจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยในท้องถิ่นนั้น ก็ให้ซื้อจากที่อื่นได้เท่าที่จำเป็น โดยให้หัวหน้ากลุ่มหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย หมายเหตุไว้ในใบสำคัญคู่จ่ายเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน

ข้อ 9 ค่ารักษาพยาบาลสำหรับนิสิตนักศึกษาที่เจ็บป่วยเนื่องจากการออกปฏิบัติงานตามโครงการให้เบิกจ่ายได้ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโดยอนุโลม

ข้อ 10 ค่าวัสดุและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในการปฏิบัติงานส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามโครงการให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงและโดยประหยัด

ข้อ 11 ค่าใช้จ่ายในการอบรม ประชุม สัมมนา ให้เบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ และหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการสำหรับบุคคลภายนอก

ข้อ 12 ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผล และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง และโดยประหยัด

ข้อ 13 การซื้อ การจ้าง หรือการเช่า ตามโครงการให้ดำเนินการดังนี้

(1) ในกรณีซื้อหรือจ้างในท้องที่ที่ตั้งของมหาวิทยาลัย หรือสถาบัน ให้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

(2) กรณีซื้อหรือจ้างในท้องที่ปฏิบัติงานตามโครงการ ให้ดำเนินการดังนี้

ก. การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีตกลงราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาไม่เกิน 50,000 บาท ให้ใช้ใบสำคัญคู่จ่ายเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ต้องมีข้อตกลงซื้อหรือจ้างเป็นหนังสือก็ได้

ข. การซื้อหรือจ้างโดยวิธีสืบราคา ได้แก่ การซื้อหรือจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกินกว่า

50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท ให้ดำเนินการสืบราคาอย่างน้อย 2 แห่ง โดยไม่ต้องมีข้อตกลงซื้อหรือจ้างเป็นหนังสือก็ได้

ค. กรณีการซื้อหรือการจ้างนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในข้อ ก. และ ข. ให้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ

(3) การเช่าวัสดุ ครุภัณฑ์ และอื่น ๆ ให้ดำเนินการโดยวิธีตกลงราคาในวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท

ข้อ 14 การสั่งซื้อ สั่งจ้าง หรือสั่งเช่า ครั้งหนึ่งให้เป็นอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่ง และภายในวงเงินดังต่อไปนี้

(1) อธิการบดีไม่เกิน 300,000 บาท

(2) ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเกินกว่า 300,000 บาทขึ้นไป

ผู้มีอำนาจอนุมัติจะมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ โดยคำนึงถึงตำแหน่งและหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจนั้นเป็นสิ่งสำคัญ และให้ส่งหลักฐานการมอบอำนาจแนบมาพร้อมกับใบสำคัญคู่จ่าย เพื่อขอเบิกจ่ายเงินด้วยทุกครั้ง

ข้อ 15 ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบัน ยืมเงินตามจำนวนที่ได้รับอนุมัติในแต่ละโครงการได้ และให้ส่งใบสำคัญคู่จ่ายพร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายใน 30 วัน หลังจากเสร็จสิ้นโครงการนั้น ๆ

ข้อ 16 กรณีที่มีความจำเป็นต้องเบิกจ่ายเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมีอำนาจอนุมัติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ 17 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกจากนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ข้อ 18 ผู้ใช้สิทธิเบิกจ่ายเงินตามระเบียบนี้แล้ว ห้ามใช้สิทธิเบิกเงินประเภทเดียวกันตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับอื่นใดอีก

ข้อ 19 การปฏิบัติอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ 20 ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย หรือผู้ที่ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมอบหมาย เป็นผู้พิจารณาอนุมัติโครงการ

ข้อ 21 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจหรือวินิจฉัยชี้ขาด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ข้อ 22 ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 23 การดำเนินการใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบฉบับนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไป ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต

นักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ พ.ศ. 2528 จนกว่าการดำเนินการแล้วเสร็จ หรือจนกว่าจะสามารถดำเนินการตามระเบียบนี้ได้

ข้อ 24 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

การขออนุมัติจัดกิจกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

เพื่อให้การขออนุมัติจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีลำดับขั้นตอน จึงปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เอกสารการขออนุมัติ

1. หนังสือขออนุมัติจัดกิจกรรมพร้อมแนบโครงการในการจัดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย สถานที่ วันเวลาในการจัดกิจกรรม ผู้รับผิดชอบโครงการ กำหนดการในการจัดกิจกรรม ตลอดจนงบประมาณที่ใช้ในโครงการ พร้อมสำเนา 1 ชุด
2. หนังสือขออนุมัติใช้อาคารสถานที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องพร้อมสำเนา 1 ชุด (ถ้ามี)
3. หนังสือขออนุมัติใช้แสงเสียงและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง พร้อมสำเนา 1 ชุด (ถ้ามี)
4. หนังสือขออนุมัติเข้าหอพักเกินเวลา พร้อมสำเนา 1 ชุด (ถ้ามี)
5. หนังสือขอใช้รถ พร้อมสำเนา 1 ชุด (ถ้ามี)
6. หนังสือขอให้มหาวิทยาลัยออกหนังสือติดต่อกับหน่วยงานภายนอก ในเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการที่เสนอ พร้อมสำเนา 1 ชุด

2. ลำดับขั้นตอนการขออนุมัติ

1. สำหรับองค์การบริหารองค์การนักศึกษา มีขั้นตอนดังนี้คือ
  - 1.1 ส่งเรื่องที่ฝ่ายเลขานุการองค์การบริหารองค์การนักศึกษา
  - 1.2 ผ่านเรื่องไปทำงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสนอให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา อนุมัติ
  - 1.3 ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาพิจารณาอนุมัติ หรือเสนอรองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี พิจารณา
2. สำหรับสภาพนักศึกษา มีขั้นตอนดังนี้คือ
  - 2.1 ส่งเรื่องที่ฝ่ายเลขานุการสภาพนักศึกษา
  - 2.2 ผ่านเรื่องไปทำงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสนอให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา อนุมัติ
  - 2.3 ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาพิจารณาอนุมัติ หรือเสนอรองอธิการบดี วิทยาเขตปัตตานี พิจารณา
3. สำหรับสโมสรนักศึกษาคณะ มีขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ส่งเรื่องให้รองคณบดีหรือผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาสังกัดอยู่พิจารณา
  - 3.2 ส่งเรื่องที่ฝ่ายเลขานุการองค์การบริหารองค์การนักศึกษา เพื่อลงรับและเสนอนายกองค์การฯ หรือผู้รักษาการแทนพิจารณา
  - 3.3 ผ่านเรื่องไปทำงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสนอให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาอนุมัติ หรือเสนอรองอธิการบดี วิทยาเขตปัตตานีพิจารณา
4. สำหรับชมรม มีขั้นตอนดังนี้คือ
    - 4.1 ส่งเรื่องให้อาจารย์ที่ปรึกษาของชมรมพิจารณา
    - 4.2 ส่งเรื่องที่ฝ่ายเลขานุการองค์การบริหารองค์การนักศึกษา เพื่อลงรับและเสนอนายกองค์การฯ หรือผู้รักษาการแทนพิจารณา
    - 4.3 ผ่านเรื่องไปทำงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสนอให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
    - 4.4 ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาพิจารณาอนุมัติ หรือเสนอรองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี พิจารณา
  5. สำหรับนักศึกษาวิชาเอก มีขั้นตอนดังนี้คือ
    - 5.1 ส่งเรื่องให้อาจารย์ หัวหน้าแผนกวิชา หรือหัวหน้าภาควิชาพิจารณา
    - 5.2 ส่งเรื่องให้คณะกรรมการคณะ (สโมสรรคณะ) พิจารณา
    - 5.3 ส่งเรื่องที่ฝ่ายเลขานุการองค์การบริหารองค์การนักศึกษา เพื่อลงรับและเสนอต่อนายกองค์การฯหรือผู้รักษาการแทน
    - 5.4 เสนอให้รองคณบดี หรือผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะซึ่งนักศึกษาสังกัดอยู่ พิจารณาอนุมัติ หรือเสนอคณบดีพิจารณา
  6. สำหรับกลุ่มนักศึกษาทั่วไป มีขั้นตอนดังนี้
    - 6.1 ส่งเรื่องให้อาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มพิจารณา
    - 6.2 ส่งเรื่องที่ฝ่ายเลขานุการองค์การบริหารฯ เพื่อลงรับและเสนอต่อนายกองค์การบริหารองค์การนักศึกษา หรือผู้รักษาการแทนพิจารณา
    - 6.3 ผ่านเรื่องไปทำงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสนอให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาอนุมัติ หรือเสนอรองอธิการบดี วิทยาเขตปัตตานีพิจารณา

ประเภทของกิจกรรมมี 3 ประเภท

1. กิจกรรมหารายได้ของนักศึกษา
2. กิจกรรมทางวิชาการ
3. กิจกรรมอื่น ๆ

1. กิจกรรมหารายได้ของนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่จัดขึ้นเพื่อหารายได้ หรือผลประโยชน์เป็นรายได้เกิดขึ้น จะต้องดำเนินการดังนี้คือ

1.1 เขียนโครงการโดยมีหลักการ เหตุผล วัตถุประสงค์ ตลอดจนมีรายละเอียดที่จะดำเนิน

1.2 ให้หัวหน้าโครงการหรือผู้รับผิดชอบ ทำบัญชีรายรับรายจ่าย เสนอผ่านองค์การบริหาร

องค์การนักศึกษาไปยังงานกิจกรรมนักศึกษาเพื่อรับทราบในไม่เกิน 15 วัน หลังจากการเสร็จสิ้นกิจกรรม

1.3 จะต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้กับคนงานประจำอาคาร แลเจ้าหน้าที่แผนกโสตทัศนศึกษา ครั้งละ 50 บาทต่อคน โดยให้จ่ายเงินกับฝ่ายอาคารสถานที่ภายในไม่เกิน 7 วัน หลังจากการเสร็จสิ้นกิจกรรม

1.4 หากจัดกิจกรรมไม่เป็นไปตามประกาศนี้ หรือส่อไปในทางทุจริตหรือไม่เหมาะสม ด้วยประการใด ๆ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือรองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี มีสิทธิ์ ยับยั้งและให้ระงับการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ได้

2. กิจกรรมทางวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่เสริมหลักสูตร เน้นในด้านการส่งเสริมความรู้ โดยไม่มีการหารายได้ หรือมีผลประโยชน์เป็นรายได้เกิดขึ้น จะต้องดำเนินการดังนี้คือ

2.1 เขียนโครงการโดยมีหลักการ เหตุผล วัตถุประสงค์ ตลอดจนมีรายละเอียดที่ดำเนินการ อย่างชัดเจน และให้เสนอผ่านลำดับชั้นตอนตามประกาศของอนุมัติจัดกิจกรรม ข้อ ข. ให้หัวหน้าโครงการหรือผู้รับผิดชอบประเมินผลการจัดกิจกรรม เสนอให้งานกิจกรรมนักศึกษาทราบภายในไม่เกิน 15 วัน หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรม

2.2 ผู้ขอจัดกิจกรรมไม่ต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่คนงานประจำอาคาร แลเจ้าหน้าที่แผนกโสตทัศนศึกษาแต่อย่างใด

2.3 หากการจัดกิจกรรมไม่เป็นไปตามประกาศนี้ หรือส่อไปในทางทุจริตหรือไม่เหมาะสมด้วยประการใด ๆ รองคณบดีหรือผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาคณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

3. กิจกรรมอื่น ๆ หมายถึงกิจกรรมที่มีลักษณะนอกเหนือไปจากกิจกรรมหารายได้และกิจกรรมทางวิชาการเช่น กิจกรรมรับน้องใหม่ กิจกรรมสังสรรค์ต่าง ๆ เป็นต้น จะต้องดำเนินการดังนี้คือ

3.1 เขียนโครงการโดยมีหลักการ เหตุผล วัตถุประสงค์ ตลอดจนมีรายละเอียดที่ดำเนินการ อย่างชัดเจน และให้เสนอผ่านลำดับชั้นตอนตามประกาศของอนุมัติจัดกิจกรรม ข้อ ข.

3.2 ผู้จัดกิจกรรมไม่ต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่คนงานประจำอาคาร และเจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษาแต่อย่างใด

3.3 หากการจัดกิจกรรมไม่เป็นไปตามประกาศนี้ หรือส่อไปในทางทุจริตหรือไม่เหมาะสมด้วยประการใด ๆ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือรองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี มีสิทธิ์ยับยั้งและให้ระงับการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ได้

ขั้นตอนการอนุมัติจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร

1. กลุ่มนักศึกษาทั่วไป/พรรคนักศึกษา

ความเห็นอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่ม/พรรค

ความเห็นนายกองค้ำการฯ

ความเห็นหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา

คำสั่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

2. กลุ่มนักศึกษาวิชาเอก

ความเห็นหัวหน้าแผนก/หัวหน้าภาควิชา

ความเห็นนายกสโมสรนักศึกษาของคณะนั้น ๆ

ความเห็นนายกองค้ำการฯ

คำสั่งรองคณบดีฝ่ายกิจการศึกษาคณะนั้น ๆ

3. ชมรมกิจกรรม

ความเห็นชอบอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม

ความเห็นนายกองค้ำการฯ

ความเห็นหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา

คำสั่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

4. สโมสรนักศึกษา

ความเห็นรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาขณะนั้น ๆ

ความเห็นนายกองค์การฯ

ความเห็นหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา

คำสั่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

5. องค์การบริหารองค์การนักศึกษา/สถานศึกษา

ความเห็นหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา

คำสั่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

6. บัณฑิตวิทยาลัย

ความเห็นนักศึกษابัณฑิตวิทยาลัย

ความเห็นผู้จัดการหลักสูตร

ความเห็นคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ความเห็นหัวหน้างานการเงินฯ

ความเห็นหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา

คำสั่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

การจ่ายเงินตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยให้เหมาะสม กระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2533”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2533 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2521

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา” หมายถึง อาจารย์ ข้าราชการ หรือบุคลากรที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบัน โดยความเห็นชอบของทบวงมหาวิทยาลัย ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะและรับผิดชอบควบคุมการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิดของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน

ข้อ 5 อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย

(1) ประธานและรองประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน

(2) ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระดับวิทยาเขต

(3) ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระดับคณะ

(4) กรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

(5) อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม

(6) อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก

(7) ชื่อที่เรียกอย่างอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายกัน

ข้อ 6 ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย พิจารณาให้ความเห็นชอบ ในการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย หรือสถาบัน ตามจำนวนที่พอเหมาะกับความจำเป็น

ข้อ 7 ผู้ที่จะได้รับเงินตอบแทนตามระเบียบนี้ จะต้องเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิต นักศึกษาและไม่ได้เบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาสำหรับการปฏิบัติงานตามระเบียบนี้

ข้อ 8 การจ่ายเงินค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หรือสถาบันไม่เกินเดือนละ 1,400 บาท

(2) รองประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หรือสถาบัน ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระดับวิทยาเขต ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระดับคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายนิสิตนักศึกษา ไม่เกินเดือนละ 1,200 บาท

(3) อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมหรืออาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่เกินเดือนละ 1,000 บาท ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาตามระเบียบนี้หลาย ตำแหน่งให้เบิกจ่ายตอบแทนได้เพียงตำแหน่งเดียว เฉพาะเดือนที่มีการปฏิบัติงาน

ข้อ 9 การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาตามระเบียบนี้ให้ เบิกจ่ายภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับ และให้ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครั้งแรกให้ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพร้อมงบเดือน

ข้อ 10 การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา นอกเหนือจาก ระเบียบนี้ให้ขอความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ 11 ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

มาตรการป้องกันปัญหาการจัดกิจกรรม

เนื่องด้วยในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาบางกิจกรรม จะมีบุคคลภายนอกเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เกิดมีปัญหาละเอววิวาท ดังนั้นเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว จึงควรมีมาตรการป้องกันดังนี้

1. ให้อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเป็นผู้ควบคุมดูแล และให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ตลอด ระยะเวลาการจัดกิจกรรมจนกว่ากิจกรรมจะสิ้นสุด
2. ให้ผู้จัดกิจกรรมทำหนังสือขอความร่วมมือจากงานอาคารสถานที่ จัดหน่วยรักษาความปลอดภัยมาอำนวยความสะดวกและดูแลการจัดกิจกรรมตามที่เห็นสมควร
3. ให้ผู้จัดกิจกรรมหรือคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมรับผิดชอบหากมีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกาย
4. การจัดกิจกรรมทุกประเภทต้องไม่เกินเวลา 23.00 น.

ระเบียบและข้อปฏิบัติสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษารวมทั้งผู้ทำหน้าที่ผู้จัดการทีมกีฬาประเภทต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสม ตามความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงสมควรที่จะตราระเบียบข้อปฏิบัติสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม และผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ข้อ 1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จัดให้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ของนักศึกษา และสังคมส่วนรวม

ข้อ 2 ความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา

- 2.1 เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นิสิตนักศึกษา
- 2.2 เพื่อเสริมวิชาการทั้งในด้านวิชาการและอาชีพแก่นักศึกษา
- 2.3 เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และรักษาไว้ซึ่ง

เอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

- 2.4 เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมตัวรับบทบาท ภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อ

สังคมไทยในระบอบการปกครองประชาธิปไตยที่ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 3 กิจกรรมนักศึกษาใด ๆ ก็ตามจะดำเนินการได้จะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับกิจกรรมนักศึกษานั้น ๆ

ข้อ 4 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาได้แก่ อาจารย์หรือข้าราชการประจำของมหาวิทยาลัย

ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความเหมาะสม เป็นที่ยอมรับนับถือของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม

และได้รับเชิญให้มาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้จัดการทีมกีฬาทีมนั้น ๆ ทั้งนี้ด้วยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย

ข้อ 5 คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา

- 5.1 เป็นอาจารย์หรือข้าราชการประจำในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 5.2 มีความสามารถและความเหมาะสมด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ
- 5.3 สามารถสละเวลามาปฏิบัติภารกิจนี้ได้โดยสม่ำเสมอ โดยได้รับอนุญาตยินยอม

จากผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

- 5.4 ได้รับการแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อ 6 อำนาจหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา

- 6.1 ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ
  - 6.2 เป็นผู้รับผิดชอบขั้นต้นของมหาวิทยาลัยในการควบคุมดูแลกิจกรรมนั้น ๆ
- ดำเนินไปตามขอบเขต ความมุ่งหมายและระเบียบปฏิบัติไปตามโครงการกิจกรรมนั้น ๆ
- 6.3 ร่วมรับรู้ในการประชุม และดำเนินงานของกิจกรรมนั้น โดยสม่ำเสมอ
  - 6.4 หากการดำเนินการใด ๆ ของกิจกรรมนั้น ๆ เป็นไปโดยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนั้น ๆ สั่งระงับกิจกรรมนั้น ๆ ได้ แล้วรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบโดยด่วนผ่านทางกิจการนักศึกษา
  - 6.5 พิจารณาให้ความเห็นในข้อเสนอหรือ การขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ ของกิจกรรมนั้นต่อมหาวิทยาลัย (ผ่านทางกิจการนักศึกษา) ทุกครั้ง
  - 6.6 การปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจการนักศึกษาถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ด้วยการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สืบทอดประเพณีอันดีงาม และส่งเสริมให้เกิดการหล่อหลอมความเป็นสถาบัน โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังและเสริมสร้างระบบความเป็นพี่น้อง ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความผูกพัน และมีน้ำใจต่อกัน จึงให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เรื่อง การรับน้องและการประชุมเชียร์ ลงวันที่ 5 มีนาคม 2536 และประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เรื่อง การจัดกิจกรรมรับน้อง วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2541 และเพื่อให้กิจกรรมดังกล่าวดำเนินไปตามครรลองที่เหมาะสม และสอดคล้องกับแนวนโยบายในการรับน้องใหม่ และการประชุมเชียร์ของทบวงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จึงกำหนดแนวปฏิบัติไว้ดังนี้

1. องค์การนักศึกษาที่จะจัดให้มีกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ให้มี 2 กลุ่ม คือ
  - 1.1 องค์การบริหาร
  - 1.2 สโมสรนักศึกษา
2. การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ อนุญาตให้จัดได้เฉพาะภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และภายในขอบข่ายลักษณะกิจกรรมดังต่อไปนี้
  - 2.1 กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญ
  - 2.2 กิจกรรมทางศาสนาและประเพณีท้องถิ่น
  - 2.3 กิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
  - 2.4 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือพัฒนามหาวิทยาลัย หรือชุมชน

- 2.5 กิจกรรมออกกำลังกาย
- 2.6 กิจกรรมด้านวิชาการ
- 2.7 กิจกรรมประชุมเชียร์
3. ในการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่ และการประชุมเชียร์จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 2 สัปดาห์ นับตั้งแต่วันสิ้นสุดการปฐมนิเทศ
4. ในการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ เจ้าของโครงการจะต้องจัดทำโครงการโดยมีรายละเอียดที่ชัดเจน เช่น หลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ กำหนดระยะเวลาสถานที่งบประมาณค่าใช้จ่าย กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ผู้รับผิดชอบโครงการฯ พร้อมทั้งรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการและให้เสนอโครงการตามลำดับขั้นตอนผ่านคณะกรรมการรับน้องของมหาวิทยาลัย และต้องได้รับการอนุมัติหรืออนุญาตจากมหาวิทยาลัยก่อน จึงจะดำเนินการตามโครงการได้
5. ห้ามนักศึกษาที่เสพของมีนเมา สุรา ยาเสพติด หรือนักศึกษาที่ลาพักการศึกษาหรือที่อยู่ระหว่างการต้องโทษทางวินัย เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนี้โดยตรงหรือโดยอ้อม หากฝ่าฝืนให้พิจารณาลงโทษทางวินัยไม่ต่ำกว่าระดับที่เคยต้องโทษมาแล้ว
6. น้องใหม่มีสิทธิ์เข้าร่วมกิจกรรมการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ตามความสมัครใจ
7. ให้จัดกิจกรรมรับน้องหอพัก และให้คณะกรรมการบริหารหอพัก เป็นผู้ดำเนินการในการพัฒนาสร้างสรรค์กิจกรรมหอพักในรูปแบบที่เหมาะสม โดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย
8. ในการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ จะต้องไม่กระทบการเรียนการสอนและให้ละเว้นการกระทำใด ๆ อันเป็นการล่วงละเมิดทำร้ายร่างกายและจิตใจของน้องใหม่ กีดขวางทางจราจรหรือรบกวนผู้อื่น ขัดต่อระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย กฎหมายและระเบียบวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม อันจะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยส่วนร่วม
9. การละเมิดไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดข้างต้นจะต้องได้รับการพิจารณาโทษตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2534 และโทษทางอาญาแล้วแต่กรณี

9. ประวัติการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา (2550) ได้กล่าวถึงประวัติการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้ กิจกรรมนักศึกษามีความเป็นมาพร้อม ๆ กับสถาบันอุดมศึกษา คือ ในปี พ.ศ. 211 พระเจ้าอเล็กซานเดอร์ มหาราช (Alexander) ได้ทรงก่อตั้งมหาวิทยาลัยอเล็กซานเดรีย (Alexandria University) ขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยมาเซโดเนียน (Macedonian) นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรมซึ่งกิจกรรมในสมัยนั้น ส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ต่อมาในสมัยกลางการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เจริญขึ้นในทวีปยุโรป สถาบันระดับอุดมศึกษาหลายแห่งได้ถูกสร้างขึ้น เช่น มหาวิทยาลัยซาลเออร์โน (Salerno) มหาวิทยาลัยโบโลญญา (Bologna) มหาวิทยาลัยปารีส (Paris) มหาวิทยาลัยมอนท์เปลลิเออร์ (Montpellier) และมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford) นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาข้างต้นได้ร่วมกันทำกิจกรรมทางด้านวิชาการขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง

ในประเทศสหรัฐอเมริกา วิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี (William and Mary College) นับว่าเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรก ที่ได้จัดตั้งองค์การนักศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นักศึกษาได้รู้จักการร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาหลายสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย (The University of Virginia) วิทยาลัยอีวานสตัน (Evanston College) ก็ได้จัดให้มีองค์การนักศึกษาขึ้น นับว่า กิจกรรมนักศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เจริญก้าวหน้าไปมาก และในระหว่างปี พ.ศ. 2513 ถึง พ.ศ. 2523 นักศึกษาได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในด้านการบริหาร ด้านวิชาการ และด้านบริการอย่างมากมาย ในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ สถาบันอุดมศึกษาส่วนมากได้เปิดสอนวิชาทางด้านความเป็นผู้นำ (Leadership) ให้แก่นักศึกษาที่ทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาอีกด้วย สำหรับประเทศไทยนั้น ในสมัยแรกที่ได้มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา กิจกรรมนิสิตนักศึกษาส่วนมากเป็นกิจกรรมทางด้านกีฬาและด้านศิลปวัฒนธรรม จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2469 ศูนย์นิสิตแห่งแรกได้จัดตั้งขึ้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเมืองของนักศึกษา เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2494 คือ เมื่อกบฏแมนฮัตตัน รัฐบาลประกาศกฏอัยการศึกและสงทหารเข้ายึดครองมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นเหตุให้นักศึกษามหาวิทยาลัยมหาวชิราวุธธรรมศาสตร์ร่วมกันเรียกร้องให้ทหารคืนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้กับผู้บริหารมหาวิทยาลัย จากนั้นนิสิตนักศึกษาหลายสถาบัน ได้เริ่มสนใจการเมืองมากขึ้น และได้รวมตัวกันตั้งกลุ่มปริทัศน์เสวนาเมื่อปี พ.ศ. 2508 เพื่อพูดคุยกันในเรื่องปัญหาสังคม และในปี พ.ศ. 2513 นักศึกษาได้ร่วมกันจัดตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยขึ้นสำหรับกิจกรรมนักศึกษาด้านอาสาสมัครและบำเพ็ญประโยชน์

ได้รับความสนใจและคำนิยามอย่างมาก เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.2502 เป็นต้นมา และได้รับความนิยมนิยมสูงสุดในช่วงระหว่าง พ.ศ.2522-2538 ปัจจุบันรูปแบบกิจกรรมมีความหลากหลายมากขึ้นตามความสนใจและสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

10. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

10.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษาหรือสถาบัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆด้วยความสมัครใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใดๆ อันจะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ที่ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวต้องเป็นไปโดยสมัครใจของนักศึกษา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาหนึ่งวิชาใด ซึ่ง Good. (1973) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็น โปรแกรมและการดำเนินงานที่นักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้น เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ และสร้างความสนใจให้กับนักศึกษา โดยอยู่ในความดูแลของสถานศึกษา สอดคล้องกับธิดารัตน์ บุญนุษ (2543) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นการจัดกิจกรรมขององค์กรต่างๆ ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการเสริมสร้างประสบการณ์ สร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานให้กับนักศึกษา โดยการศึกษาแบบประชาธิปไตย ที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานที่จะส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณค่าของสังคม นอกจากนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545) ได้ให้ข้อคิดเพิ่มเติมว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมเพิ่มเติมให้นิสิตนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ความสามารถ เสียสละ มีวิจรรณญาณ มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยแข็งแรงหรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นคนที่มีสมบุรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายหรือคำอธิบายคำว่ากิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ไว้หลายประการ ดังนี้

นักรบ ระวีการณ (253 0) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนา นักศึกษา โดยลักษณะของกิจกรรมต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสถาบัน ในการดำเนินงานจัด

กิจกรรมนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ดำเนินการเองโดยความสมัครใจ และผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรของสถาบันให้คำแนะนำ ปรึกษา และคอยกำกับดูแลให้อยู่ในขอบข่ายของสถาบัน

อำนาจ วงษ์สมิง (2531) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เป็นกิจกรรมทั้งหลายที่สถาบันหรือนักศึกษาได้จัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ โดยมีกิจกรรมที่จัดนั้นไม่มีคะแนนเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ได้รับคำยินยอมและสนับสนุนจากสถาบันและการเข้าร่วมเป็นไปด้วยความสมัครใจ

สำเนา ขจรศิลป์ (2538) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรง นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำปรึกษาแนะนำและนักศึกษาจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ มิใช่บังคับ

สัมพันธ์ มิ่ง (2539) ได้ให้ความหมาย กิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยลักษณะของกิจกรรมต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสถาบัน ในการเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานักศึกษา ส่วนการจัดดำเนินการนั้น นิสิตนักศึกษาจะร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ โดยไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใด และมีผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรของสถาบันให้คำแนะนำ ปรึกษา และคอยกำกับดูแลให้อยู่ในขอบข่ายของสถาบัน

สร้อยญา บุญเกิด (2542) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมทั้งหลาย ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นให้แก่นักศึกษา หรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองตามความสนใจและด้วยความสมัครใจของนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาในทุกด้าน นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา การงานที่จัดขึ้นต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับมหาวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบ การดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหาร

วันที อนุพันธ์ (2543) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมที่สถาบันจัดให้และส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นไปด้วยความสมัครใจของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษา ซึ่งจะไม่มีคะแนนให้และไม่ขัดต่อระเบียบของสถาบัน การหาเงินละการบริหารงานทำโดยคณะดำเนินงานกิจกรรมนั้นๆ หรือการสนับสนุนของสถาบัน

นิตา สุวรรณประเทศ (2544) ได้ให้ความหมายของงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักศึกษาโดยอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของสถาบันและในการดำเนินกิจกรรมนั้น นักศึกษาจะต้องดำเนินการเอง โดยความสมัครใจของนักศึกษา ไม่มีการบังคับ

ราไฟ เมฆาวิบุรณ์ (2544) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่นิสิต นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นด้วยความสมัครใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์และส่งเสริม พัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนไม่มีการให้หน่วย กิตหรือคะแนนใดๆ

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมต่างๆที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้นให้นักศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นกันเองตามความสนใจ และด้วยความสมัครใจของนักศึกษาโดย มี อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารคอยให้คำปรึกษาแนะนำ ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนใน ห้องเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา

10.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้ เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดง ความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ใน สังคมของนักศึกษาเอง ที่สำคัญกิจกรรมนักศึกษาย่อมดำเนินไปไม่ได้ถ้าไม่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ซึ่ง มีวัตถุประสงค์เปรียบเทียบทิศทางการดำเนินการ เพื่อให้กิจกรรมบรรลุผลสำเร็จโดยมีผู้ที่กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยและ สถาบันการศึกษาอื่นๆ ดังนี้ (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย: 2544)

1. เพื่อพัฒนาตัวนักศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้ง ในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา และสันทนาการกิจกรรม
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตนนิตทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงาม
4. เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความ เจริญก้าวหน้า และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงที่เป็นจริงในสังคม อันจะก่อให้เกิด ความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม มี จิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม และตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม

6. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ ความสามัคคี รับผิดชอบ และเพื่อฝึกการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการ และขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

7. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ

8. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (2547) ได้สรุปวัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา

2. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในด้านอาสาพัฒนาบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนาเพื่อพัฒนา กิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อื่นๆ

3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

4. เพื่อให้ นิสิตศึกษานำความรู้ทางวิชาการและบริการ ไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง นิสิต นักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคมอันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อสังคม

6. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

7. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ

8. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

สัณญา บุญเกิด (2542) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสทำงานร่วมกันตามแนวทางประชาธิปไตย

2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม

4. เพื่อให้ นิสิตศึกษามีโอกาสทำนุบำรุง ส่งเสริม และรักษาไว้ซึ่งศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอันดี

งาม

5. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพลานามัย และบุคลิกภาพที่ดี

6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจหรือมีความถนัด

7. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบัน

นอกจากนี้ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีรัช (2553) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม

4. เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ระเบียบวินัยอันดีงาม และความมั่นคงของชาติ

5. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ

6. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งด้านวิชาการ ประสบการณ์ ความคิดและวิชาชีพ

7. เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา

8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในภาระหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติในการบำเพ็ญ

ประโยชน์และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

10. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบัน

สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษานี้ เป็นเป้าหมายสำคัญที่ทำให้กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี ทั้งนี้วัตถุประสงค์จะต้องมีขอบเขตที่ชัดเจนและคาดว่าจะสามารถปฏิบัติให้ลุล่วงไปได้ตามที่ตั้งไว้ จึงจะสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพในทุกด้านเป็นการมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาในทุกด้าน ให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมในทุกสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข

10.3 ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2543) ได้กำหนดปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพ และมีศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก

2. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการอุดมศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา

3. สร้างสรรค์ความรู้ในด้านการพัฒนานักศึกษา หรือเอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา

4. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพัฒนา กิจกรรมนักศึกษาให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ เสริมสร้างประสบการณ์จริงในวิชาชีพและชีวิต

5. ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยี สร้างแหล่งเรียนรู้ที่มี คุณภาพ

6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ให้ใช้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นแหล่งการเรียนรู้

7. สนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เห็นคุณค่า และภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น

8. ส่งเสริมการใช้หลักธรรมทางศาสนา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีจริยธรรม คุณธรรม มี ระเบียบวินัย มีสมาธิ อย่างสม่ำเสมอ

9. จัดให้มีโครงการปฐมนิเทศ ปัจฉินิเทศ

10. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางด้านดนตรี กีฬา ศาสนา การใช้ชีวิตในสังคม

11. ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านการทำงานในระหว่างเรียน

12. พัฒนาหอพักนักศึกษาให้เป็นแหล่งศึกษา

13. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาสุขภาพและนันทนาการ

14. ปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา

15. สนับสนุนให้อาจารย์บูรณาการวิชาการกับกิจกรรมนักศึกษาเข้าด้วยกัน

ในขณะเดียวกัน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับงานกิจกรรม นักศึกษาไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อัน เป็นผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะสู่ ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. งานกิจกรรมช่วยเหลือและส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาจัดตั้งกลุ่ม หรือชมรมที่มีความสนใจ ในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความแตกต่างด้านการเมือง

3. การเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่มสามารถ เสนอความคิดเห็น แสดงตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาความเข้าใจร่วมกัน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นักศึกษา รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จัก ฝึกหัดการทำงานอย่างมีระบบและฝึกความคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

4. การอำนวยความสะดวกในด้านการจัดและดำเนินการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

4.1 จัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรม สถานที่สำหรับการประชุมพร้อมทั้งจัดหา อุปกรณ์ต่างๆเพื่อการพิมพ์ การจัดทำป้ายประกาศต่างๆ รวมทั้งการจัดหาหนังสือพิมพ์

4.2 ประสานงานกับภาควิชาหรือหน่วยงานอื่นๆ ในสถาบันเพื่อสนับสนุน หรืออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น หน่วยงานรักษาความปลอดภัย ตำรวจหรือจราจร เพื่อช่วยในงานต่างๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่น เรียบร้อย มีอุปสรรคน้อยลง

4.3 จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม หรืออาจารย์แนะแนวที่มีประสบการณ์ด้านงานกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือให้แนวคิด หรือแนะแนวทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสม น่าชื่นชมและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

5. การพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจในควมมีเอกลักษณ์ของชาติชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี คนตรี นาฏศิลป์ไทย

6. การพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่พึงามสอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมของคนไทย และเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ เป็นที่ต้องการของสังคม

7. งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนและเป็นทางออกหากเกิดข้อขัดข้องใจในการศึกษาก็สามารถใช้กิจกรรมเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้

ขณะที่ Chamber & Christine (1993) กล่าวว่า เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนานักศึกษา โดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่ง Winston & Massaro (1987) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา เป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาการพัฒนาทางด้านการจัดการ และทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ

สรุปได้ว่า แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา มุ่งส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้จนเกิดทักษะและประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการผลิตนักศึกษา ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้

10.4 คุณค่าของกิจกรรมนักศึกษา ต่อการพัฒนาการของนักศึกษา

ตำนานวี ขจรศิลป์ (2538) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีกำลังทั้งทางด้านร่างกายและด้านความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี คือ

1.1 ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

1.2 ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

1.3 ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังทางด้านร่างกาย และความคิดเพื่อทำสิ่ง เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา การทำงานระหว่างอาจารย์และนักศึกษาใน กระบวนการกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่นและมีความเข้าใจอาจารย์และ สถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านกีฬา จึงเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษา

3. ความสำคัญต่อประเทศ ในแต่ละปีนักศึกษาได้ออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดาร ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนั้นยัง ช่วยให้ประชาชนในชนบทเข้าใจด้านการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ ด้านการศึกษา และการสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุงพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ ปราโมทย์ โชติมงคล (2541) กล่าวว่า หลักการสำคัญของกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็น กิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษากันเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็น เครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนรู้บทบาทหน้าที่ ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาส ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ สำนักงานอุดมศึกษา (2548) ยังได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้นนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักสนิทสนมปรึกษาหารือร่วมกันทำ กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ ประจำชมรมนักศึกษาคอยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากกิจกรรมทางด้าน วิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมใน แนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษา นั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทาง วิชาการ วิชาชีพและวิชาชีวิต จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ผลจากการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาทำ ให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ ดังนี้

1. โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น เมื่อเราได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น จะทำให้เราได้รับความคิดแปลกใหม่อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ถกเถียงจากการประชุมอันจะส่งผลให้เป็นคนที่ไม่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แง่คิดในหลายมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

2. การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ได้มีโอกาสประเมินตนเองไปในตัวว่าจุดเด่น จุดด้อยของบุคคลนั้นมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่า อันที่จริงแล้วตัวเองมีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะพบว่า ตัวเองอาจเป็นคนแข็งกระด้างจนเกินไปเป็นคนคิดมากเข้ากับใครๆ ได้ยาก ซึ่งหากบุคคลนั้นไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองช้าเกินไปทำให้โอกาสการพัฒนาจุดด้อยพลอยช้าตามไปด้วย

3. ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบันเวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่ง ย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นทั้งที่ในแต่ละวันทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมจะทำให้รู้จักแบ่งเวลา ในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัวและกิจกรรมนักศึกษาที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน บุคคลจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมบุคคลจะมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตัวเองมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามในโลกของการทำงาน บุคคลจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลหลายประเภท เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลนั้นจะสามารถทำงานกับผู้อื่นได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็น โอกาสสำคัญที่ทำให้ได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมมีปัญหาน้อยในการทำงานซึ่งกิจกรรมนักศึกษาช่วยในประเด็นนี้

5. การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้รู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพให้ดูดีเสมอ

6. การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาท และรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นแต่ละคนต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน เหนือญิกเลขาฯ การไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในบทบาทใด ก็ต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของ

ตนเอง ณ เวลานั้น เช่นในแต่ละวันอาจจะมีบทบาทในฐานะนักศึกษา ในฐานะผู้นำนักศึกษา ในฐานะศิษย์ของครู ในฐานะลูกของพ่อแม่ดังนั้นก็ไม่ได้เข้าใจคำว่าบทบาท ก็อาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่าผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมากนอกจากนี้การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นจะทำให้ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมาย แต่บางครั้งก็ไม่ได้ หมายความว่า จะได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ตนเองเสมอไป บางคนทำกิจกรรมจนเสียการเรียน เสียเพื่อน เสียคนที่รัก ฯลฯ เพราะไม่รู้จัดแบ่งเวลา ไม่รู้จักหน้าที่หลักของความเป็นนักศึกษา คือ การเรียน บางคนก็แยกไม่ออกว่าการเรียนกับกิจกรรมอะไรสำคัญกว่ากัน บางคนก็เพลินกับการทำกิจกรรมจนทำให้การเรียนเสียหาย ดังนั้นเมื่อต้องเข้ามาทำกิจกรรมจึงต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่าในฐานะนักศึกษาแล้ว การเรียนต้องถือว่ามีค่ามากที่สุดและกิจกรรมนักศึกษา ถือเป็นองค์ประกอบ อย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ สำนักงานอุดมศึกษา (2548)

รักษาติ ท่าโพธิ์ และคณะ (2549) ได้สรุปแนวคิดของนักการอุดมศึกษาต่อความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา

- สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาทางด้านร่างกายและความสนใจ โดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ร่างกายและความคิด กระทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
- ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาค้นหาอาชีพ งานนักศึกษา
- การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศ และอิริยาบถ ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด จากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก
- ทำให้มีโอกาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
- ทำให้มีโอกาเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานในด้านต่างๆ
- ทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา

- ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา
- การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในการทำกิจกรรมของนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น
- ทำให้สถาบันอุดมศึกษา ได้ทำหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้สมบูรณ์

ยิ่งขึ้น

- กิจกรรมบางกิจกรรมของนักศึกษามีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ความสำคัญต่อประเทศ

- กิจกรรมการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารอย่างไร ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ฯลฯ
- การให้ความรู้ในด้านต่างๆ ของนักศึกษาแก่ประชาชนในชนบท เช่น ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร สาธารณสุข และการศึกษา ทำให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุงพัฒนา และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
- การพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพสามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น

จากความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาตามความคิดเห็นของนักการศึกษาที่ได้กล่าวแล้วสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้สามารถพัฒนานักศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ กล่าวคือ นักศึกษาจะมีความสามารถในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านร่างกาย (Physical Quotient) หรือ PQ หมายถึง ความสามารถต่อการมีสุขภาพอนามัยดี
2. ความสามารถทางด้านสติปัญญา (Intelligence Quotient) หรือ IQ หมายถึง ความสามารถที่จะรับรู้ คิด และปฏิบัติงานต่าง ๆ อย่างชาญฉลาด
3. ความสามารถทางด้านอารมณ์ (Emotion Quotient) หรือ EQ หมายถึง ความสามารถควบคุมอารมณ์ สามารถสร้างความสุนทรีย์ในจิตใจ
4. ความสามารถทางสังคม (Social Quotient) หรือ SQ หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
5. ความสามารถทางจริยธรรม (Moral Quotient หรือ MQ หมายถึง ความสามารถในการประพฤติปฏิบัติตนไม่เห็นแก่ตัว รู้จักให้ รู้จักรับ ไม่เอาเปรียบและไม่มีเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
6. ความสามารถต่อการมีความอดทน (Adversity Quotient) หรือ AQ หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยความมานะบากบั่น

สรุปได้ว่า กิจกรรมศึกษานั้นมีคุณค่าและความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างมากซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาตัวของนักศึกษาในทุกด้านแล้ว ยังสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนักศึกษาออกไปพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและการที่มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนานักศึกษาให้เห็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ย่อมแสดงถึงความสำเร็จของการบริหารจัดการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย บัณฑิตจะต้องเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศ

10.5 ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

เนื่องจากนักศึกษามีความแตกต่างกันไปไม่ว่าด้านภูมิหลัง ความสนใจ ความสามารถ ทักษะ ดังนั้นกิจกรรมนักศึกษาจึงต้องมีความหลากหลายได้ สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นนับได้ว่ามีความสำคัญต่อที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีผู้กล่าวถึงประเภทกิจกรรมนักศึกษาดังนี้

พานี ปรีชานนท์ และคณะ (ม.ป.ป 9) ได้กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาว่า สามารถแบ่งออกตามลักษณะกิจกรรมได้ 7 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกทางด้านพืชสวน ก็เป็นสมาชิกสโมสรพืชสวน เพื่อทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปลูกและการจำหน่ายดอกไม้ ดอกประดับ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกวารสารศาสตร์และสื่อมวลชนก็เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับวารสาร หรือสิ่งตีพิมพ์ เช่นการพิมพ์จุลสารของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ
2. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูดและดนตรี เป็นต้น นิสิตนักศึกษาแทบทุกสถาบันได้จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมขึ้นประจำปี เช่น การไหว้ครู และลอยกระทง เป็นต้น
3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษากระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นหรือสร้างถาวรวัตถุเป็นสาธารณสมบัติ โดยทั่วไปนิสิตนักศึกษาจะออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดาร ยากไร้ ส่วนการช่วยเหลือประชาชนในเมืองก็จะเป็นประชาชนที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์มีหลายอย่างด้วยกันทั้งในการสร้างถาวรวัตถุ และการให้การศึกษแก่ประชาชนในด้านอาชีพ สาธารณสุข เพื่อช่วยให้ประชาชนในชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
4. กิจกรรมทางด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทักษะในการกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา นอกจากจะทำให้นักศึกษาเกิดทักษะในการกีฬาและให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรงอีกด้วย การแข่งกีฬาก็เป็นการฝึก นิสิตนักศึกษาให้มีใจเป็นนักกีฬา ด้วยกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่างๆเช่น กีฬาประเภท ฟุตบอล เทนนิส กรีฑาและกีฬาทางน้ำ เป็นต้น
5. กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่นิสิตนักศึกษา กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจัดสังสรรค์ การจัดงานเต้นรำ เป็นต้น
6. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา และยังเป็นฝ่ายควบคุมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่นๆ อีกด้วย โดยทั่วไปแล้ว กิจกรรมประเภทนี้ จะแบ่งออกเป็น สองฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ซึ่งทำหน้าที่บริหาร และฝ่ายตรวจสอบ เรียกว่า สภานักศึกษา ซึ่งทำ

หน้าที่นิติบัญญัติ องค์กรกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ องค์กรนิสิต ศูนย์นิสิต หรือสโมสรนักศึกษา เป็นต้น

7. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออก ซึ่งอาจเป็นการคัดค้าน หรือการสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคม เช่นการคัดค้านการขึ้นค่าโดยสารรถประจำทาง การสนับสนุนการลดจำนวนเที่ยวของการแข่งม้า หรือการเดินขบวนประท้วง การเลือกตั้ง ในปี พ.ศ.2500 ซึ่งนิสิตนักศึกษาเห็นว่าเป็นการเลือกตั้งที่ทุจริตและสกปรก

นักรบ ระวีการณ์ (2530) กล่าวถึงประเภทกิจกรรมนักศึกษาว่า ประเภทของกิจกรรมจะแบ่งไปตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการพัฒนานักศึกษาและลักษณะของกิจกรรม สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยจะแบ่งประเภทของกิจกรรมโดยยึดแนวทางที่ทบวง มหาวิทยาลัยกำหนดไว้คือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์

อำนาจ วงษ์สมิง (2531) ได้สรุปประเภทกิจกรรมนักศึกษาว่า ส่วนใหญ่จะจัดกิจกรรมมุ่งไปที่วัตถุประสงค์ของการพัฒนานักศึกษาในแต่ละด้าน ซึ่งกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ได้จัดขึ้นนั้น มักจะเป็นกิจกรรม 4 ด้านคือ 1. กิจกรรมทางด้านวิชาการ 2. กิจกรรมทางด้านกีฬา 3. กิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม 4. กิจกรรมอาสาพัฒนา

วัทนา อนุพันธ์ (2543) ได้สรุปการจัดประเภทของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า ประเภทกิจกรรม ส่วนใหญ่มักแบ่งตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักศึกษาของกิจกรรมแต่ละประเภท นอกจากนี้แต่ละสถาบันอาจจะจัดแบ่งประเภทของกิจกรรมแตกต่างกันออกไปด้วย ขึ้นอยู่กับการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันนั้น

นิศา สุวรรณประเภท (2544) ได้สรุปการแบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาว่า ส่วนใหญ่จะกำหนดวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จัดขึ้นนั้น มักจะเป็นกิจกรรมหลัก 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านวิชาการ 2. ด้านกีฬา 3. ด้านศิลปวัฒนธรรม 4. ด้านอาสาพัฒนา ส่วนการจัดกิจกรรมจะเน้นหนักในด้านใดนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายของสถาบันและความต้องการของนักศึกษาเป็นสำคัญ

การดำเนินการเพื่อการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะข้างต้น สามารถดำเนินการได้ในหลากหลายรูปแบบกิจกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อม ศักยภาพ และความสนใจของนักศึกษา และนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และด้วยข้อจำกัดของงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดลักษณะกิจกรรมที่จะให้การสนับสนุนการดำเนินงาน ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2550)

1. กิจกรรมด้านอาสาพัฒนาหรือบำเพ็ญประโยชน์
2. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ถูกต้อง
4. กิจกรรมสัมมนาเพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา

เมื่อสรุปแล้วว่าประเภทกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่กำหนดตามวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จัดขึ้นนั้น มักจะเป็นกิจกรรมหลัก 4 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมด้านอาสาพัฒนา ส่วนการจัดกิจกรรมจะเน้นด้านใดนั้นขึ้นอยู่กับสถาบันการศึกษาและความต้องการของนักศึกษาเป็นสำคัญ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาตามระเบียบว่าด้วยการศึกษาในชั้นปริญญาตรี(ฉบับที่2) พ.ศ.2550 ที่ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 4 ด้าน ประกอบด้วย กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านกีฬา และกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : 2554)

10.6 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้น กิจกรรมนักศึกษามีบทบาทอย่างกว้างขวางในการที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2531) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นภารกิจที่สำคัญเพราะช่วยให้นักศึกษาเจริญงอกงามเป็นคน โดยสมบูรณ์และสอดคล้องกับวิจิตร ศรีสะอ้าน (ทบวงมหาวิทยาลัย 2533) ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยบรรยายพิเศษในการประชุมสัมมนาผู้บริหารกิจการนักศึกษา วิชาการพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์และมีคุณค่าไม่น้อยไปกว่าการที่จะพัฒนาให้เป็นนักวิชาการหรือนักวิชาชีพที่เก่งกล้าสามารถ นอกจากนี้ยังมีผู้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้

ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และวันนอร์ มะทา (2528) ได้สรุปเกี่ยวกับความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาเสริมหลักสูตรว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ ช่วยแก้ปัญหาการปกครอง ช่วยให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้ค้นพบ ความถนัด ความสนใจ ความสามารถของตน สามารถแก้ปัญหาของตนเองและช่วยสังคมได้ด้วย สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตาม มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เป็นการเตรียมตัวเด็กออกไปเป็นพลเมืองดีต่อสังคม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้ระบอบประชาธิปไตย ช่วยให้เกิดรักและผูกพันกับโรงเรียน และในความคิดของนักศึกษาเห็นว่าสมาชิกทุกคนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งทางสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เป็นกิจกรรมที่ถือเป็นการให้โอกาสแก่นักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการแสดงออกถึงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการรู้จักเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542) ได้สรุปความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกาย และความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาก็มีความสำคัญต่อนักศึกษา ดังต่อไปนี้

1.1 ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

1.2 ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.3 ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังงานทางด้านร่างกายและความคิด การกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบัน และประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา จากทัศนะของนักการศึกษาและนักจิตวิทยา จะเห็นได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการอันสำคัญของสถาบันการศึกษาที่ใช้พัฒนานักศึกษา ให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬามีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษา

3. ความสำคัญต่อประเทศ ในแต่ละปีนักศึกษาประมาณ 20,000 คน ได้ออกไปพัฒนาชนบท ในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ดึงเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนั้น นักศึกษายังได้ช่วยให้ประชาชนในชนบทได้เข้าใจการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม แขนงใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษา เพื่อช่วยให้ชาวชนบทได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การแข่งขันกีฬานักศึกษาระหว่างประเทศยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของประเทศหนึ่ง กิจกรรมนักศึกษาก็จึงนับได้ว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติเป็นอันมาก

ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา อาจกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความพร้อม เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์

ในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนและเสริมสร้างคุณลักษณะในการทำงาน รู้จักการเคารพนับถือและตนเอง รู้จักการบริหารเวลา รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีม ซึ่งจะส่งผลต่อ ความเจริญเติบโตของงานของสังคมและประเทศชาติ

10.7 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา

องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้งานกิจกรรมนักศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บังเกิดผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งในที่นี้หมายถึงอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรต่างๆ ที่มีการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษา เช่น องค์กรบริหาร องค์กรนักศึกษา สโมสรนักศึกษา และชมรมต่างๆ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาคควรมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ ดังนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530)

1. รักษาระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ
2. ช่วยพัฒนากลุ่มที่ตนรับผิดชอบ
3. ดูแลสาระของกิจกรรมที่ตนเองเป็นที่ปรึกษาและลักษณะของนักศึกษา

นักรบ ระวังการณ์ (2531) ได้สรุปบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาว่า มีบทบาทสำคัญๆ ในการพัฒนานักศึกษา โดยเฉพาะทางด้านสติปัญญา ความรับผิดชอบและความ เป็นผู้นำ นอกจากนี้ที่ปรึกษาจะต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการให้คำปรึกษาและดูแล การดำเนินงานของนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายและขอบข่ายของสถาบัน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษา จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องหลักการที่สำคัญและระเบียบของกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้ง จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาให้เป็นอย่างดี อำนาจ วงษ์สมิง (2531) ได้สรุปบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อกิจกรรมนักศึกษาอย่างมาก ในการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่ สมบูรณ์ โดยเฉพาะเป็นผู้ที่มีส่วนทำให้งานกิจกรรมนักศึกษาดำเนินไปด้วยดี มีความรู้ ทันทต่อ เหตุการณ์ มีความสามารถ มีประสบการณ์ และมีเทคนิควิธีการที่จะให้งานกิจกรรมนักศึกษาดำเนิน ไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งงานอาจารย์ที่ปรึกษาดังกล่าวนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1. การสอน และการแนะนำ 2. การควบคุมดูแล 3. การให้คำปรึกษา และ 4. การประสานงาน

สำเนา ขจรศิลป์ (2533) ได้ให้ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาแก่นักศึกษาในชมรมกิจกรรม เอกสารคู่มือ กิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (2534) ได้ กำหนดอำนาจหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ให้การปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมนั้นๆ
2. เป็นผู้รับผิดชอบขั้นต้นของมหาวิทยาลัยในการควบคุมดูแลกิจกรรมนั้นๆ ดำเนินไปตาม ขอบเขต ความมุ่งหมาย และระเบียบปฏิบัติตาม โครงการกิจกรรมนั้นๆ

3. ร่วมรับรู้ในการประชุมและดำเนินงานของกิจกรรมนั้นโดยสม่ำเสมอ

4. การดำเนินการใดๆของกิจกรรมนั้นๆเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมให้อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนั้นๆตั้งระดับกิจกรรมนั้นๆได้ แล้วรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบโดยด่วน ผ่านทางกองกิจการนักศึกษา

5. พิจารณาให้ความเห็นในข้อเสนอแนะหรือการขออนุญาตในเรื่องต่างๆ ของกิจกรรมนั้นต่อมหาวิทยาลัย ผ่านทางงานกิจกรรมนักศึกษาทุกครั้ง

6. การปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ละออง วรรณโคตร (2525) ได้ให้ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาในแง่มุมหนึ่งว่า คือ ผู้ที่ซึ่งมีส่วนร่วมรับผิดชอบกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ ซึ่งต้องการพัฒนาตนเอง

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ได้สรุปความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษากรรมนักศึกษา นอกจากจะพิจารณาในเรื่องของบทบาทหน้าที่แล้ว ทางด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษากรรมศึกษาก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก อาจารย์ที่ปรึกษากรรมศึกษาคควรลักษณะดังต่อไปนี้

1. เข้าใจลักษณะนักศึกษา ธรรมชาติกลุ่ม การตัดสินใจ ธรรมชาติของวัยรุ่น และท่าทีของนักศึกษาในสถาบันนั้นๆ
2. มีความรู้เรื่องกิจกรรม หลักการจัดกิจกรรม ความสำคัญของกิจกรรม ตลอดจน มีความรู้เรื่องของชมรมดีพอสมควร
3. รู้เทคนิคการแนะแนวทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
4. มีบุคลิกภาพดี สามารถทำให้นักศึกษารู้สึกอยากเข้าใกล้ อยากปรึกษาและมีความเชื่อถือศรัทธา
5. มีธรรมชาติในวาทะ คือสามารถใช้วาจาที่สุภาพ สื่อสารเข้าใจ และกระตุ้นให้นักศึกษาอยากทำงานด้วย
6. มีเวลาเพียงพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้น เข้าร่วมประชุม หรือใช้เวลาในการให้คำปรึกษา
7. รู้จักเสียสละทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ และกำลังความคิด
8. มีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีในความประพฤติและการปฏิบัติ
9. เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว มีเหตุผล น่าเชื่อถือ และการตัดสินใจดี
10. มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถเข้ากับคนต่างวัยได้
11. มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ข้าราชการ หรือบุคลากร ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย ให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คอยให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนร่วมคิด ร่วมทำ และประสานงานกับกลุ่มนักศึกษา

10.8 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษายังมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มากมาย จากเอกสารรายงานผลการประชุมสัมมนาผู้บริหารกิจการนักศึกษากรมการฝึกหัดครู สรุปปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ (กรมการฝึกหัดครู: 2537)

1. ปัญหาด้านบุคลากรของสถาบันที่ควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ อาจารย์ไม่ให้ความสนใจกิจกรรมนักศึกษาและไม่ยอมรับเป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กรกิจกรรมนักศึกษา

2. ปัญหาด้านบุคลากรของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และไม่สนใจเป็นคณะกรรมการกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ขาดบุคลากรระดับวางแผนและดำเนินกิจกรรม

3. ปัญหาเรื่องการเงิน และงบประมาณ มีเงินให้ทำกิจกรรม แต่การเบิกเงินใช้มีปัญหาเนื่องจากกระบวนการขอใช้เงินมีขั้นตอนหลายขั้นตอน ทำให้ยุ่งยากในการขอใช้

4. ปัญหาเรื่องเวลา นักศึกษามีช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมน้อย เนื่องจากนักศึกษามีตารางเรียนมาในแต่ละสัปดาห์ ทำให้มีเวลาดำเนินงานน้อยจึงไม่สนใจทำกิจกรรมและสถาบันบางแห่งไม่มีชั่วโมงกิจกรรมนักศึกษามีแต่ชั่วโมงวิชาการให้

5. จำนวนของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมักมีจำนวนน้อยมาก

6. ปัญหาเรื่องสถานที่ที่จัดกิจกรรมบางแห่งไม่เหมาะสม และบางแห่งมีปัญหาเรื่องการขอใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม ทำให้กิจกรรมบางแห่งไม่เหมาะสม และบางแห่งมีปัญหาเรื่องการขอใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม ทำให้นักศึกษาไม่สนใจในการทำกิจกรรม

ในเรื่องปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมนักศึกษานี้ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทำให้พบประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

นักรบ ระวังการณ์ (2531) กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่องานด้านกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร
2. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความรู้และประสบการณ์
3. อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

4. คณะกรรมการนักศึกษาขาดความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เช่นการวางแผน การประสานงาน และการประเมินผล

5. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญ จึงไม่ให้ความร่วมมือ

6. มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมสนับสนุนอย่างเพียงพอ สัมพันธ์ มีถ (2539) กล่าวสรุปว่า ปัญหาที่สำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ ขาดความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา รวมทั้งสภาวะแวดล้อมต่างๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการการจัดกิจกรรม ดังนั้น การแก้ปัญหาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาจึงต้องเริ่มที่การสร้าง ความเข้าใจ ที่สอดคล้องกันของบุคคลทั้ง 3ฝ่าย เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีต่อไป

นิสา สุวรรณประเทศ (2544) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไว้ ดังนี้

1. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร
2. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ และมีจำนวนไม่เพียงพอ
3. อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร
4. คณะกรรมการนักศึกษาขาดความเข้าใจในการปฏิบัติงาน

จากประเด็นปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ได้ดังนี้

1. คณะกรรมการนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เช่นการวางแผน การประสานงาน และการประเมินผล
2. จำนวนของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีจำนวนน้อย
3. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญ จึงไม่ให้ความร่วมมือ
4. บุคลากรในฝ่ายกิจกรรมมีจำนวนไม่เพียงพอ
5. ปัญหาด้านบุคลากรของสถาบันที่ควบคุมดูแล และปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ อาจารย์ไม่ให้ความสนใจกิจกรรมนักศึกษาและไม่ยอมรับเป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กรกิจกรรมนักศึกษา
6. ปัญหาเรื่องเวลา นักศึกษามีช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมน้อย เนื่องจากนักศึกษามีตารางเรียนมากในแต่ละสัปดาห์ ทำให้มีเวลาดำเนินการน้อยจึงไม่สนใจทำกิจกรรม และสถาบันบางแห่ง ไม่มีชั่วโมงกิจกรรมนักศึกษามีแต่ชั่วโมงวิชาการ
7. ปัญหาเรื่องการเงินและงบประมาณ มีเงินให้ทำกิจกรรม แต่การเบิกเงินใช้มีปัญหาเนื่องจากกระบวนการขอใช้เงินมีขั้นตอนหลายขั้นตอน ทำให้ยุ่งยากในการขอใช้

8. ปัญหาเรื่องสถานที่ที่จัดกิจกรรมบางแห่งไม่เหมาะสม และบางแห่งมีปัญหาเรื่องการใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม ทำให้กิจกรรมบางแห่งไม่เหมาะสม และบางแห่งมีปัญหาเรื่องการใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม ทำให้นักศึกษาไม่สนใจในการทำกิจกรรม

9. ผู้บริหาร ไม่ให้ความสำคัญต่องานด้านกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร

10. มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

10.9 ความต้องการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

การจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น ฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ดำเนินงานนั้น กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาได้ให้ความสำคัญ ความสนใจมากน้อยเพียงใด และการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษานั้น ไม่เพียงแต่จัดตามเทศกาลเท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การทุ่มเทการทำงานของนักศึกษา ดังที่ นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ ดังนี้

นลินี กิติเวชกุล (2533) ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิติตจุพาลงการณั มหาวิทยาลัยสรุปความสำคัญจากแบบสอบถามปลายเปิดได้ว่า นิติตมีความต้องการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิติตดังนี้

ด้านกีฬา

1. นิติตที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายกีฬามีความเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเองในระดับมาก ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยในระดับปานกลางก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในระดับน้อย

2. ต้องการให้มีการปรับปรุงด้านการดำเนินงาน ควรเพิ่มบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านกีฬาทุกประเภท

3. ต้องการให้นิติตในคณะต่างๆ ได้เข้าร่วมกิจกรรมบ้าง มิใช่เฉพาะเจาะจงผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬาเพียงอย่างเดียว

ด้านศิลปวัฒนธรรม

1. ต้องการให้ปรับปรุงการดำเนินงานของทุกชมรม ควรเปิดกว้างกับนิติตต่างคณะให้มีกิจกรรมมากขึ้น ควรทำงานให้เป็นระบบรวมทั้งการจัดสรรงบประมาณ

2. ต้องการให้ปรับปรุงลักษณะกิจกรรม ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยและจัดงานประเพณีเพิ่มมากขึ้น ควรทำงานให้เป็นระบบรวมทั้งเปิดโอกาสการเข้าร่วมกิจกรรมของนิติตไม่ควรรีดเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ด้านบำเพ็ญประโยชน์

1. ต้องการให้ปรับปรุงการทำงาน การจัดสรรงบประมาณ กำหนดกิจกรรม เวลา รวมทั้งการทำงานของคณะกรรมการ

2. ต้องการให้ปรับปรุงลักษณะกิจกรรม ควรเน้นกิจกรรมที่นิสิตเข้าร่วมได้มากๆ แต่ละชมรมไม่ควรจัดให้วันตรงกัน และควรปรับปรุงกิจกรรมให้น่าสนใจ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ มีกิจกรรมใหม่ๆที่สร้างสรรค์ มีเป้าหมายของการทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม และควรเปิดกว้างสำหรับนิสิตอื่นๆ

ด้านส่งเสริมวิชาการ

1. ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมลักษณะของกิจกรรม ควรจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ผลงานของทุกชมรม ชักจูงให้เห็นคุณค่าของชมรมต่างๆเพื่อดึงดูดนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

2. ต้องการให้ปรับปรุงการดำเนินงานของชมรม ควรมีการวางแผนการทำงาน มีวัตถุประสงค์อันเดียวกัน และควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ กรกช ศิริ (2536) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สรุปความสำคัญได้ว่า นิสิตมีความต้องการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตดังนี้

ด้านกีฬา พบว่า นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาในระดับมากอาจเป็นเพราะ นิสิตตระหนักถึงความสำคัญก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง มหาวิทยาลัยและประเทศชาติเมื่อเปรียบเทียบความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตทุกชั้นปี มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาแตกต่างกัน นิสิตที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะประสบการณ์และการเรียนรู้ตลอดจนการเข้าร่วมคลุกคลีกับกิจกรรมกีฬาของนิสิตเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ความต้องการกิจกรรมกีฬาแตกต่างกัน

ด้านศิลปวัฒนธรรม พบว่านิสิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับมาก อาจเป็นเพราะนิสิตตระหนักถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ และมองว่ากิจกรรมด้านนี้ยังมีน้อยเมื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตที่ที่ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะในสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปมีวัฒนธรรมใหม่ๆที่หลากหลายให้พบเห็นอยู่เสมอทำให้นิสิตมองข้ามศิลปวัฒนธรรมเดิมไป

ด้านบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีนิสิตที่สังกัดคณะต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกัน ด้านส่งเสริมวิชาการพบว่า นิสิตมีความต้องการอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะมีความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆเกิดขึ้นเสมอ นิสิตมีความต้องการให้จัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

เพิ่มขึ้น ต้องการหาประสบการณ์ใหม่ๆ เมื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ของกลุ่ม ตัวอย่างพบว่า นิสิตที่สังกัดอยู่คณะต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการ แตกต่างกัน

10.10 ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน

สถาบันอุดมศึกษาพบว่า กิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญแบ่งออกเป็นประเภท และลักษณะ ได้ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ โดยการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการในสาขาที่ตนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา (ธิดารัตน์ บุญนุช, 2543) ดังที่ สมชาย บุญบาล (2541) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมด้านวิชาการโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษา ด้านสติปัญญา ประเด็นที่ผู้บริหารกับนักศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ ความสามารถในการให้คำปรึกษา ประเด็นที่ผู้บริหารเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ทันเหตุการณ์ตลอดเวลา และประเด็นที่ นักศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการที่จัด ดำเนินการแต่ละโครงการ เช่น นิทรรศการทางวิชาการจัดได้อย่างเหมาะสม และสถาบันได้จัด บรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในสาขาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่
2. กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกาย ระหว่างนักศึกษากายในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการ เล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแลพลานามัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือ และการเล่นกีฬาช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบัน ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอีกด้วย (สำเนา จจรศิลป์, 2538)

ลักษณะของกิจกรรม กีฬาที่ทบวงมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรม นักศึกษาสนับสนุนมี 2 ประเภท คือ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545)

1. กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อให้นักศึกษาทั่วไปใช้เล่นกีฬาเพื่อนันทนาการ เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจและสมัครใจในเวลาว่าง เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

2. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่มีการจัดปีละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันรับเป็นเจ้าภาพในแต่ละปี

3. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือประสานงานระหว่างนักศึกษาและท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น อีกทั้งนักศึกษายังได้รับประสบการณ์ตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคม โดยเฉพาะชนบทเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอยู่มีเหตุผลด้วยความรอบคอบ และอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนารวมทั้งมีความคิดที่ สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย และสถาบัน ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (สำเนาฯ จจรศิลป์, 2538)

ลักษณะของกิจกรรม พัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์โดยทั่วไปเป็นโครงการด้านอาสาพัฒนาการบำเพ็ญประโยชน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ฯลฯ ทั้งนี้รวมถึงโครงการทั้งในขั้นตอนการสำรวจและขึ้นการดำเนินการ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545)

1. ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียนและพัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬาจัดทำและสาธิตการจัดทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้ การจัดห้องสมุด เป็นต้น

2 ด้านสาธารณูปการ เช่น สร้างศาลาอเนกประสงค์ ถึงเก็บน้ำฝนประปา หมู่บ้านชุดสระ ขุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน และสาธารณสมบัติอื่นๆ

3. ด้านคมนาคม เช่น การสร้างซ่อมแซมสะพาน ถนน งานวางท่อระบายน้ำ

4. ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบการส่งน้ำทางการเกษตรการส่งเสริม เผยแพร่ และสาธิตความรู้ทางการเกษตร สัตวแพทย์อาสา

5. ด้านสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ ทันตแพทย์เคลื่อนที่ การให้บริการ และคำแนะนำความรู้ ความอนามัย และสาธารณสุขทั่วไป

6. ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ให้บริการความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง

รูปแบบของกิจกรรม พัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์เป็นรูปแบบของโครงการ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาของนักศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบาย ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินโครงการในรูปแบบที่มีลักษณะผสมผสาน โดยมุ่งเน้นการ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมควบคู่ไปกับการสร้างถาวรวัตถุต่างๆ แต่ไม่เน้นการก่อสร้างถาวรวัตถุ ที่มีขนาดใหญ่เนื่องจากมีงบประมาณจำกัดและต้องการกระจายโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรม เป็นจำนวนมาก ส่งเสริมการดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมของหลายสาขาวิชาชีพและหลายสถาบัน โดยมีสถาบันแห่งหนึ่งเป็นแกนกลางสำหรับพื้นที่ในการดำเนินโครงการเน้นด้านสังคมชนบทเป็น ส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการหรือความเป็นเลิศทางวิชาการ ไปในสังคมชนบททั้งใน ด้านการศึกษา การสาธารณสุข และการเกษตร เพื่อให้ความรู้ในด้านการดำรงชีวิตและการประกอบ อาชีพ ซึ่งสามารถกระทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเผยแพร่โดยตรง ได้แก่ 'การไปเผยแพร่ บริการให้แก่ประชาชนโดยอ้อม ได้แก่ เผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ แล้วให้หน่วยงานที่ รับผิดชอบไปเผยแพร่ให้กับประชาชนอีกชั้นหนึ่ง (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545) ดังที่ สุรรัตน์ จินพงษ์ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราช ภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีทัศนะต่อ การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสาธารณสุขชุมชนท้องถิ่นและด้านวิชาการชุมชนท้องถิ่น มีความ เหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น มีความ เหมาะสมในระดับปานกลาง

4. กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายต่างๆ ไปสู่เป้าหมายให้เป็นคนเก่ง ดี และมีความสุขดุจดังพระบรมราโชวาท ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ว่า “จงอย่าผลิตบัณฑิตให้เป็นเพียงคนเก่ง ” เพราะคนเก่งอย่างเดียวเป็นเพียงพลังแห่งความคิดและสร้างสรรค์ แต่จะต้องผลิตให้ เป็น “คนดี” ด้วย เพราะความดีจะช่วยเตือนสติคำจูน เป็นหางเสือที่จะทำให้รู้ ประพฤติดี ละเว้นความชั่ว ทำให้ความคิด และการสร้างสรรค์ เป็นไปในทางที่ถูกที่ควรดังนี้นักศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนาใน 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านปัญญา คือ รู้อะไร ก็รู้ความจริง คือ มีความรู้จริง เข้าถึงความจริง (รู้จริงชัดเจน ทำได้จริง)

2. มีความดีงาม ซึ่งอาจจะเรียกว่า “คุณธรรม”

3. มีความสุขหรือไม่มีทุกข์

พันธุ มนาวิน (2546) กล่าวว่า จิตลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อ พฤติกรรมของบุคคลและมีบทบาทต่อคุณภาพชีวิตของบุคคลเหล่านี้ต่อไปในอนาคต สถาบันการศึกษาจึงควรมุ่งที่จะจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆที่จะช่วยพัฒนา นอกจากนี้ในรายงานการวิจัย เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ข้อค้นพบว่าคุณธรรมจริยธรรมสำหรับบัณฑิตควรประกอบไปด้วย

1. คุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน

2. คุณธรรมจริยธรรมระดับก้าวหน้า

3. คุณธรรม จริยธรรมเชิงรุก

4. คุณธรรมจริยธรรมเป็นเลิศ

จากผลงานวิจัย เรื่องรูปแบบการพัฒนาวิสัยในตนเองแก่นิสิตนักศึกษา ได้สรุปไว้ว่า ปัญหาของนิสิตนักศึกษาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ การขาดความมีระเบียบวินัยของนิสิตนักศึกษา การพัฒนาความมีวินัยให้เกิดขึ้นแก่นิสิตนักศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็น และถือได้ว่าเป็นจริยธรรมประการหนึ่งที่พึงปลูกฝังให้แก่นิสิตนักศึกษา (ฉันทนา ภาคบังกช, 2545)

สรุป ทิศทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมสำหรับนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จากแนวความคิดในการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม อาจสรุปได้ว่า ประเด็นทางคุณธรรม จริยธรรมที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีดังต่อไปนี้

-ความซื่อสัตย์สุจริต

- ความอ่อนน้อมถ่อมตน

-ความรอบคอบ

-การมีวินัยในตนเอง

- คุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

- การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

- ความมุ่งมั่นพากเพียรพยายาม (ความอดทนอดสาหัส)

- จิตใจของความเป็นผู้นำ

- ความรับผิดชอบ

- จิตใจที่คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม

- จรรยาบรรณวิชาชีพ

และเมื่อนำประเด็นต่างๆ มาสังเคราะห์เป็น แนวคิด (concept) เพื่อกำหนดทิศทางการ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์แก่นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึง กำหนดทิศทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่นิสิตนักศึกษาได้ดังนี้

1. จริยธรรมเพื่อการทำงานและการประกอบอาชีพ

1.1 มุ่งเน้นในเรื่องคุณธรรมในการทำงาน

1.2 คุณธรรมจริยธรรมตามกรอบวิชาชีพ หรือที่เรียกว่า “จรรยาบรรณวิชาชีพ”

2. จริยธรรมในการดำรงชีวิต มุ่งเน้นในเรื่องการเสริมสร้างทักษะชีวิต ในตนเอง

ความสามารถในการจัดระเบียบชีวิตการมีความมุ่งมั่น พากเพียร พยายาม ความ รับผิดชอบต่อตนเอง การมีค่านิยมการเรียนรู้ การมีค่านิยมพอเพียง ขยัน ประหยัด ค่านิยมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเห็น ความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

3. จริยธรรมที่มีต่อสังคมส่วนรวม มุ่งเน้นในเรื่องการมีจิตสาธารณะ จิตใจที่คิดถึง ประโยชน์ส่วนรวมจิตใจแห่งการเสียสละจิตใจของความเป็นผู้ให้

สรุปได้ว่าประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นตาม จุดมุ่งหมายของแต่ละกิจกรรมและนโยบายของสถาบัน สามารถสรุปประเภทของกิจกรรมโดยรวมได้ ดังนี้ คือ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มุ่ง พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้นักศึกษา กิจกรรม กีฬาและ ส่งเสริมสุขภาพ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาอีกด้วย กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม เป็น กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรม เป็นกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่นิสิตนักศึกษาในด้านการทำงานและการ ประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตสังคมส่วนรวมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและ เอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

10.11 แนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมนักศึกษาควรมียึดหลัก ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมควรเป็นไปเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษา
  2. นักศึกษาควรได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัดของตน
  3. เวลาที่จัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน
  4. โครงการกิจกรรมทุกโครงการต้องมีการสร้างเสริม โดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก
  5. กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นควรจะได้รับความเห็นชอบร่วมกันระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา การดำเนินกิจกรรมใดๆ ต้องไม่ขัดกับระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันและกฎหมายบ้านเมือง
- ส่วน Middleton ได้กล่าวถึงการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ควรมียึดหลักดังต่อไปนี้
1. นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของสถาบัน
  2. การให้นักศึกษามีส่วนร่วมและเข้าร่วมในกิจกรรมใดๆ ให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย
  3. กิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมนักศึกษาในด้านการปรับตัว
  4. โครงการกิจกรรมทุกโครงการต้องเป็นกิจกรรมสร้างเสริม โดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก
  5. กิจกรรมต่างๆควรได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และอาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้แนะนำที่ดี
  6. ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาควรให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
  7. นักศึกษาและบุคลากรที่ทำงานผูกพันกับกิจกรรมนักศึกษาต้องเป็นผู้มีความกระตือรือร้น
  8. ผู้บริหารสถาบันควรอำนาจยับยั้งได้ แต่ไม่ควรใช้อำนาจนั้นบ่อย
  9. งานของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาควรมียึดเป็นส่วนหนึ่งของงานครู
  10. เวลาที่จัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน
  11. สถาบันการศึกษาและแหล่งชุมชนจะต้องทราบเกี่ยวกับโครงการของกิจกรรมต่างๆ
  12. ต้องถือว่างานกิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญเท่าๆ กับงานด้านอื่นๆ ของสถาบัน
  13. กิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นควรมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทางวิชาการ

14. นักศึกษาควรได้รับการแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมกับความถนัดของตนเอง

15. การจัดกิจกรรมนักศึกษาคควรให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

16. กิจกรรมนักศึกษาคควรส่งเสริมค่านิยมที่ดี

วรเดช จันทรร (2545) ได้กล่าวถึงแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก ด้วยการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้หลากหลายและน่าสนใจ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยี สร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณธรรม

2. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการ สนับสนุนปัจจัยที่สร้างความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจของนักศึกษา

3. สร้างสรรค์ความรู้ ปรับปรุงหลักสูตรที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง บูรณาการหลักสูตรการเรียนการสอนกับกิจกรรมนักศึกษา

ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2545) ได้กำหนดแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อาสาพัฒนาชนบท

2. ส่งเสริมให้นักศึกษาสนใจและฟื้นฟู ตลอดจนเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

3. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

4. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนักศึกษา ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่างๆ

5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

6. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

7. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และมีความสามารถโดยรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

นอกจากนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย (2543) ยังได้กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เป้าหมายของงาน การกิจหลักของงานกิจกรรมนักศึกษาคือการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุภารกิจหลักดังกล่าวเป้าหมายของงานกิจกรรมนักศึกษา คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมที่มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาและมีคุณภาพดี

2. ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ดังที่กล่าวไว้แล้วในส่วนขอประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษา

3. การบริหาร

3.1 การจัดองค์การ ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาต้องจัดสายการบังคับบัญชาภายในองค์กรกิจกรรมนักศึกษาและในแต่ละงานให้ชัดเจน งานแต่ละงานต้องกำหนดนโยบาย วิธีการดำเนินงาน และหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน

3.2 บุคลากร สถาบันอุดมศึกษาต้องทำการฝึกอบรมคณะกรรมการองค์กรกิจกรรมนักศึกษาทุกองค์การให้มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษา ระเบียบการเงิน และกฎระเบียบอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

3.3 สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งอำนวยความสะดวกที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดเพิ่มขึ้นเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษามีดังต่อไปนี้

(1) อาคารหรือสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่ทำการสโมสรหรือชมรมกิจกรรมให้เพียงพอกับจำนวนองค์กรกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน

(2) อาคารหรือสถานที่จัดกิจกรรมนักศึกษา

(3) อาคารกีฬา สนามกีฬา และศูนย์สมรรถภาพทางกาย (Fitness Center)

(4) อุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการออกกำลังกายและการฝึกซ้อมกีฬาของนักศึกษา รวมทั้งอุปกรณ์กีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ

(5) รถยนต์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆของสถาบันอุดมศึกษาที่อนุญาตให้นักศึกษาใช้เพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้เมื่อนักศึกษามีความจำเป็น

3.4 งบประมาณ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรมของนักศึกษา ดังนี้

(1) กำหนดกฎระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในการนำเอาเงินบำรุงกิจกรรมนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาเก็บจากนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

(2) กำหนดกฎ ระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในการนำเอาเงินบำรุงกีฬาที่สถาบันอุดมศึกษาเก็บจากนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการกีฬาของนักศึกษา

(3) กำหนดกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการหารายได้ขององค์การกิจกรรมนักศึกษาการจัดสรรงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง และการเก็บรักษาเงินขององค์การกิจกรรมนักศึกษา

3.5 ความรับผิดชอบตามกฎหมาย ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษาต้องกำหนดกฎ ระเบียบ พร้อมทั้งมาตรการในการป้องกันปัญหาและอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เช่น ปัญหาการล่องละเมิดสิทธิและเสรีภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษารุ่นพี่หรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการเดินทางและการจัดกิจกรรมภายนอกวิทยาเขต

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและชุมชน ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกประเภททุกรายการให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาได้ทราบอย่างทั่วถึง

(2) แสวงหาอาจารย์และบุคลากรด้านอื่นของสถาบันอุดมศึกษา มาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาของกิจกรรมนักศึกษา หรือผู้ฝึกสอนกิจกรรมนักศึกษา

(3) ร่วมกับองค์การกิจกรรมนักศึกษาเพื่อแสวงหาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรของชุมชนที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวกับกิจกรรมประเภทต่างๆ มาทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกิจกรรมนักศึกษาหรือวิทยากรในการจัดสัมมนา

(4) ร่วมมือกับองค์การกิจกรรมนักศึกษาเพื่อแสวงหาหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณหรือวัสดุที่ใช้จัดกิจกรรมนักศึกษา

3.7 จรรยาบรรณ บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(1) ไม่เปิดเผยข้อมูล หรือเรื่องส่วนตัวของนักศึกษากับผู้อื่น ยกเว้นในกรณีที่เป็นงานวิชาการ เช่น การวิจัยซึ่งต้องได้รับการอนุญาตจากนักศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องไม่ระบุชื่อและนามสกุลของนักศึกษา

(2) คำนึงถึงสวัสดิภาพของนักศึกษาและจะไม่กระทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่นักศึกษาอย่างไม่เป็นธรรม

(3) ไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคลหรือหน่วยงานใดให้นักศึกษาฟังในทางที่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่นักศึกษาหรือความแตกฉานแก่บุคลากรหรือหน่วยงานนั้นๆ

(4) ตระหนักในข้อจำกัดเกี่ยวกับการศึกษา ประสบการณ์ และความสามารถของตนเอง หากมีนักศึกษาที่มีปัญหาที่เกินความสามารถของตนเองที่จะช่วยเหลือได้ต้องส่งนักศึกษาไปรับบริการบริการจากบุคลากรที่มีความสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้

3.8 การประเมินผล ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาของแต่ละองค์การกิจกรรมนักศึกษาเป็นประจำ หัวข้อการประเมินนั้นอาจรวมถึงความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คุณภาพของกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังที่ Harro (1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ซึ่งจะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษานั้น พบว่า การจัดการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คือ การปลูกฝังและพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกๆ ด้านนโยบายและการตัดสินใจของสถาบันควรขึ้นอยู่กับเหตุผลด้านศีลธรรมและภูมิหลังทางด้านการศึกษาไม่ควรใช้อำนาจ เนื่องจากนักศึกษามีความแตกต่างกันในด้านวุฒิภาวะ การควบคุมกิจกรรมควรกำหนดขอบเขตไว้กว้างๆ และสามารถยืดหยุ่นได้ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาในด้านกิจกรรมไม่มีความน่าสนใจ มีเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย เนื่องจากเวลาเรียนตรงกับเวลาที่จัดกิจกรรม ด้านอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมให้ความร่วมมือน้อย และที่สำคัญคือนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เพราะให้ความสนใจเรื่องการเรียนมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมดังนั้นจึงต้องมีการประเมินผลหรือทำการศึกษาวิจัยเพื่อนำไปแก้ปัญหาคต่อไป

สรุปได้ว่า แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นเรื่องที่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึง เพื่อการบริหารจัดการที่เป็นไปตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพราะนอกจากจะทำให้การจัดดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนแล้ว อาจส่งผลให้การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาเกิดปัญหาน้อยที่สุด

10.12 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์และพึงประสงค์ของสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์และพึงประสงค์ของสังคม ได้มีผู้เสนอแนวคิดเพื่อการพัฒนาการศึกษา ไว้ดังนี้

สำเนา ขจรศิลป์ (2538) ได้เสนอเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาไว้ 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การพัฒนาเอกลักษณ์ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาระบบค่านิยม การพัฒนาคุณธรรม และพัฒนาเป้าหมายด้านอาชีพ
2. การพัฒนาทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ทักษะในการสื่อสาร โดยเฉพาะผู้ที่มีความแตกต่างในด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม

3. การพัฒนาทักษะในด้านการการเรียนและสติปัญญา ซึ่งจะช่วยให้เป็นบุคคลที่มีความสนใจและทำการศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ๆตลอดชีวิต

4. การพัฒนาด้านสุนทรียภาพ คือการพัฒนาความเข้าใจ เห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งในธรรมชาติและศิลปะ ตลอดจนการพัฒนาทักษะในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

5. การพัฒนาด้านร่างกายและทักษะในด้านนันทนาการ คือการพัฒนาความเข้าใจเห็นคุณค่าและบูรณาการกิจกรรมนันทนาการเข้ากับลักษณะการดำรงชีวิตของคน

ประนอม รอดคำดี (2538) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสุขสมบูรณ์ของนักศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาชีวิตของนักศึกษา โดยจะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความเป็นคน โดยสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านร่างกาย บุคคลสามารถคงสภาพความยืดหยุ่น และความแข็งแรงของหลอดเลือดและหัวใจอยู่เสมอ ไม่มีอาการเหนื่อยง่าย ไม่เจ็บหน้าอก มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ด้านการป้องกันโรค รู้ อาการเริ่มต้นของการเจ็บป่วย รวมทั้งรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์

2. ด้านสังคม แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมหรือเสียสละเพื่อชุมชน อันแสดงถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของคนกับคน และคนกับธรรมชาติ เพื่อสร้างความสุขความสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในสังคม

3. ด้านอารมณ์ แสดงถึงการตระหนักรู้ และยอมรับความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น การมีความรู้สึกรู้สึกต่อตนเองและต่อการใช้ชีวิตอยู่ในทางที่ดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสามารถประเมินสภาพอารมณ์และข้อเสียของตนเองได้ ตามความจริง เพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

4. ด้านสติปัญญา มีส่วนร่วมคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมทุกอย่าง รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรที่มีเพื่อขยายพรมแดนความรู้ไปสู่การพัฒนาทักษะและศักยภาพของตนจนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านสติปัญญา

5. ด้านการงานอาชีพ แสดงถึงความพอใจต่อการทำงานที่รับผิดชอบรวมทั้งความรู้สึกรู้สึกด้านดีต่อการทำงานนั้นๆ เป็นความสุขสมบูรณ์ ซึ่งครอบคลุมการเรียนและการเตรียมอาชีพในอนาคตของนักศึกษา

6. ด้านจิตวิญญาณ แสดงออกถึงการมีเป้าหมายของชีวิต รวมทั้งการแสดงความรู้สึกด้านดีงามต่อชีวิตและธรรมชาติที่อุบัติขึ้นในโลกนี้ อันเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านจิตใจและคุณธรรมสำหรับเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย

สำเนา ขจรศิลป์ (2538) เสนอว่าควรมีอย่างน้อย 7 ประการด้วยกัน คือ

1. ด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยมุ่งพัฒนาเจตคติ และทักษะในการเรียน เพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาชีพความรู้และทักษะในการบริหาร ความรู้และทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเป็นผู้ใฝ่รู้อยู่เสมอ
2. ด้านสติปัญญา โดยมุ่งเน้นพัฒนาความสามารถในกาคิด การวิเคราะห์ ความรอบคอบ ไตร่ตรองและเห็นการณ์ไกล
3. ด้านสังคม โดยเน้นการพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น โดยกระบวนการประชาธิปไตย กิริยามารยาทในสังคม มนุษย์สัมพันธ์ และรอบรู้ทั้งวัฒนธรรมไทยและต่างชาติ
4. ด้านอารมณ์ โดยเน้นการทำความเข้าใจอารมณ์ของตนเอง การปรับและควบคุมอารมณ์ ตลอดจนการพัฒนาอารมณ์ทางด้านสุนทรียภาพ เพื่อให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
5. ด้านเอกลักษณ์ โดยเน้นการทำความเข้าใจบุคลิกภาพของตนเองในทุกๆด้าน การพัฒนาความสนใจในอาชีพ การวางแผนเพื่อประกอบอาชีพ การวางแผนการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง
6. ด้านร่างกาย โดยเน้นการพัฒนาความเจริญเติบโตในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย การพัฒนาเจตคติ และทักษะในการรักษาสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ
7. ด้านคุณธรรม โดยเน้นคุณธรรมขั้นพื้นฐาน อันได้แก่ ความกตัญญูกตเวที ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน เสียสละเพื่อส่วนรวม ลด ละ เลิก อบายมุข ตลอดจนการส่งเสริมให้ยึดมั่นปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และจรรยาบรรณในอาชีพ

พระพรเทพเวที ประยูรต์ ปยุตโต (2532) ได้กล่าวว่าการศึกษาจะต้องเอื้ออำนวยและส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถในสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้

1. ได้กัลยาณมิตร คือ พ่อแม่ ครูอาจารย์ เพื่อ และสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เกื้อกูลต่อการพัฒนา ข้อนี้เป็นพิเศษในวัยเริ่มแรกของชีวิตเมื่อเข้าสู่สังคมใหม่
2. ชีวิตมีวินัย คือ การรู้จักระเบียบและวินัยในการดำเนินชีวิต รักษาระเบียบวินัยของสังคมไทยในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นให้มีความเกื้อกูล ไม่เบียดเบียนกัน เพื่อความมีสภาพชีวิตที่เหมาะสม เอื้อต่ออากาสที่จะจัดกิจกรรมต่างๆในการพัฒนายิ่งๆขึ้นไป
3. ใฝ่รู้ ใฝ่สร้างสรรค์ คือต้องเข้าถึงความจริง และสิ่งดีงามให้เกิดขึ้น รักสัจจะ รักงานอันเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้ก้าวหน้าต่อไป
4. เชื่อมมั่นในศักยภาพของตน คือ เชื่อมมั่นในความเป็นมนุษย์ของตน ซึ่งเป็นสัตว์ที่ฝึกฝนพัฒนาให้ประเสริฐเลิศได้ และเพียรพยายามในการศึกษา พัฒนาตนเองยิ่งขึ้น ไปให้สมบูรณ์เต็มที่

5. มีค่านิยมและทัศนคติแนวเหตุผล คือ มีความเชื่อถือทัศนคติ และค่านิยมที่ดีงาม เอื้อต่อการพัฒนา โดยเฉพาะการมองสิ่งทั้งหลายตามความเป็นไปแห่งเหตุปัจจัย รับรู้ประสบการณ์ทั้งหลาย ด้วยท่าทีของการเรียนรู้

6. มีสติกระตือรือร้นตลอดเวลา คือ มีจิตสำนึกต่อการเวลา ตื่นตัวความเปลี่ยนแปลงใจและทันต่อเหตุแห่งการเสื่อม และเหตุแห่งความเจริญ กระตือรือร้นในการป้องกันแก้ไข เหตุแห่งความเสื่อม และสร้างสรรค์แห่งความเจริญ มีจิตสำนึกการศึกษาพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

7. พึ่งพาตนเองได้ด้วยความรู้คิด หรือรู้จักคิด รู้จักใช้ปัญญาพิจารณาให้ได้ความจริง และคุณค่าหรือประโยชน์จากสิ่งทั้งหลาย สามารถคิดแยกแยะสืบค้นหาองค์ประกอบและเหตุปัจจัยของเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ คิดเป็นและคิดเองเป็นคุณลักษณะที่สำคัญยิ่งในการที่จะพึ่งตนเองได้

Chickering, Athur W. and Linda, Reisser (1993) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับด้านพัฒนานักศึกษา ไว้ 7 ประการ

1. ด้านพัฒนาความสามารถ
2. ด้านการจัดการอารมณ์
3. การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน
4. การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ
5. การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน
5. การพัฒนาเป้าหมาย
6. การพัฒนาความมีคุณธรรม

การพัฒนานิสิตนักศึกษา ตามแนวคิดของ Chickering, Athur W. and Linda, Reisser (1993) แต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถ (Developing Competence) ในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยนิสิตนักศึกษาจะพัฒนาความสามารถ 3 ด้าน คือ ความสามารถด้านสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย และความสามารถในด้านความสัมพันธ์ กับผู้อื่น หรือด้านสังคม นิสิตนักศึกษา จะมีความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถมากขึ้น เพื่อพวกเขาได้เรียนรู้ที่จะไว้วางใจในความสามารถของตนยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่น และบูรณาการทักษะต่างๆ ของเขาให้กลายเป็นความมั่นใจในตนเอง

2. การจัดการด้านอารมณ์ (Managing Emotions) นิสิตนักศึกษาหลายคนต้องประสบกับอารมณ์ในด้านไม่คิดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความโกรธ ความกลัว ความเจ็บปวด ความคิดถึง ความเบื่อหน่าย หรือความเครียด ผลจากการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวล ความโกรธ ความรู้สึกหวั่นไหว ความต้องการ ความรู้สึกผิด และความอายนั้น เมื่อมีมากเกินไป จะมีอิทธิพลต่อกระบวนการศึกษาดังนั้น จึงต้องมีการจัดการด้านอารมณ์ที่ดี งานสำคัญในการพัฒนานิสิตศึกษาด้านนี้ ไม่ได้เป็นการ

กำจัดอารมณ์ต่างๆ เหล่านี้ แต่จะต้องตระหนักและรับรู้ถึงอารมณ์ เหล่านี้ว่าเป็นสัญญาณบอกสิ่งต่างๆ

3. การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่ การพึ่งพาอาศัยกัน (Moving through Autonomy toward Interdependence) สิ่งสำคัญที่นิสิตนักศึกษาจะต้องพัฒนาในที่นี้ก็คือ การเรียนรู้ที่จะพอใจในตนเอง มีความรับผิดชอบในการบรรลุเป้าหมายที่ตนได้เลือกไว้ ไม่ถูกชักนำโดยความคิดเห็นของคนอื่น การพัฒนาในด้านนี้จะต้องนำไปสู่ความเป็นอิสระทั้งทางอารมณ์ และในด้านความต้องการความช่วยเหลือจากภายนอก และนำไปสู่การยอมรับการพึ่งพาอาศัยกันในขั้นต่อมา

4. การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ (Developing Mature Interpersonal Relationships) รวมถึง การยอมรับและชื่นชมความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถในการไกล่ฉัดผูกพันกับผู้อื่น การยอมรับความแตกต่าง นอกจากจะหมายถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลแล้ว ยังหมายความรวมถึงในบริบทที่มีความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมด้วยการตระหนักถึงความแตกต่าง การมีประสบการณ์ที่กว้างขวาง ความเปิดเผย ความอยากรู้อยากเห็น และการเป็นปรัวิสัย (objective) ไม่ยึดติดกับความเห็นของตน

5. การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน (Establishing Identity) การสร้างเอกลักษณ์นั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาการด้านอื่นๆ ที่กล่าวมาก่อนแล้ว คือ ความสามารถ การจัดการกับอารมณ์ การเป็นตัวของตัวเอง และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี การพัฒนาเอกลักษณ์นั้นเป็นกระบวนการค้นหาว่าประสบการณ์ ชนิดใด ระดับใด และการทำประสบการณ์นั้นๆ บ่อยเท่าไร ที่จะทำให้เราพึงพอใจ รู้สึกปลอดภัย และมั่นใจในตนเอง

6. การพัฒนาเป้าหมาย (Developing Purpose) เป็นการเพิ่มความสามารถในการเป็นคนที่มีความตั้งใจแน่วแน่ ความสามารถในการประเมินความสนใจและทางเลือกต่างๆ โดยจะต้องมีการวางแผนสำหรับภาระกระทำ และมีการกำหนดสิ่งที่ควรจะทำก่อนใน 3 ด้าน คือ แผนและแรงบันดาลใจเกี่ยวกับอาชีพ ความสนใจส่วนตัว และความผูกพันกับบุคคลอื่นและครอบครัว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงเป้าหมายที่แตกต่างกันของตนให้อยู่ภายใต้เป้าหมายหลักที่ใหญ่กว่าและมีความหมายมากกว่า และการมีความตั้งใจในการทำสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

7. การพัฒนาความมีคุณธรรม (Developing Integrity) การพัฒนาความมีคุณธรรมนั้นใกล้เคียงกับการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน และการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนาความมีคุณธรรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่มีลำดับซ้อนกันอยู่ คือ

7.1 ค่านิยมในด้านเกี่ยวกับมนุษย์จะเปลี่ยนจากการทำตามความเชื่อต่างๆ โดยอัตโนมัติไปสู่การรักษาความสมดุลระหว่างความสนใจของตนเองกับความสนใจของเพื่อนมนุษย์คนอื่นๆ

7.2 ค่านิยมเกี่ยวกับบุคคล เป็นการยอมรับค่านิยมและความเชื่อต่างๆ อย่างมีสติในขณะเดียวกันก็เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

7.3 การพัฒนาความเหมาะสม หมายถึง การประสานระหว่างค่านิยมส่วนตัว กับพฤติกรรมที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม

การพัฒนาทัศนคตินักศึกษาทั้ง 7 ด้าน ตามทฤษฎี Chickering, Athur W. and Linda, Reisser นั้น มีแนวความคิดมาจากการพัฒนานักศึกษาทางพุทธิปัญญา และจิตสังคมนั้นเอง การพัฒนาทั้งสองด้านมีลักษณะที่เกี่ยวข้องและสอดคล้อง โดยที่แนวคิดในการพัฒนาทางพุทธิปัญญาจะมุ่งพัฒนานิสิตนักศึกษาจากผู้ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง มีความคิด วิจรรณญาณในการรับรู้ การเชื่อ และการปฏิบัติสิ่งต่างๆด้วยตนเอง แต่ก็ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบกับประสบการณ์และความรู้ ความคิดเห็นของตนด้วย ในขณะที่การพัฒนาจิตสังคมนั้นมุ่งพัฒนาให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตามที่ควรจะเป็นหลักจิตวิทยาพัฒนาการ เช่น พัฒนา ด้านความสามารถ ร่างกาย อารมณ์ เป้าหมายในอาชีพ เป็นต้น และที่สำคัญก็คือการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง สร้างเอกลักษณ์เฉพาะตนขึ้นมา พัฒนาตนเองไปสู่ผู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง ในขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและสามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาจะต้องออกไปประกอบอาชีพ ดำเนินชีวิต สร้างครอบครัวของตนเอง และอยู่ในสังคมที่กว้างใหญ่ต่อไป เมื่อจบการศึกษาแล้วนั่นเอง

จากแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนานักศึกษาข้างต้น เป็นแนวความคิดความคิดของนักการศึกษาไทยและต่างประเทศ ซึ่งพบว่า เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษานั้นเป็นหลักการที่สำคัญในการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ในทุกๆด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ซึ่งการที่จะทำให้การพัฒนานักศึกษาบรรลุผลได้นั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาของทุกสถาบันก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษา พร้อมทุกฝ่ายจะต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนานักศึกษาในทุกๆรูปแบบอีกด้วย

10.13 สภาพและปัญหากิจกรรมนักศึกษา

ในสภาพการปัจจุบัน แม้มหาวิทยาลัยต่างๆได้นำกระบวนการพัฒนานักศึกษาผ่านกิจกรรมนักศึกษา แต่กิจกรรมนักศึกษาของเกือบทุกมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมนักศึกษายังประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ขาดแคลนงบประมาณ ขาดความร่วมมือประสานงานขององค์กรต่างๆ ขาดการวางแผน ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ขาดการประเมินผล ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม และนักศึกษาไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จัดขึ้นรวมถึง ขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการการบริหาร การปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ กฎและระเบียบบางอย่างไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนบุคลากรขาดขวัญกำลังใจในการ

ปฏิบัติงาน (ชูศักดิ์ ทิพย์เกสร และคนอื่นๆ 2529) นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม นักศึกษาที่สำคัญ และทุกสถาบันการศึกษาประสบอยู่มีดังนี้

(วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2530)

1. ความไม่เข้าใจและขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสูงสุด
  2. การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือสิ่งแวดล้อมภายในสถาบันที่มีผลต่อการพัฒนานักศึกษายังไม่กว้างขวางเพียงพอ
  3. สถานที่มีลักษณะไม่เหมาะสมและมีจำนวนไม่เพียงพอ
  4. งบประมาณมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการ
  5. บุคลากรที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
  6. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการ
  7. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไปยังขาดประสิทธิภาพ
  8. ขาดผู้นำหรือผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
  9. อาจารย์ และนักศึกษาไม่ให้ความสำคัญ และสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร
  10. องค์กรหลักที่จะให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาทั้งในและนอกสถาบันส่วนใหญ่ยังขาดประสิทธิภาพ
- ระดับ นิลพงา (2523) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง ซึ่งจากผลการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาของการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. สถาบันรับโครงการกิจกรรมต่างๆ โดยที่อาจารย์และนักศึกษาไม่เข้าใจหน้าที่อย่างแท้จริง
2. สถาบันไม่แน่ใจในทางประชาธิปไตย ขาดความเชื่อมั่นในความสามารถนักศึกษาในการวางแผน การตัดสินใจ และความรับผิดชอบ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษามีขอบเขตจำกัดมาก เพราะระเบียบกฎเกณฑ์ไม่เปิดโอกาสทั่วไป
4. กิจกรรมต่างๆ เป็นเรื่อง การแข่งขันมากเกินไป
5. กิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร
6. ขาดการประเมินผลในแง่ความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายพื้นฐาน

7. อาจารย์ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไม่ได้รับความสนใจจากวิทยาลัยในการพิจารณาเรื่องชั่วโมงการทำงาน

นพพร มานิชสุข (2524) ได้กล่าวสรุปปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. อาจารย์และนักศึกษายังขาดความร่วมมือ
2. การวางแผนโครงการ ขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง
3. ทักษะและประสบการณ์ อาจารย์และนักศึกษาที่ทักษะและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมศึกษาค่อนข้างน้อย

4. งบประมาณหรืองบสนับสนุนไม่เพียงพอ

5. ขาดอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม เช่น สถานที่ วัสดุที่ใช้ ฯลฯ

ทพวงมหาวิทยาลัย (2547) ได้สรุปปัญหาของกิจกรรมนักศึกษาในการสัมมนาผู้บริหารกิจการนักศึกษาครั้งที่ 3 ดังนี้

1. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร
2. นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สนใจและเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
3. งบประมาณสำหรับสนับสนุนไม่เพียงพอ
4. ขาดบุคลากร เช่น ผู้ดำเนินงาน อาจารย์ที่ปรึกษา
5. ขาดการประสานงานทั้งภายในสถานศึกษาและหน่วยงานภายนอก

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2531) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาว่ามีหลายประการซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังมิให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรม จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ดังจะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยบางแห่งมีกิจกรรมศึกษาน้อยมาก

2. สถาบันอุดมศึกษาส่วนมากยังขาดหลักการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาเพื่อมุ่งพัฒนานักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาจึงยังไม่เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจอย่างแท้จริง

3. กิจกรรมนักศึกษาหลายประเภทยังไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนและก่อให้เกิดปัญหาอื่นอีกหลายประการ เช่น กิจกรรมกีฬาของนักศึกษาที่มุ่งแต่ชัยชนะในการแข่งขันจึงเกิดการเอารัดเอาเปรียบ ทำให้กิจกรรมด้านกีฬาไม่เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ทำให้ขาดความสามัคคี

4. สถาบันอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากยังไม่ได้ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาอย่างกว้างขวาง เช่น วิทยาลัยพลศึกษามุ่งจัดกิจกรรมด้านกีฬา แต่มีกีฬาประเภทอื่น ๆ น้อย ละวิทยาลัยครูก็มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาน้อยมาก

5. สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ได้กำหนดหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาได้อย่างชัดเจน อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีบทบาทเป็นเพียงผู้เซ็นผ่านเท่านั้น จึงยังไม่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาอย่างแท้จริง

6. สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งขาดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ มีอุดมการณ์และเสียสละ ทั้งนี้ เป็นความก้าวหน้าของอาจารย์ไม่ได้อยู่ที่การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา แต่อยู่ที่ผลงานทางวิชาการ เช่น การเขียนตำรา และการทำวิจัย

7. นักศึกษาที่รับผิดชอบเป็นผู้จัดหรือดำเนินการกิจกรรมเป็นจำนวนมากยังไม่สามารถแบ่งเวลาระหว่างการศึกษากับการทำกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง จึงทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาตกต่ำจากการทำกิจกรรมนักศึกษา

8. นักศึกษาผู้ที่มีหน้าที่จัดกิจกรรมระดับกรรมการชมรมเป็นจำนวนมากขาดความรับผิดชอบ นักศึกษาที่จัดกิจกรรมต้องทำหน้าที่หลายอย่าง จึงทำให้กิจกรรมขาดคุณภาพ

9. บางครั้งกลุ่มนักศึกษาผู้จัดกิจกรรมมีประสบการณ์ในการทำงานไม่เพียงพอและไม่ได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา จึงทำให้กิจกรรมมีคุณภาพต่ำ

10. บางครั้งนักศึกษาจัดกิจกรรมไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ จึงทำให้เกิดปัญหาแก่ฝ่ายอื่นๆ เช่น นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรม อาจารย์ได้รับเชิญปะละผู้ปกครองนักศึกษาเป็นต้น

11. กิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดการประเมินผล จึงไม่ทราบผลของกิจกรรมตลอดจนปัญหาของกิจกรรม จึงทำให้ต้องแก้ปัญหาซ้ำวากอยู่เสมอ

จากสภาพปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว มหาวิทยาลัยหรือสถาบันซึ่งเห็นความสำคัญของการพัฒนานักศึกษาโดยกระบวนการของกิจกรรมนักศึกษา จำเป็นที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวอย่างจริงจัง การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงเป็นแนวทางหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงปัญหาความต้องการของนักศึกษาที่แท้จริง นำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนากิจกรรมนักศึกษาตรงตามความต้องการของนักศึกษาและสอดคล้องตามบริบทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการถือประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง

10.14 ปัญหาที่พบในการดำเนินงานกิจการนักศึกษาในปัจจุบัน

จากการดำเนินงานของสำนักกิจการนักศึกษาในปัจจุบันพบว่าส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุตามหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ เห็นได้จากปัญหาของนักศึกษาในปัจจุบันยังมีจำนวนมาก ได้แก่

1. ปัญหาด้านการเรียน นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาใหม่อาจยังไม่เข้าใจวิธีการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ดังที่ นูดี หนูไฟโรจน์ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากเนื้อหามากกว่า หากนักศึกษาไม่เข้าชั้นเรียนและไม่พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองก็จะทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้ และส่งผลให้เกิดปัญหาผลการเรียนต่ำ และพ่นสภาพนักศึกษาตามมาด้วย

2. ปัญหาด้านสุขภาพจิต ปัญหาด้านสุขภาพจิตที่พบในนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มาจากต่างถิ่น มักจะไม่คุ้นเคยกับการต้องมาใช้ชีวิตอยู่เพียงลำพัง ทำให้เกิดความว้าเหว่ และทำให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพจิตได้ นอกจากนี้ในปัจจุบันยังพบว่า มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งมีปัญหาสุขภาพจิตทำให้เมื่อพบปัญหาต่าง ๆ แล้วไม่สามารถหาทางแก้ปัญหาได้ จึงใช้วิธีการฆ่าตัวตาย ดังที่ ถัดดา ตั้งสุภาชัย (2552) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการฆ่าตัวตายของนักศึกษาว่าเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ขาดความอบอุ่นและความเข้าใจจากครอบครัว การเลียนแบบการแก้ปัญหาแบบผิด ๆ หรือเกิดจากความอ่อนแอขาดสติยังคิด ปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดปัญหานี้ต้องเสียใจและส่งผลถึงชื่อเสียงของของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งด้วย

3. ปัญหาด้านการเงิน มีนักศึกษาจำนวนมากในมหาวิทยาลัยที่ต้องประสบปัญหาทางการเงิน ทำให้นักศึกษาบางส่วนต้องออกจากมหาวิทยาลัยเพราะไม่มีเงินที่จะใช้จ่ายเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายส่วนตัวในปัจจุบันจะมีกองทุนกู้ยืมสำหรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ซึ่งมีส่วนช่วยเพิ่มโอกาสให้กับผู้ที่ประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่ก็อาจยังไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษบางคน ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีก เช่น การขายบริการทางเพศในนักศึกษา หรือการไปประกอบอาชีพที่ไม่สุจริตอื่น ๆ ที่เป็นปัญหาของสังคมตามมาด้วย

4. ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยจะมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาตนเอง แต่ยังคงพบว่าการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาประสบปัญหา (เคลินิวส์, 2548) เช่น กฎระเบียบไม่สอดคล้องไม่ได้รับการสนับสนุนในการทำกิจกรรมที่ไม่ได้รับการอนุมัติเนื่องจากติดขัดในด้านระเบียบต่าง ๆ หรืองบประมาณในการจัดกิจกรรมที่มีอยู่อย่างจำกัดด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้นักศึกษาใช้เวลาว่างจากการเรียนไปในทางที่ไม่ถูกต้อง รวมถึงขาดการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเรียนและการดำเนินชีวิตได้

5. ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรปัจจุบันนักศึกษาจำนวนมากที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันแบบสามมิตร (ผู้จัดการรายวัน, 2549) โดยนักศึกษาที่มีพฤติกรรมดังกล่าวมักเป็นนักศึกษาที่มาจากต่างถิ่นและมาเช่าหอพักของเอกชนเพื่ออยู่ร่วมกัน เนื่องจากหอพักเอกชนส่วนมากจะไม่แยกหอพัก

ชาย-หญิง และมักเป็นหอพักรวมและไม่มีมาตรการควบคุมความปลอดภัยของนักศึกษา และนอกจากนี้ โสภณ หมูแก้ว (2549) ได้กล่าวว่านักศึกษาชายและหญิงที่เข้ามาอยู่ร่วมกันนั้นส่วนใหญ่ไม่ได้คิดถึงอนาคตว่าจะต้องแต่งงานอยู่ร่วมกันต่อไป และจากการสอบถามนักศึกษาชายในกลุ่มดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากกว่าหนึ่งคน จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าส่งผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกเช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาหญิง ปัญหาการเกิดโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของนิสิตนักศึกษาที่ควรได้รับการแก้ไข

6. ปัญหาด้านการแต่งกาย จากปัญหาการแต่งกายของนักศึกษาที่มักเป็นไปตามสมัยนิยมหรือแฟชั่น ซึ่งแฟชั่นที่นิยมในปัจจุบันนั้นเป็นการแต่งกายที่ล่อแหลม เช่น นักศึกษาหญิงนิยมสวมเสื้อตัวเล็ก รัดรูป กระโปรงสั้น เน้นสัดส่วน และนักศึกษาชายนิยมใส่กางเกงยีนส์เข้ามาเรียน เป็นต้น ซึ่งการแต่งกายดังกล่าวไม่ถูกต้องตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย วัชรภรณ์ ฟอน โคนสูง (2548) ได้กล่าวถึงปัญหาของการแต่งกายตามแฟชั่น ไว้ว่าก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองและการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น รวมถึงมีผลกระทบในอีกหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเกิดอาชญากรรม ปัญหาโสเภณี ซึ่งจากปัญหาการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษาจะเห็นว่านอกจากจะทำให้เกิดอันตรายกับตัวนักศึกษาแล้วยังมีผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและแสดงถึงการไม่ให้เกียรติแก่มหาวิทยาลัย อีกทั้งยังทำให้ผู้พบเห็นเกิดความเสื่อมศรัทธาในตัวนักศึกษาและมหาวิทยาลัยที่นักศึกษานั้นศึกษาอยู่ด้วย

7. ปัญหาการทะเลาะวิวาท จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นทะเลาะวิวาทกัน ระหว่างนักศึกษาต่างสถาบัน การใช้อาวุธปืน ไล่ยิงกันจนเป็นเหตุให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจากการสำรวจของสวนดุสิตโพล (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต , 2552) พบว่านักศึกษามากกว่า 65% เห็นว่าการทะเลาะวิวาทมีสาเหตุเนื่องมาจากเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่สืบทอดกันมาและเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีระหว่างสถาบัน จึงเห็นได้ว่าจากเหตุดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายทั้งกับนักศึกษาที่ได้รับบาดเจ็บ หรือต้องเสียโอกาสในการศึกษาต่อไป รวมถึงทำให้คนในสังคมที่ไม่รู้เห็นเหตุการณ์ต้องมาได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำที่เกิดจากการขาดสติและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษาด้วยจากปัญหาของนักศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าสำนักกิจการนักศึกษาในปัจจุบันยังมีปัญหาด้านการดำเนินงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้สำนักกิจการนักศึกษาจึงควรปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถเข้าถึงปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษาได้อย่างแท้จริง

11. กิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต

กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมากในปัจจุบัน คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจที่มีเสรีการค้ามากขึ้น การลดหรือทำลายกำแพงภาษีศุลกากรระหว่างประเทศ กระบวนการประชาธิปไตยที่ยังลึกในวิถีความคิด วิถีชีวิตของคนไทยมากขึ้น การคมนาคมที่สะดวก และรวดเร็วทำให้การไหลบ่าของวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ การปฏิบัติ ถึงกันหมด และสิ่งที่กระทบต่อสังคมไทยมากที่สุดคือเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การติดต่อสื่อสาร เป็นไปอย่างรวดเร็วและไร้ขีดจำกัด (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : 2551)

สังคมไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง กระแสโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะการสื่อสาร ทำให้สังคมไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และขับเคลื่อนตลอดเวลา เราหยุดได้ไหม หยุดไม่ได้ แต่เลือกรับและปรับใช้ให้เหมาะกับสังคมไทย ได้ชีวิตที่เรียบง่ายเปลี่ยนเป็นการแข่งขัน ไร้หน้าใจ การไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกเปลี่ยนสภาพสังคมไทยจากวิถีชีวิตที่เรียบง่าย สงบ และเอื้ออาทร เป็นสังคมบริโภคนิยม (ซื้อได้ทุกอย่าง ใช้แต่เงิน ไปแลกเปลี่ยน) มีการแข่งขันสูง ไร้หน้าใจ ต่างคนต่างอยู่ เอารัดเอาเปรียบไม่คำนึงถึงศีลธรรม

วิกฤติทางสังคม เป็นปัญหาใหญ่ที่สังคมไทยประสบอยู่ โดยเฉพาะความประพฤติกองเยาวชน โดยเฉพาะนักเรียน นิสิตนักศึกษา มีหลายเรื่องที่คุณแล้วไม่เหมาะสม ล่อแหลม เสี่ยงต่ออันตราย บางพฤติกรรมนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสถาบันการศึกษา บางพฤติกรรมนำไปสู่การสูญเสียอนาคต บ้างสูญเสียชีวิตการเปลี่ยนแปลงข้างต้น ทำให้การเตรียม นิสิตนักศึกษาเพื่อให้เป็น “ทรัพยากรบุคคล” ที่มีความสำคัญต่อการ “สร้างสรรค์สังคม” นำพาประเทศชาติไปสู่ความผาสุกได้เปลี่ยนไปจากเดิมค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ ประเทศไทยกำลังประสบวิกฤติทางสังคมการเมือง และเศรษฐกิจ อย่างหนักดังที่ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อมวลชนทุกวัน นักวิชาการ นักการศึกษา นักคิดนักเขียน และนักพัฒนาที่มองการณ์ไกล ได้ทบทวนและหาทางเยียวยาแก้ไข แนวทางประการหนึ่งที่น่าสนใจว่าสำคัญ คือ การพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ ด้วยการกำหนดนโยบายแนวทางการจัดการศึกษา ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า

12. ปรัชญาการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีปรัชญาหรือปณิธาน เพื่อพัฒนาให้เกิด เป็นกำลังคน กำลังงาน (Manpower) คือ การผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของประเทศ ตามมาตรฐานวิชาการวิชาชีพ เป็นคนที่สมบูรณ์ (Manhood) คือ การผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อม มีสุขภาพและบุคลิกภาพดี มีสมรรถภาพสูง และเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคม บัณฑิต หรือ นักศึกษา ที่ผลิตอย่างน้อยต้องมีคุณลักษณะ 4 ประการ คือ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา: 2551)

1. เก่ง มีความรู้ เชี่ยวชาญ ชำนาญการ ทั้งทางด้านวิชาการความรู้ทั่วไป และ เชี่ยวชาญชำนาญการในแต่ละสาขาวิชาชีพ
2. ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ และการเป็นคนดี มีคุณธรรม
3. มีความสุข อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางกาย ทางใจ เบิกบานแจ่มใส ไม่เครียด แค้นชิงชังสังคม

4. สุขภาพดี มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง

โดยสรุป การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงต้องดำเนินการทั้งการเรียนการสอนเพื่อ เสริมสร้างพัฒนาความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ และสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อ พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและสามารถอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข

12.1 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการ จัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ขึ้น โดยมีเป้าหมายในการยกระดับ คุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษา ในการ สร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สนับสนุนการพัฒนา ที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย ส่วนหนึ่งของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 ได้ให้แนวทางการ พัฒนาเยาวชนนักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต ขอยกแนวทาง 2 ข้อที่เกี่ยวข้อง คือ

อุดมศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ของเยาวชนและ นักศึกษา ในรูปแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม (Socialization) สมรรถนะพื้นฐานที่ข้ามพื่นความรู้ วิชาการ (Base line competencies) การสะสมความรู้และความสามารถเชิงบูรณาการที่ฝังตัว (Tacit knowledge and ability) ที่หาไม่ได้จากการเรียนการสอนในห้องที่ขาดปฏิสัมพันธ์ โดยปรับรูปแบบ และเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม การบูรณาการกิจกรรมนอกหลักสูตรและชีวิตจริงเข้ากับ

หลักสูตร เป็นอีกแนวทางหนึ่ง เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึก มีความท้าทายต่อนักศึกษาและต่ออาจารย์ มากกว่าการสอนจากตำราอย่างเดียว

นอกเหนือจากวิชาการแล้ว อุดมศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนและกิจกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางการสื่อสาร การตัดสินใจ การพัฒนาความเป็นผู้นำการแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม ความอดทน คุณธรรม ฯลฯ

นักปรัชญาเมธีสำคัญของชาติและนักวิชาการด้านการศึกษาได้กล่าวถึงการพัฒนาเยาวชนที่น่าสนใจการเตรียมเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษาให้มีคุณภาพ ได้มีผู้รู้กล่าวถึงเรื่องนี้เป็นจำนวนมาก ขอนำเสนอเพื่อเป็นตัวอย่างดังนี้ (พระเทพโศภณ ปยุตต์ ปยุตโต : 2537) หรือที่รู้จักแพร่หลายในนาม ท่านเจ้าคุณธรรมปิฎกได้แสดงปาฐกถาเมื่อปี 2537 ว่า “...การพัฒนาเยาวชนที่ถูกทิศทางนั้น จะต้องเน้นที่ “กระบวนการให้การศึกษาก่อน” โดยเน้น “จริยศึกษาก่อนคู่พุทธศึกษา” (การปฏิบัติควบคู่คุณธรรมจริยธรรม) มิใช่เป็นการศึกษาที่เน้นทางด้านวัตถุโดยมองข้ามความสำคัญของศีลธรรม มิใช่การศึกษาที่สอนให้คนเรียนหนังสือเพื่อให้มีอาชีพแต่ไม่มีคุณธรรม การศึกษาที่ถูกต้องจะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของเยาวชนให้เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งของสังคมไทยและสังคมโลก เยาวชนควรมีคุณลักษณะ 3 ประการ คือ

ประการแรก เยาวชนจะต้องเป็นบุคคลที่ “มองกว้าง” รอบรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ใช้ปัญญาในการมองและวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงในเชิงปัจจัยสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาในเชิงจิตสำนึกทางสังคม

ประการที่สอง เยาวชนจะต้องเป็นบุคคลที่รู้จัก “คิดไกล” มีเป้าหมายที่ชัดเจน รู้จักใช้อดีตเป็นตัวกำหนดเป้าหมายให้อนาคต โดยให้ตั้งอยู่บนฐานแห่งชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อการพัฒนาตนให้ก้าวไปข้างหน้าตลอดเวลา

ประการสุดท้าย เยาวชนจะต้องเป็นบุคคลที่ “ใฝ่สูง” แต่มิได้หมายความว่า ให้เป็นบุคคลที่มีความทะเยอทะยานหวังแต่ลาภยศ มุ่งจะหาวัตถุบำเรอความสุขของตน ซึ่งคำว่า “ใฝ่สูง” ในที่นี้หมายถึง เป็นบุคคลที่ “ใฝ่ดี” มีจิตใจที่รักความเป็นธรรม ยึดความถูกต้อง ความดีงาม เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตของตนเอง...” อมเรศ ศิลาอ่อน (2541) อดีตประธานกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของบัณฑิตไทยที่อยากให้เห็นในปัจจุบันและอนาคต ควรประกอบด้วย “7 ส” กล่าวคือ

1. มีสามัญสำนึก คนที่สามารถเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ย่อมเป็นคนที่มีความรู้ มีความฉลาด แต่บางครั้งอาจขาดความเฉลียว การกระทำบางครั้งอาจกระทบจิตใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น จึงต้องใช้สามัญสำนึกเป็นกรอบของคฤหาสน์ มีความเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไป
2. มีสุขศึกษา สุขศึกษาในที่นี้ หมายถึง การรักษาที่ก่อให้เกิดความสุข เน้นที่คุณภาพของนักเรียน นักศึกษา การทุ่มเททรัพยากรและความหวังดีของผู้ใหญ่ไปยั้งเด็ก แต่คนไทยในระยะหลังๆ นี้ตรงกันข้าม กลายเป็นระบบที่ทำทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์ของผู้ใหญ่ ของผู้มีอำนาจวาสนา จึงเป็นสิ่งที่นำความทุกข์มาให้ทุกคน นักศึกษารุ่นใหม่จะต้องหาทางแก้ไขและร่วมพัฒนาการศึกษาของชาติให้เป็นแหล่งที่สร้างความสุข
3. สติ นักศึกษาถือว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ แต่ถ้าขาดสติแล้ว อาจจะทำในสิ่งที่ไม่ดี ไม่งาม ไม่ถูกต้องได้ ฉะนั้นจะต้องพยายามรักษาสติ และฝึกสติให้อยู่กับตัวไว้เสมอ
4. เสียสละ นักศึกษาน่าจะเป็นคนที่มีโชคและสร้างกรรมดีในอดีต จึงมีโอกาสเป็นนักศึกษาได้ศึกษาวิชาและศึกษาตัวเอง น่าจะเป็นคนที่มีศักยภาพที่จะทำประโยชน์ให้กับตัวเองครอบครัวและพวกพ้อง เมื่อเป็นผู้ที่มีโชค ก็ควรแบ่งโชคลาภให้กับผู้ที่ช่วยตนเองไม่ได้ ให้กับคนที่มีสติปัญญาน้อยกว่าตน
5. สังเคราะห์ นักศึกษาน่าจะหาทางฝึกฝนตนเองให้มีความรู้ ความชำนาญไม่เฉพาะการวิเคราะห์วิจัยเท่านั้น จะต้องสามารถสังเคราะห์ได้ด้วย
6. สู้ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างสูง เราจะพบว่าส่วนประกอบสำคัญในความสำเร็จของเขา คือ ความเป็นนักสู้ สู้ในกรอบกติกาที่ถูกต้อง ไม่สู้แบบใช้เล่ห์เหลี่ยมกลไก หรือสู้ด้วยวิธีการที่จะนำความเสียหายมาสู่สังคมหรือตัวเราเอง
7. สิทธิและหน้าที่ คนทั่วไปมักจะพูดถึงและเรียกร้องสิทธิ แต่สิ่งที่คู่กับสิทธิคือหน้าที่ถ้าเราเรียกร้องสิทธิของเราไม่ว่าจะในฐานะใดก็ตาม จะต้องระลึกเสมอว่าจะต้องทำหน้าที่ให้เหมาะสมกับสิทธิที่พึงได้ ผู้ที่เป็นนักศึกษาที่แท้จริงย่อมต้องระลึกและปฏิบัติตามสัจธรรมข้อนี้ ถ้าเรามีสิทธิหรืออภิสิทธิ์แล้วพยายามหลีกเลี่ยงภาระหน้าที่ ก็คงจะถือว่าตัวเราเป็นผู้นำนักศึกษาที่ดีไม่ได้ นักศึกษาคือผู้ใฝ่รู้และสิ่งที่จะต้องรู้อย่างถ่องแท้ที่สุดคือ หน้าที่ของตน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : 2551)

โดยสรุปแล้ว รูปลักษณะของคนไทยยุคใหม่ ต้องเป็นคนที่มีความสมดุลพอดีระหว่างการเป็นคนเก่งคนดี และมีความสุข โดยมีค่านิยม ดังนี้

คนดี หมายถึง คนที่มีความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของแต่ละศาสนา และรู้จักประมาณตน

คนเก่ง หมายถึง เป็นผู้ที่มีสติปัญญา มีจินตนาการ สามารถคิดริเริ่ม คิดเป็น ทำเป็นแก้ปัญหา เป็น สามารถพึ่งตนเองได้ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ มีความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรค (AQ) ประสบความสำเร็จได้ด้วยตนเอง เป็นบุคลากรที่มีความสามารถในการแข่งขันในสังคมโลกและที่สำคัญ คือ เป็นผู้ใฝ่รู้ และสามารถแสวงหาความรู้ เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และคุณสมบัติของ Global literacy คือ มีความรู้เรื่องของ IT ภาษา และวัฒนธรรมนานาชาติ

คนมีความสุข คือ ผู้ที่มีสุขภาพกายดี สุขภาพจิตดี รู้จักและรักชุมชน มีความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และสามารถปล่อยวาง (VQ) ไม่ยึดมั่นถือมั่น

การเตรียมบัณฑิตให้เป็นคนดีคนเก่งและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตามที่กำหนดไว้ในนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ จะต้องร่วมกันทุกฝ่าย ทั้งตัวนิสิตนักศึกษาเองในฐานะที่เป็นชนชั้นนำเป็นมันสมองของประเทศ สถาบันการศึกษาในฐานะผู้หล่อหลอม ให้โอกาส และประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงสถาบันทางสังคม ทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง และองค์กรทางสังคมอื่นๆ จะต้องร่วมกันหล่อหลอมสร้างสรรค์สิ่งดีงามและ โอกาสให้กับเยาวชนของชาติ ซึ่งแต่ละฝ่ายจะมีหน้าที่ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษา

- ต้องรู้หน้าที่ มีความรับผิดชอบ มีค่านิยมที่เหมาะสม เข้าใจ และภาคภูมิใจกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ติดอยู่กับสังคมและชุมชน
- รู้จักปรับตัว วางตัวเหมาะสม ตนเองต้องไม่เป็นปัญหาหรือผู้ก่อปัญหา
- สนใจปัญหาของสังคม และร่วมรับผิดชอบ มองปัญหาในลักษณะภาพรวมของประเทศ และร่วมกันคิดร่วมกันแก้ไขอย่างเต็มความสามารถ
- สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์จริง ทั้งประสบการณ์ชีวิตและทักษะในการประกอบอาชีพในลักษณะ learning by doing ในทุกครั้งที่มีโอกาส
- บูรณาการความรู้จากหลากหลายสาขา ครอบคลุมความลุ่มลึกของวิชาที่สนใจและเกี่ยวข้อง “เรียนรู้อย่างจริงจัง
- เตรียมตัวประกอบอาชีพอิสระที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ด้วยการพัฒนาองค์ความรู้ต้องรู้จักเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ด้วยการอ่าน ฟัง และสำรวจตนเอง และพัฒนารากฐานที่มั่นคง
- ความรู้ คือ อำนาจ นิสิตนักศึกษาที่จะเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ต้องอาศัยความรู้และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันกับนานาชาติ
- มีการรวมกลุ่ม เพื่อเป็นพลังของแผ่นดิน มีความรู้หลากหลายเพื่อสร้างอาชีพสร้างชาติร่วมกัน

2. สถาบันการศึกษา

- สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาให้สถาบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการปรับกระบวนการเรียนการสอน เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ปรับหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

- ปรับปรุงประสิทธิภาพอุดมศึกษา และสร้างความตระหนักในเรื่องการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ใช้อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance)

- สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย เชื่อมโยงกับท้องถิ่นเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อชุมชน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างสถาบัน

- พัฒนาคณาจารย์ บุคลากรให้มีคุณภาพ

- พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นศูนย์การศึกษานานาชาติ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เป็นกลไกในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ พัฒนาคณาจารย์ของอุดมศึกษาให้มีความสมดุลทั้งการสร้างคนและองค์ความรู้

3. สถาบันทางสังคม

- นักศึกษา พ่อแม่ผู้ปกครอง สถานศึกษา และสถาบันทางสังคมจะต้องร่วมกันรับผิดชอบหล่อหลอม และสร้างสิ่งดีงามให้กับสังคม ไม่ปล่อยให้เป็นที่ของสถาบันใดสถาบันหนึ่งเป็นการเฉพาะ

- สังคมจะต้องยกย่องเชิดชูคนดี สร้างค่านิยมให้กับเยาวชน คำหนึ่งถึง “ศักดิ์ศรีและคุณค่า” ของตนเอง รู้จักการตัดสินใจที่ถูกต้องเชิงเหตุผล ถ้าทุกฝ่ายในสังคมได้ร่วมกัน ช่วยกันพัฒนานิสิตนักศึกษาซึ่งเยาวชนของชาติ เป็นกำลังเป็นมั่นคงของประเทศแล้ว ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงของชาติบ้านเมือง ก็จะปรากฏ “คนดี สังคมดี เศรษฐกิจดี นำไปสู่ความมั่นคง สมบูรณ์พูนสุขของชนในชาติ” แนวทางการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณค่า

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษาไว้ดังนี้

1. รูปแบบวิธีการดำเนินกิจกรรมจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

2. ให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝน มีประสบการณ์ตรงในสถานประกอบการ โดยความร่วมมือของภาคเอกชน และอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด

3. มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้รู้จักการประกอบอาชีพอิสระ สร้างรายได้ สร้างวิญญูณณ์ แก่แก่ “สร้างคน สร้างงาน สร้างรายได้ สร้างชาติ”

4. มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศีลธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวม รวมถึงการ

ประหยัด อุดอม และนิยมไทย

5. วัฒนธรรมอันดีงามของชาติภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องได้รับการเอาใจใส่ และร่วมกันทำนุบำรุงรักษาไว้คู่ชาติตลอดไป

6. สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่นำไปสู่การแก้ปัญหาของชาติทั้งวิกฤติทางสังคม (วิกฤติทางศีลธรรม) วิกฤติเศรษฐกิจ และวิกฤติทางการเมือง

นอกจากแนวทางการจัดกิจกรรมที่ได้กำหนดแนวทางข้างต้นแล้ว กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาจัดจะต้องคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ผู้พบเห็นแล้วเกิดศรัทธาอยากเข้าร่วม
2. เป็นกิจกรรมที่เป็นแบบอย่างของการประหยัด ผู้นำกิจกรรมจะต้องเป็นตัวอย่าง เป็นแบบอย่างทั้งการแต่งตัว ความประพฤติ การใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม
3. เป็นกิจกรรมที่รักษาวัฒนธรรมอันดีงามของไทย มีรูปแบบการดำเนินงานตามแบบฉบับของกลุ่ม/องค์กร ตามเอกลักษณ์ของท้องถิ่นแต่ละแห่ง
4. เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมแล้วรู้สึกอบอุ่น มั่นใจ เคารพในสิทธิเสรีภาพของสมาชิกแต่ละคน
  - 4.1 ระเบียบ กฎเกณฑ์ในการร่วมกิจกรรม ให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ควรจะต้องปฏิบัติ ไม่ใช่การบังคับ
  - 4.2 เมื่อมีการกระทำผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบ จะได้รับการตักเตือน ชี้แนะอย่างละมุนละม่อม เป็นการ “ชนะใจด้วยน้ำใจ”
5. กิจกรรมจะต้องไม่ไปรบกวนเวลาเรียนมากเกินไป
6. กิจกรรมที่มีการเตรียมการ มีการกำหนดรูปแบบจุดประสงค์ชัดเจน
7. กิจกรรมจะต้องไม่ลามก อนาจาร ไม่มีการเสพยาของมึนเมา
8. กิจกรรมที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ เข้าใจปัญหาสังคม มีความรู้รอบตัว และเกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : 2551)

13. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางนุช เสือพุมิ (2555) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช โดยรวมและในแต่ละด้าน อภิปรายผล ดังนี้

1.ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัย มีนโยบายในการดำเนินกิจกรรมตามกรอบวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 5 ประเภท คือ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้การเสียสละเพื่อส่วนรวม และความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ยังมีกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพ จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับปราโมทย์ โชติมงคล (2541) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษากันเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรธร (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเภท สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพ โดยเรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆ เช่น การฝึกอบรมเรื่องที่มีประโยชน์ต่อนักศึกษา และเรื่องที่นักศึกษาสนใจ อาทิเช่น การปรับบุคลิกภาพเพื่อสร้างความมั่นใจ ภาวะความเป็นผู้นำ ทักษะการพูดในที่สาธารณะ ทักษะทางสังคม ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เป็นต้น ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น แสดงตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาความเข้าใจร่วมกัน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นักศึกษา รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างมีระบบและฝึกความคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรรถ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมกีฬา โดยจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพ และจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างทักษะและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้ออกกำลังกาย เรียนรู้กฎ กติกา มารยาท เพื่อให้เกิดพัฒนาการในทุกด้านและนำมาซึ่งความพร้อมในการเรียนและปฏิบัติงาน เช่น การแข่งขันกีฬาสีจักรีรัช กีฬาเครือข่ายภาคกลาง 2 สถาบันพระบรมราชชนก เป็นต้น ดังที่ สมชาย ไกรสังข์ (2540) กล่าวถึงไว้ว่า กิจกรรมกีฬาซึ่งอยู่ภายใต้การจัดการและการดำเนินการที่ถูกต้องจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถปรับตนให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี เช่น ด้านลักษณะประจำตัวจะส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความกล้า ความคิดริเริ่ม ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับลักษณะในหมู่พวกจะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจ มีความสุภาพ มีความร่วมมือกัน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา เคารพในสิทธิผู้อื่น เสียสละประโยชน์ส่วนตนและเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถรู้พฤติกรรมของผู้ที่มีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี เพื่อจะช่วยเหลือแก้ไข ให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นที่ปรารถนาของสังคมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หวัน วงศ์แก่นท้าว (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาอยู่ในระดับมาก

1.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อมช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดโอกาสในการศึกษา ฯลฯ นักศึกษาจึงอาสาเข้าไปพัฒนาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น กิจกรรมโรงเรียนวัดสะอาดด้วยนักศึกษาพยาบาล โครงการแยกขยะลดภาวะโลกร้อน และโครงการจักรีห้วยไผ่ใจเด็กพิการทางสมองและปัญญา จ.ราชบุรี เป็นต้น ดังที่ สำเนาวัชรศิลป์ (2538) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาสังคมเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคม โดยเฉพาะชนบท เสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดีโดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น มีเหตุผล รอบคอบ และอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ที่มีต่อการ จัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก

1.4 กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้าน คุณธรรมและจริยธรรม โดยการกำหนดคุณธรรมด้านจิตอาสา เป็นอัตลักษณ์ของวิทยาลัย และให้นักศึกษานำเรื่องของจิตอาสาเป็นวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมทุกประเภท เช่น โครงการสติมาปัญญาเกิด กิจกรรมแบ่งปันน้ำใจสร้างความสดใสให้สังคม กิจกรรมแต่งแต้มสีสันแบ่งปันรอยยิ้ม กิจกรรมจิตอาสาช่วยภัยน้ำท่วม กิจกรรมทำบุญตักบาตรเพื่อสร้างความดีการส่งเสริมคุณธรรมด้านจิตอาสาให้กับกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น

1.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยมีงานพัฒนานักศึกษาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมในรูปแบบของการอนุรักษ์ จัดขึ้นทั้งงานภายในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมี ชมรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ที่เลือกโดย

สโมสรมักศึกษาเป็นตัวกระตุ้นได้ว่าวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนี้ ตลอดจนการทำนุบำรุง ศาสนา ที่ได้จัดกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรมประจำเดือน โครงการแห่เทียนพรรษา ร่วมทำบุญทอดผ้าป่าสามัคคี เป็นต้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ของไทย และนักศึกษาอาจมองเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความสามัคคี เกิดความรัก และภาคภูมิใจศิลปวัฒนธรรมไทย ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรม เป็นการพัฒนานักศึกษามีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจในความมีเอกลักษณ์ของ ชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี คนตรี นาฏศิลป์ไทยและพัฒนานักศึกษาให้มี บุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ดีงามสอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมของคนไทย และ เป็นบุคคลที่มีประโยชน์ เป็นที่ต้องการของสังคม

2. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวม แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่าง กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรม วิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ และ กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ส่วน ใหญ่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเอง มีประสบการณ์และวุฒิภาวะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้อะไรแล้ว 1 ปี มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้นมากกว่ากิจกรรมภายนอก ส่วนนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 เคยมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม ประเภทกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ และกิจกรรม ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมมาก่อนแล้ว รูปแบบของกิจกรรมอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของ นักศึกษา ประกอบกับนักศึกษาไม่มีเวลาว่างเพราะมีวิชาเรียนที่มากขึ้น และนักศึกษาชั้นปีที่ เป็นชั้นปี ที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่การประกอบอาชีพจึงสนใจออกไปหาประสบการณ์ข้างนอก เพื่อเรียนรู้ชีวิตใน สังคม จึงอาจส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแตกต่างกัน ดังที่ Frederick (เหตุย ศุภลักษณ์. 2525: 36; อ้างอิงจาก Frederick.1959) กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติ ทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะนักศึกษาเห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการเข้า ร่วมกิจกรรม เป็นต้นว่าเป็นการพัฒนานักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นที่จะเรียนรู้การอยู่ใน สังคม มีความรับผิดชอบ ได้ฝึกคิดและตัดสินใจให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน และเพื่อพัฒนาความ สามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายพิณ สุดคง (2536) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีในชั้นปี ที่ต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันส่วนด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้ามาเรียนในรั้วมหาวิทยาลัย จึงมีความกระตือรือร้นและอยู่

ในช่วงกำลังปรับตัวด้านการเรียนประกอบกับเรียนรู้ภาวะแวดล้อมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ต้องการสานความสัมพันธ์กับเพื่อนและรุ่นพี่เพื่อสร้างสังคม จึงให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า ส่วนชั้นปีที่ 3 มีภาระการเรียนที่เพิ่มขึ้น จึงถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับรุ่นน้อง เพื่อลดบทบาทของตัวเองลง จึงอาจส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) กล่าวว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีความตื่นตัวและสนใจต่อทุกๆ สิ่งรอบด้าน ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษาและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย และเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มักจะสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนๆ มีความเฉยเมยต่อสังคมและมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรรถ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉิมพัชร วงศ์สุวรรณ (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งอาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมต่างๆ ที่วิทยาลัยจัดขึ้น ไม่ได้เน้นเฉพาะเด็กเรียนเก่งหรือเรียนอ่อน แต่จัดให้นักศึกษาโดยทั่วไปได้มีส่วนร่วมรับประโยชน์และประสบการณ์ไปพร้อมๆ กันทำให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพคุณ สุดประเสริฐ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่แตกต่างกัน

อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์ และ คณะ (25 49) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมในภาพรวมทั้งหมดยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณารายข้อพบว่า มีประเด็นปัญหามาสนใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อาจารย์ทั่วไปยังไม่เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมนอกหลักสูตร จากการศึกษานโยบายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม

นักศึกษา ถือว่าเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขาดการจัดโครงการเพื่อให้ ความรู้เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา รองลงมาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงิน งบประมาณที่ได้รับ รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมีนโยบาย และทิศทางเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นักศึกษา ไม่ชัดเจน รองลงมาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาขาดการติดตามการดำเนินงานของนักศึกษาเพื่อการ ประเมินผล รองลงมาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาขาดการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา รองลงมาคือ อาจารย์ ที่ปรึกษามีภาระกิจทางการสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษาและเข้าร่วมกิจกรรม

พรสวรรค์ สาทร (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัย รัตนบัณฑิต กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน350คน เครื่องมือคือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผลวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันตาม ศาสนาในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 ความสำคัญแลประโยชน์ที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พรทิพย์ มั่งคั่ง (2550) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน272 คนเครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการเข้า ร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมและรายด้านในระดับมาก โดยกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ตามลำดับคือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา และด้านศิลปวัฒนธรรม ความต้องการเข้า ร่วมกิจกรรม จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามปี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคู่ที่มีความแตกต่าง คือ นิสิตชั้นปีที่2 มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมมากกว่าชั้นปีที่1 และชั้นปีที่3 ส่วนชั้นปีอื่นๆไม่ แตกต่าง

บุญยงค์ บุญฟัก (25 47) ได้ศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 268 คน เครื่องมือการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการในการจัด กิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน คือด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการในการจัดกิจกรรม นักศึกษาไม่แตกต่างกัน

รื่นเริง ชยวิไล (2541) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาและ กิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา โดย ภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาด้านพบว่า ด้านธุรการมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ส่วน

อีก 4 ด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านงานแนะแนวและการจัดงาน ด้านการบริหารและสวัสดิการ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา และงานด้านวินัยและพัฒนานักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับแนวทางการแก้ไข พบว่า ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาร่วมกิจกรรมตามความสนใจและความถนัดของนักศึกษา ด้านการบริการและสวัสดิการควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานแล้วนำมาปรับปรุงพัฒนาต่อไป ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน ควรจัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ด้านวินัยนักศึกษา จัดทำคู่มือเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และการดำเนินงานทางวินัย เพื่อนักศึกษายึดถือและปฏิบัติอย่างมีระเบียบเป็นแนวทางที่ชัดเจน

Donald (1974) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกสภาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชน ในรัฐเวอร์จิเนีย โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกสภาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภท คือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ การจัดการองค์การ กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจพิเศษ และการบริการวิชาการชุมชน กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง เป็นนักศึกษาร้อยละ 10 อาจารย์ร้อยละ 25 และสมาชิกสภามหาวิทยาลัยทั้งหมด พบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรมาจากการเลือกตั้ง องค์การกิจกรรมนักศึกษาควรมีรูปแบบการจัดการที่เหมือนกัน ส่วนกิจกรรมบริการวิชาการชุมชนทำไม่ได้ตามความมุ่งหวัง สำหรับข้อเสนอแนะของผู้วิจัย คณะกรรมการการปกครองนักศึกษาควรรู้และเข้าใจบทบาทของตนเองให้มากกว่านี้ ทางวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้มาก โครงการของสภานักศึกษาควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านกิจกรรมและการจัดการองค์การ

ฮัมมิลล์ (สุนิสา บริบาลบุริภณห์, 2531 : อ้างอิงจาก ฮัมมิลล์, 1989) ได้ศึกษาถึงการใช้และการรับรู้เกี่ยวกับบริการด้านกิจการนักศึกษาใน Mississippi Public Junior Colleges โดยมีเพศ เชื้อชาติ ที่พักอาศัย ชั้นปี แลละอายุ เป็นตัวแปรอิสระ และมีการใช้และการรับรู้เกี่ยวกับบริการด้านกิจการนักศึกษา ศึกษาเป็นตัวแปรตาม การศึกษาผลปรากฏดังนี้

1. ที่พักอาศัยเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่ออัตราการใช้บริการด้านวิชาการนักศึกษา โดยมีนักศึกษาพักอาศัยนอกมหาวิทยาลัยจะใช้บริการด้านกิจการศึกษาน้อยกว่าที่พักอาศัยในมหาวิทยาลัย
2. ส่วนใหญ่นักศึกษาผิวดำจะใช้บริการด้านทุนการศึกษามากกว่า ระบุว่าบริการด้านทุนการศึกษาเป็นบริการที่จำเป็นมากกว่านักศึกษาผิวขาว
3. เชื้อชาติเป็นตัวแปรที่มีผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบริการด้านกิจการนักศึกษา โดยนักศึกษาผิวดำมีความพึงพอใจในบริการด้านกิจการศึกษาน้อยกว่าศึกษาผิวขาว

4.อายุไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการด้านกิจการนักศึกษา

5.การใช้บริการด้านกิจการนักศึกษาในอัตราสูงไม่ได้หมายถึงความพึงพอใจและการเห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษาด้วย

6. ตัวแปรต่างๆที่ใช้ในการศึกษามีผลต่อการใช้ความพึงพอใจและการเห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา

สุวรรณ วิเศษ (25 54 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความเห็นต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาพรวม มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเห็นรายด้านพบว่า ด้านกีฬา ด้านวิชาการ และด้านศิลปวัฒนธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านบำเพ็ญประโยชน์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาที่สังกัดภาควิชาต่างกันมีความเป็นต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านกีฬา : นักศึกษาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกันจากนักศึกษากาชาภาษาและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านวิชาการ : นักศึกษากาชาครุศาสตร์เกษตรมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษากาชาภาษาและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านศิลปะและวัฒนธรรม : นักศึกษากาชาครุศาสตร์เกษตรมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษากาชาภาษาและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ด้านบำเพ็ญประโยชน์ : นักศึกษาที่สังกัดภาควิชาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

นักรบ ระวังการณ์ (25 30) ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน โดยศึกษาสภาพและรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาผลการวิจัยพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่พบในรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ คณะกรรมการนักศึกษาขาดการวางแผน ประสานงานและประเมินผล ขาดความเข้าใจในหลักการ วัตถุประสงค์ นโยบาย และขั้นตอนการดำเนินงาน อาจารย์และบุคลากรฝ่ายกิจกรรมศึกษามีน้อย ขาดประสบการณ์ไม่มีสถานที่ทำงานอย่างเป็นทางการ แนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ ควรสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับปรัชญา วัตถุประสงค์ นโยบาย และขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจกรรมศึกษามีอำนาจเด็ดขาดในการอนุมัติกิจกรรม ให้

ความสำคัญต่ออาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม และมหาวิทยาลัยควรจะอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเต็มที่

นลินี กิติเวชกุล (2549) ได้ศึกษาการรับรู้ การเข้าร่วมและความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้ศึกษาและสรุปผลวิจัยคือ

1. การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลของกิจกรรมสโมสรนิสิตจุฬา (กิจกรรมส่วนกลาง) กิจกรรมฝ่ายวิชาการ กิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมฝ่ายกีฬา
2. การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนิสิตจุฬา (กิจกรรมส่วนกลาง) กิจกรรมฝ่ายวิชาการ กิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมฝ่ายกีฬา
3. การเปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างชั้นปีและเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กิจกรรมส่วนกลาง) กิจกรรมฝ่ายวิชาการ กิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมฝ่ายกีฬา
4. ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิต ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่าก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในระดับปานกลาง คือ กิจกรรมสโมสรนิสิตจุ (กิจกรรมส่วนกลาง) กิจกรรมฝ่ายวิชาการ กิจกรรมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม สำหรับกิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ นิสิตมีความคิดเห็นว่าจะเกิดประโยชน์ต่อตัวเอง ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในระดับมาก และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในระดับน้อย

ความคิดเห็นของนิสิตที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทั้ง 5 ฝ่าย ส่วนใหญ่เพราะสาเหตุประสบปัญหาด้านการเรียน จะไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมและลักษณะของกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการ

สร้อยแก้ว ดวงเบ็ญ (2548) : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของโรงเรียนตำรวจทางหลวงและเทคโนโลยี สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ สิ่งที่มีหรือปฏิบัติสูงสุดในด้านการวางแผนการดำเนินงานคือมีการกำหนดความรับผิดชอบกิจกรรมด้านต่าง ๆ และระยะเวลาไว้อย่างชัดเจน ด้านการดำเนินงานตามแผน คือบุคลากรต้องมีมนุษยสัมพันธ์ในการประสานงานกับบุคคลอื่น ๆ ได้ดี ด้านการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาแต่ละงาน มีหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานมีการนำเสนอข้อมูลรวมของการประเมินผลมาปรับปรุง แก้ไข พัฒนางาน ในส่วนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ไม่มีหรือไม่ปฏิบัติ ด้านการวางแผนหรือเรื่องการจัดทำเอกสาร

ประชาสัมพันธในการปฏิบัติงาน การดำเนินงานตามแผนคือการประชุมสัมมนาออกสถานที่เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ ส่วนการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล คือการแจ้งผลการประเมินให้บุคลากรใน โรงเรียนทราบ และด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุง แก้ไข พัฒนางาน คือการรายงานผล ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง พัฒนางาน การมีส่วนร่วมของผู้ร่วมดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาที่มี มากที่สุดในด้านการวางแผน ด้านการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และด้านการนำผลการประเมิน มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางาน คือหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผน คือ อาจารย์ที่ปรึกษา และในแต่ละด้านผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาน้อยที่สุด แนวทางการพัฒนางานส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ด้านการวางแผนคือควรรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มี ส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานกิจกรรม เพื่อให้ได้แนวคิดที่หลากหลาย ด้านการดำเนินงานตาม แผนคือ ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เพื่อทราบวัน เวลา สถานที่ ในการดำเนินงานล่วงหน้า ด้านการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลคือ ควรระบุวัน เดือน ปีที่ชัดเจนและมีการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอทุกแผนงาน ทุกโครงการ ด้านการนำผลการประเมินมา ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางาน คือควรมีการประชุมชี้แจงถึงปัญหา การแก้ไข ปรับปรุงหรือพัฒนางาน และควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลของการประเมินผลหลาย ๆ ครั้ง และนำมาเปรียบเทียบกัน สรุปรงานที่ ผิดพลาด หรือบกพร่อง มาปรับปรุงแก้ไขตามปัญหาที่พบ

ยุพิน จงเจริญทรัพย์ (25 46 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษม ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการลงคะแนน เลือกตั้งผู้แทนนักศึกษาใน โอกาสต่าง ๆ การทำหน้าที่ในชมรม/ชุมนุมด้วยความเต็มใจ และรู้สึก ภาคภูมิใจ และเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะสนใจวิธีจัดกิจกรรมและวัตถุประสงค์ของการทำ กิจกรรม ที่นักศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาคณะของสถาบันราชภัฏจันทรเกษมมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาต่างกับนักศึกษารุ่นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4
4. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีส่วนร่วมใน กิจกรรมนักศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนปานกลางมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5. นักศึกษามีการพัฒนาตนเองโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมากทุกด้าน

6. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมเพศชายและเพศหญิงมีการพัฒนาตนเอง โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีการพัฒนาตนเองในด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง และด้านการพัฒนาเป้าหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่ศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีการพัฒนาตนเอง โดยรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ต่างชั้นปีมีการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการจัดการด้านอารมณ์ ด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการพัฒนาการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ ด้านการพัฒนาเป้าหมาย ด้านการพัฒนาบุรณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีการพัฒนาตนเองโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการพัฒนาตนเองด้านการจัดการด้านอารมณ์ ด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการพัฒนาการติดต่อสัมพันธ์อย่างมีวุฒิภาวะ ด้านการพัฒนาเป้าหมาย ด้านการพัฒนาบุรณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. การพัฒนาตนเองของนักศึกษาโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสามารถ ด้านการจัดการด้านอารมณ์ ด้านการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ ด้านการพัฒนาเป้าหมาย ด้านการพัฒนาบุรณภาพล้วนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภรณ์ยู พิระพงษ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมของโรงเรียน ทั้งโดยภาพรวม และรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ดังนี้ นโยบาย หรือปรัชญาของโรงเรียน ประเภท หรือลักษณะกิจกรรมนักเรียน ปฏิทินประจำปี หลักการ และแนวทางในการจัดกิจกรรมนักเรียน การประเมินผลการบริหารองค์กร และอาจารย์ที่ปรึกษา ทุกโรงเรียนมีนโยบาย หรือปรัชญา การจัดตั้งกิจกรรมทั้งสองวิธี คือ ทั้งครูและนักเรียน สามารถเสนอเพื่อจัดตั้งกิจกรรมได้ ประเภทกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ กีฬา ครูส่วนใหญ่เป็นที่ปรึกษากิจกรรม หลายโรงเรียนคณะกรรมการบริหารองค์กรของชุมชน มีการกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมชุมชน และโรงเรียนส่วนใหญ่ยัง

ไม่มีกิจกรรมนักเรียน การประเมินผลยังเป็นการประเมินของที่ปรึกษา โดยการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน หลายโรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนและเพื่อประเมินกันเอง แต่ไม่ปรากฏว่ามี การประเมินผลรวมทั้งโรงเรียน

โดเนลล์ (1974) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ และสมาชิกสภาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย จุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ และสมาชิกสภาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิต 5 ประเภท คือการปกครองนิสิตกิจกรรมสถานีสิต กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบำเพ็ญประโยชน์ของนิสิต กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง โดยสุ่มนิสิตร้อยละ 10 ของนิสิตทั้งหมดกับอาจารย์ร้อยละ 25 ของอาจารย์ทั้งหมดเช่นกัน และสมาชิกสภาวิทยาลัยทั้งหมด ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนิสิต ควรจะต้องมาจากการเลือกตั้ง สภา นิสิตทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมการพิมพ์ที่จัดคือ การออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษจัดกันอย่างกว้างขวางและแตกต่างกันไปอย่างมากในแต่ละวิทยาลัย และกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ของนิสิตทุกวิทยาลัย มีความคาดหวังไว้สูงมาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงแล้ว มักจะทำไม่ได้ตามแผนการ โดยผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า คณะกรรมการปกครองนิสิตควรจะมีและเข้าใจบทบาทของตนเองให้มากกว่านี้ ทางมหาวิทยาลัยควรมีการประชุมสัมพันธในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้ เพราะเท่าที่เป็นอยู่นิสิตมีปัญหาเรื่องนี้มาก โครงการของสถานีสิต ควรจะได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การ กิจกรรมทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนิสิตส่วนใหญ่

ฟิงเคนสแตต (1983) ได้ศึกษาการบริการด้านกิจการนักศึกษาในด้านต่างๆในมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก เพื่อพัฒนาและปรับปรุงด้านการกิจการนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ในมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก โดยมีเครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการใช้บริการด้านกิจการนักศึกษา ได้แก่ บริการให้คำปรึกษาก่อนรับนักศึกษา กระบวนการรับนักศึกษา การปฐมนิเทศ การให้คำปรึกษาด้านอาชีพและส่วนตัว ทุนการศึกษา บริการสารสนเทศ กิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาให้ความสนใจบริการต่างๆเหล่านี้ในระดับมาก ซึ่งจากผลการวิจัยนี้จะช่วยให้กองกิจการนักศึกษาได้นำมาปรับปรุงและพัฒนาบริการต่างๆให้ดีขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่โดยการฝึกอบรมหรือศึกษาต่อเพื่อจะช่วยกันพัฒนากองกิจการนักศึกษาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

กรกช อัครวิริยะนุภาพ (2540, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิต นักศึกษาใช้เวลาว่างในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาโดยเฉลี่ย 13.09 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง นิสิตนักศึกษามี

คะแนนการพัฒนาดตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก ใน 5 ด้านคือ การจัดการกับอารมณ์ การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน การพัฒนาเป้าหมาย และการพัฒนาความมีคุณธรรมและมีคะแนนการพัฒนาดตนเองอยู่ในระดับการมีพัฒนาเป้าหมายและการพัฒนาความมีคุณธรรมและมีคะแนนการพัฒนาดตนเองอยู่ในระดับการมีพัฒนาปานกลางใน 2 ด้านคือ การพัฒนาความสามารถ และการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเอง ไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน สัมฤทธิ์ ใจดี (2544) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากเพื่อประโยชน์มากที่สุด รองลงมาด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ และด้านศิลปวัฒนธรรม
2. นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกัน โดยนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.05 ขึ้นไป มีเจตคติในการร่วมกิจกรรมสูงกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.25-2.64 และ 2.65-3.04

ฝากจิต คุณรัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามความคิดเห็นของคณะกรรมการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า

1. สภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษา นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผน ได้พบและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา การเลือกสถานที่จัดกิจกรรม และกำหนดช่วงเวลาการจัดกิจกรรมเหมาะสมมาก
2. ปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญ คือ กิจกรรมใช้งบประมาณสูง งบประมาณที่ใช้จัดให้ไม่เพียงพอ คณาจารย์ให้ความสำคัญบางกิจกรรม และประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง
3. ความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญ คือ ได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ในการจัดกิจกรรม และความต้องการในการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา

เนาวรัตน์ กังมั่ง (2543) ได้ทำการศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านส่งเสริมวิชาการ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน มีคุณวุฒิและมีประสบการณ์ใกล้เคียงกัน หรืออาจเป็นเพราะต่างก็ไม่เข้าใจ จุดมุ่งหมายของกิจกรรม

นักศึกษา ซึ่งเป็นผลมาจากการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ไม่ดีเท่าที่ควร หรืออาจเป็นเพราะไม่เข้าใจรายละเอียดวิธีดำเนินงาน ขอบข่ายหน้าที่ และบทบาทของคนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งไม่ได้รับคำแนะนำและการถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมที่จัดไม่หลากหลาย

ธาริณี สุขจิตต์ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่เกี่ยวกับการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตหญิงและชายที่เป็นกรรมการบริหารชมรม มีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

Standford (1990, Abstract) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยประชากรในการวิจัยประกอบด้วยผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ 2 แห่งในฟลอริดา คือ Florida State University และ University of Florida ซึ่งวัดโดยแบบสำรวจกิจกรรมนักศึกษา (Student Activities Survey) โดยมีเพศและสถานการณ์พักอาศัยเป็นตัวแปรอิสระ ส่วนการพัฒนาของนักศึกษาด้านต่าง ๆ ที่ศึกษามี 3 ด้านคือ การสร้างเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ และความเป็นอิสระทางวิชาการ โดยใช้แบบวัดงานพัฒนาการและวิถีชีวิตใน 3 ด้านดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการประเมินการพัฒนาของผู้นำนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการทดสอบคำถามในการวิจัย คือ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เมื่อแยกกลุ่มตามสถาบันพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบไม่เป็นองค์กร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กร และการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะในกลุ่มตัวอย่าง จาก Florida State University แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มผู้นำนักศึกษาจาก University of Florida

Bulling (1992) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่น ๆ กับการพัฒนาของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาย 90 เป็นนักกีฬา 45 คน และไม่ได้เป็นนักกีฬา 45 คน เป็นนักกีฬาหญิง 88 คน เป็นนักกีฬา 44 คน ไม่เป็นนักกีฬา 44 คน ที่วิทยาลัยขนาดเล็กแห่งหนึ่งในเขตตะวันตกของสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างจะต้องตอบแบบวัดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตร

Comelives (1995) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นนักกีฬาและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มเพื่อนและอาจารย์ และการพัฒนาของนักศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

กีฬาันทนาการของนักศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนานักศึกษา และช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬาที่ดีด้วย

Long (1993) อ้างถึงใน กรกช อัตตวิริยะนุภาพ, 2540 ได้ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่มีต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของนิสิต นักศึกษา พบว่า โปรแกรมกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักศึกษาชายและหญิงนั้น มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของนักศึกษา โดยรวมแล้วความเป็นผู้นำของกิจกรรมด้านต่าง ๆ อยู่ในขั้นดี โดยมีความแตกต่างระหว่างกิจกรรมแต่ละอย่าง แต่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินี้มีเพียงระหว่างกลุ่มนักศึกษานักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมกิจกรรมบาสเกตบอลกับกลุ่มที่ทำหนังสือพิมพ์ ในด้านประสบการณ์ และการฝึกหัดเท่านั้น

Baxter (1992) ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในการจัดองค์กรนักศึกษา การจัดการด้านที่อยู่อาศัย การทำงาน และประสบการณ์แลกเปลี่ยน มีส่วนช่วยให้นักศึกษาพัฒนาด้านสติปัญญา

Chebator (1995) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับโปรแกรมหลักสูตรที่มีผลต่อการพัฒนานักศึกษา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกัน ด้านความเชื่อมั่นและการควบคุมอารมณ์ เนื่องจากตัวแปรด้านภูมิหลัง กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมมีความเชื่อมั่นและการควบคุมอารมณ์สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมมีความสำเร็จในด้านความเชื่อมั่นสูงกว่าการควบคุมอารมณ์

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษานั้น เป็นหลักการที่สำคัญในการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ในทุกๆด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ซึ่งการที่จะทำให้การพัฒนานักศึกษาบรรลุผลได้นั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาของทุกสถาบัน ก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษา พร้อมทุกฝ่ายจะต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนานักศึกษาในทุกรูปแบบอีกด้วย